

Ovlivňování reality

OVLIVŇOVÁNÍ REALITY – JEDNODUCHÁ MATERIALIZACE

Vyzařování myšlenkové energie materializuje potencionální variantu fyzické reality. Proto člověk dostává to, co si sám vybírá. Každý člověk žije ve svém hmotném světě, který podléhá jeho realizaci. Hmotné světy všech lidí tvoří společný jeden hmotný svět.

Energie myšlenek je zcela hmotná. Reaguje s okolním energetickým polem. Pokud přemýšlíme o nějaké variantě svého života, tím si ji vybíráme. Jsme do ni vlastně vtaženi, i když si myslíme, že proti své vůli. Pokud vysíláme energii nespokojenosti, otevírá se pro nás varianta nespokojenosti.

Pokud chcí bojovat s překážkami, otevírá se (realizuje se) odpovídající varianta prostoru překážek.

Chyba je, že přemýšlíme o tom, co se nám nelíbí. Potom dostáváme to, co se nám nelíbí. Dostáváme vlastně to, co nechceme.

Ne všechny myšlenky podléhají realizaci ne každé přání se splní. To však není otázkou obsahu myšlenek, ale jejich kvality.

Sen a přání ještě není výběr. Proto se sny většinou neuskutečňují a přání se plní jen v pohádkách.

Osud je předurčen, ale v tom smyslu, že je předurčeno nekonečné množství jeho variant –drah osudu. Bylo nám dáno právo na výběr, ale my vybírat neumíme.

Před osudem (aktuální žitou variantou) neutečeme – před scénářem konkrétní vybrané varianty. Na tomto pravidle je postaven transurfing (metoda ovlivňování své reality).

Sami si tvoříme osud. Své štěstí si člověk může vybírat, nikoli o něj bojovat.

Každá varianta osudu má svůj vlastní scénář a dekorace. My nejsme schopni změnit scénář, jsme však schopni zvolit si jiný. Za štěstí se nemusí bojovat, stačí když si zkrátka vybereme variantu podle svého srdce (je to směr, který cítíme u srdce).

Zbavme se záměru získat, vyměňme jej za záměr dát a dostaneme to, čeho jsme se zřekli.

PODSTRÁNKY

[KYVADLO = BYTOST](#)

[METODY OVLIVŇOVÁNÍ REALITY](#)

[ZRCADLO](#)

[ZÁMĚR](#)

KYVADLO = BYTOST

Kyvadlo je egregor = myšlenková forma – bytost, která byla vytvořena skupinou lidí. Má zvláštní astrální útvar. Je to energoinformační struktura (myšlenková energie více lidí).

Těží z člověka jeho energii. Když není žádný člověk, z kterého by těžilo, kyvadlo zaniká. Těží z negativních pocitů, ale i z nadměru pozitivních.

Skupina stejně smýšlejících lidí sjednocuje myšlenkovou energii a vzniká tak energetické kyvadlo. Je to samostatná energetická struktura, která začíná žít svým životem a lidí, kteří ji uvedli v činnost, podvoluje svým zákonům.

Čím více má přívrženců, tím více se rozhoupává. Každé kyvadlo má svoje vlastní kmity – rezonanci. Pokud příznivci odcházejí, kyvadlo se zastavuje. Tak fungují hejna ryb, kolonie bakterií, stádo nebo mraveniště.

Kyvadla jsou destruktivní, protože odebírají energii svým přívržencům a vytváří si nad nimi moc. Cílem je získat energii přívržence (tak postupoval Napoleon, Hitler, Stalin). Nezajímají se o blaho přívrženců. Odvádějí člověka od drah, kde by našel štěstí. Agresivně skrze přívržence kritizuje ostatní, kteří se nepřidají. Spolky se tak námi napájejí.

Destruktivní kyvadla odnaučila lidi vybírat si vlastní osud. Pohyb kyvadla udržují i jeho odpůrci, kteří jsou aktivní.

Co podporuje kyvadlo :

- strach
- komplex bojovníka
- komplex méněcennosti
- spravedlnost, čest
- láska, nenávisť, štědrost
- hlad, zájem
- pocit viny
- zprávy TV

To vše chce uchvátit naši pozornost. A dále to jsou všelijaké zvyky – zlozvyk se rozrušovat, nepokovat se, reagovat na provokaci. Chceme raději staré zvyky a věci, protože jsou předvídatelné.

Naším cílem je nedodávat kyvadlu naši energii.

Kyvadla nás provokují nežádoucími informacemi, při kterých se zlobíme, bojíme se, bouříme. Aktivně tak vyzařujeme kyvadlu energii. Potom se přenášíme na životní dráhu, kde se právě to, čemu se chceme vyhnout, nachází v nadbytku. Kyvadlo nás tak chytí do své smyčky.

Loutky kyvadel :

1. lajdáci
2. nerozhodní

3. důležití
4. houževnatí
5. ti, kteří moc plánují

Ti všichni vytváří nadbytečný potenciál vnitřní důležitosti. Vytváří prostředí pro silnou polarizaci, jejímž cílem potom bude odstranění nadbytečného potenciálu.

METODY OVLIVŇOVÁNÍ REALITY

Čím více se snažíme z něčeho vymanit, tím více je pravděpodobné, že nás to nemine.

- např. nenávidíme hlasité sousedy
- nadáváme na špatné počasí
- nemáme chuť k dosavadní práci

Všude nás pronásleduje to, co aktivně nechceme.

S kyvadlem (viz kapitola o kyvadlech) bojovat nemůžeme. Musíme jej odmítnout nebo se mu vyhnout. Nezapojovat se do hry.

Nemáme právo na tomto světě něco odsuzovat nebo měnit. Jsme na výstavě, kde jsou obrazy, které se nám nelíbí, ale visí na stěně. Nežádoucí věci je nutné přijmout (to neznamená vpustit do sebe), uznat existenci a nechat lhostejně projít okolo.

Projít znamená vyloučit ze svého života. Pokud něco mít nechceme, zkrátka o tom nepřemýšlejme. Lhostejně kolem toho procházejme a ono to z našeho života zmizí.

Vystrnadit ze života neznamená vyhýbat se něčemu, nýbrž to ignorovat.

Pokud nám někdo vadí, vypustíme ho z hlavy – řekněme si „K čertu s ním!!!!“

Na místo, kde na nás útočí, tam nás nenajde. Nejdříve se sladíme s protivníkem (naslouchejme), kývejme se s jeho kyvadlem, ale vědomě budme tam jen na oko = neúčastníme se jeho hry.

Nereagujme nebo reagujme nevhodně. Nebo si představme, jak ten, kdo na nás útočí, má to, co postrádá (lásku, pozornost, sebedůvěru...). Tak utlumíme kyvadlo, způsobíme disonanci.

Říkejme si často : prostě dostanu to, co chci. Tečka.

ZRCADLO

Náš život se odehrává před zrcadlem. Vše, na co myslíme, se odráží v zrcadle života a vrací se nám zpět v podobě materializace. Jsme však velmi vtaženi do úzkého koridoru, který nás nakonec sám ovládá a fixuje naši pozornost. Potom si myslíme, že nejsme schopni jiného stylu života, jiných rekvizit (okolností, lidí....). Říká se tomu snít svůj omezený sen.

Ochrana před zrcadlem je PRÁZDNOTA – tzn. Nevstupuji do hry kyvadla, ale ani se nesnažím před ním ochránit. Zkrátka jej ignoruji = LHOSTEJNOST

ZÁMĚR jedná. Nepřeje si ani nevěří. Nevytváří nadbytečný potenciál. Předpokládá, že vše už je rozhodnuto. Jde o klidné uvědomění si toho, že se to tak stane.

Kouzelná každodenní formulka : Již mám, to co chci.

Postup :

- 1. žádná důležitost cíle – nutné je snížit hladinu důležitosti*
- 2. vzdát se přání dosáhnout cíle*
- 3. včas se smířit s porážkou*

Potom jdeme za cílem tak, jako když si jdeme koupit noviny do trafiky. A to vše za zachování si Odstupu = sledovat vše uvědoměle.

To, co chceme v životě, záleží na nás.

Každému je dopřána svoboda vybrat si vše, co je mu libo, ale většina v to nevěří.

Cílovou představu je nutné prožívat a často si vizualizovat.

Musíme zviklat hranici zdravého rozumu.

Záměr nemá být vypětím, nýbrž soustředěním.

Když jsem nemocný, nesmím si říkat, že jsem nemocný, ale léčím se!!!!

Vzdejme se záměru obdržet, vyměňme jej za záměr darovat a obdržíme to, čeho jsme se vzdali.

ZÁMĚR

K dosažení vlastních cílů využijeme vnitřní záměr ostatních lidí = nechme je dělat to, co chtějí (mají tak pocit vlastního významu). Náš vnější záměr využívá záměr partnera, aniž by poškozoval jeho zájmy.

Neměňme ostatní ani sebe. Je třeba ostatním umožnit, aby realizovali svůj vnitřní záměr. Přesměrujme svůj vnitřní záměr na realizaci vnitřního záměru partnera.

Zabývejme se druhými, tím nebudeme zvyšovat vlastní významnost, ale druhých. Jestliže o určitého člověka projevíme zájem, realizujeme jeho vnitřní záměr.

Ve vztahu hraje nejdůležitější roli, jak jsem vhodný pro vnitřní záměr druhého. On chce nakupovat, nechce, abychom my jsme prodávali. Proto zjistěme, co chce kupující. Náš vnější záměr je obsažen ve větě „Co zajímá druhé?“

Nikdy nikoho z ničeho neobviňujeme.

Neprosazujeme svoji pravdu.

V hádce budme divákem.

Uznejme své chyby.

Naslouchejme.

Nikdy nikomu neříkejme přímo, že nemá pravdu (zachovávejme neutralitu).

PŮVAB vychází ze vzájemné lásky duše a rozumu. Je to OSOBNÍ KOUZLO. Jestliže se chceme stát středem společnosti, vzdejme se důležitosti.

Dopřejme si rozkoš mít nedostatky. Uznávejme je.

NECHCI ANI NEDOUFÁM – MÁM ZÁMĚR! tzn. začít jednat.

Vzdejme se boje za významnost.

Přestaňme se ospravedlňovat před svým okolím. Ať se manipulátoři provalí do prázdna.

Vnější události nás přestanou ovládat, když snížíme jejich důležitost. Musíme vědomě odhodit vnější důležitost a přestat bojovat s prouděním variant, načež se překážky odstraní samy od sebe.

Začněme jednat bez námahy a bez toho, abychom se něčeho domáhali.

Žijme podle svého srdce.

Vědomě porušujeme naše navyklé reakce na provokace a závislosti.

Za dosažení cíle nemusíme bojovat.

Základem je DOPŘÁT SI MÍT TO, CO CHCI! tj. lehce a bezstarostně, ne křečovitě. Jednejme v klidu (tak se zbavíme strachu).

Vzdejme se jednání, jež se zaměřuje na zvýšení pocitu významnosti. Nerozčilujme se. Reagujme pozitivně na negativní zprávy (je to zábavná hra).

Jak se zbavit pocitu viny? Přestaňme se ospravedlňovat.

Nenuťme se vždy vyhrávat.

Začněme ve směru k cíli alespoň kráčet.

Jak lze nic neočekávat? Jednejme.

Jak si nedělat starosti a neznepokojoovat se? Jednejme.

Jak si nic nepřát? Smiřme se s porážkou a jednejme!

*Rovnovážné síly pracují s heslem : „Vše, co se vám nelíbí, bude s vámi“.
Proto povolme stisk.*

LÁSKU nespojme se SEXEM a SEX není LÁSKA. Většinou z toho ale děláme nepovedený hybrid.

Každý má svůj cíl. Proces dosažení cíle představuje hybnou sílu evoluce. Vytvářením struktury se sami stáváme jejími otroky, ztrácíme sami sebe. Jde o proces výměny energie (stejně jako výměna zboží), kdy smetanu však slízávají kyvadla a člověk jen málo.

Struktura nás učí chtít to, co je třeba. Chceme-li se osvobodit od vysávajícího vlivu struktury, musíme si vybrat roli hrajícího diváka. Ve struktuře totiž člověk sám sebe ztrácí a přestává chápat, kdo je a co chce.

Musíme nutně přeorientovat pozornost, zabývat se něčím jiným, změnit scénář a dekorace.

ALKOHOL :

- jeho konzumací si bereme energii na úvěr (hypotéku)

- potom následuje pád (kocovina, sklíčenost)

- nabízíme energii kyvadlům (splácíme ji)

Stejně je to s používáním internetu, s automaty a drogami.

Přestaňme se honit za svým cílem, začněme se pohybovat samostatně. Budme sami sebou. Potom kyvadlu nezbyvá nic jiného, než nás následovat. Tak dáme světu svoji jedinečnost.

NUDA jako taková neexistuje. Je tu pouze nestálá a neukojitelná touha ovlivňovat realitu.

Hodnocení na srovnávání plodí polarizaci. Rovnovážné síly odstraňují polarizaci cestou interakce protikladů.

Předmět či vlastnost, které člověk přidává zvláštní význam, k sobě přitahují objekty s protikladnými vlastnostmi.

V našem světě je nekonečné množství variant našeho života. Je zde napsáno vše, co kdy bylo, je a bude. Tyto varianty se promítají do fyzické materializace.

SNY odrážejí potencionálně reálné události, které si mohly v minulosti najít své místo nebo jež se mohou projektovat v budoucnosti. Snění je výlet duše do prostoru variant, kde jsou zobrazeny všechny scénáře a dekorace. Poté jsou přepsány rozumem. Ten nemá paměť, ale adresy k datům v prostoru variant. Rozum není schopen v zásadě vytvářet nic nového, pouze kombinuje a obměňuje varianty.

Dítě do 4 let nedokáže rozlišit sen od reality. Po narození není vnímání ničím zaostřeno. Dítě je jasnovidné a má rozvinutou intuici a bezprostřední přístup k informacím. Proto vnímá svět takový, jaký je.

Snící dospělí dítěti zužují rozhled, fixují jeho pozornost (tohle dělej, tohle nedělej, poslouchej mě, sem se mi dívej.....)Tak dítě ztrácí uvědomění a začíná nevědomě snít. Tvoří se šablona úzkého nazírání a tak se vytváří stereotypní pohled. Odevzdáváme se do rukou chodu událostí, život se nám děje.

Abychom poznali, co je realita a sen, musíme změnit šablonu světónázoru. Ta je vryta do mozku, proto musíme vytvořit novou, pomocnou šablonu, tj:

- osvobodit rozum*
- odtrhnout ho od šablony*

To se děje při vstupu do spánku a používáním drog. Díváme se na obvyklé věci neobvykle. Rozum sleduje obrázek z blízko se nacházejících prostorových variant.

ROZUM sleduje materiální skutečnost, jako by se díval z okna.

Naučme se realitu vnímat jako sen. Pouze ve vědomém snění jsme totiž opravdu schopni kontrolovat situaci. Naopak, jestliže spíme v bdělém stavu, rozhodně nejsme pány situace, nýbrž bojujeme s kyvadly. Sejděme do hledíště a zůstaňme POZOROVATELEM.

Musíme neustále kontrolovat, kterým směrem se ubírá chod našich myšlenek. Jakmile si na to zvykneme, bude to automatické. Potom vždy budeme vědět, že je to sen. Nařizujme si, abychom se automaticky probuzovali. Lhostejně sestupme a hrajme.

EGO se žene za jediným cílem a to je potvrzení vlastního významu. Jestliže se mu jej nedostává, uráží se. Nastává duševní nepohoda, které se snaží zbavit:

- 1. egoista – ještě navýší důležitost (zločinci, agresivní lidé)*
- 2. altruista – ji zadusí, obrací se k Bohu, k ostatním, aby získal oporu*

Opravdová cesta je návrat k sobě samému bez ohledu na vše ostatní. Zbavit se nezbytnosti obracet se na mínění druhých. Je to cesta k samostatnosti. Člověk dostal do vínku moc vytvářet vrstvu svého světa.

Podstatná je míra kontroly nad skutečností.

Bohužel nedokážeme uvěřit, že můžeme vše získat prostě jen tak, bez podmínek a to pomocí vnějšího záměru.

Neprosme, nevyžadujme a o nic se nebijme, nýbrž vytvářejme.

Naše možnosti omezuje jen a pouze záměr.

Rozum je orientován na materiální (jednu stranu zrcadla) a duše na metafyzické (druhá strana zrcadla). Tam je potřeba směřovat záměr, který se potom projeví v materiální podobě.

Ve skutečnosti vzpomínky z paměti nezmizí, ale blokuje je uvědomění dotyčné osoby. Na předchozí ztělesnění si může vzpomenout každý, pokud ovšem v životě procitne, tedy dostane-li se ze snového stavu do stavu bdělého.

Vždy se nacházíme na těch drahách, jejichž parametrům vyhovuje naše myšlenkové vyzářování.

STRACH

- je nadbytečný potenciál energie (když objektu strachu přikládáme vysoký význam)*
- nutno snížit laťku důležitosti a potom strach zmizí*
- boj se strachem nám bere energii a prohlubuje nadbytečný potenciál*

Nebojujme se strachem. Bojme se, dopřejme si trému a potom strach sám zmizí.

Formy strachu :

- starosti*
- nepokoj*
- strach*

Vyřešíme je tak, že začneme dělat něco, i jiného. A také KOORDINACÍ ZÁMĚRU :

- vše, co mě potká, je pozitivní*
- vše se vyvíjí tak, jak má (uvolněme se z kontroly nad situacemi a životem)*
- dejme možnost situaci, aby se sama vyřešila*

Abychom se zbavili stresu, musíme bezpodmínečně procitnout a odhodit důležitost. Pokud se rozhodneme, že budeme vnímat rádo by negativní změnu ve scénáři jako pozitivní, přesně tak tomu i bude. Potom dosáhneme úspěchu v pozitivním slova smyslu.

Ode dneška si slibme, že nebudeme projevovat žádnou :

- nespokojenost*
- odsuzování*
- nadšení*
- obdiv*
- idealizaci*
- přeceňování*
- přezírání*
- tížádost*
- pocit nadřazenosti, viny, méněcennosti.....*

PŘÁNÍ = usilujeme o něco, co nemáme, co není. Tak vyvoláváme energetický pokles tlaku, jenž zapříčiňuje působení rovnovážných sil. Neuskutečňuje se přání, ale záměr.

Pohyb po proudu stojí nejméně energie = je to pro nás BLAHOBYT. Jde o dodržování zákona zachování energie.

Příroda energií zbytečně neplýtvá.

ROZUM nemá ponětí o cestě nejmenšího odporu – bojuje + sám si hromadí překážky a problémy. Rozum chce rozhodovat, řešit problémy, udržovat situaci pod kontrolou. Volní řešení jsou pro rozum nesmyslné. Většina potíží se vyřeší samo, pokud nebudeme bránit proudění. Potom přijde řešení samo a bude nejlepší. Realizují se varianty nejméně energeticky náročné. Je to cesta nejmenšího odporu, neúčinnější řešení a nejracionalnější.

Odpor plodí nové problémy.

Nesmíme ničemu dávat příliš velký význam.

Velmi vysoké cíle vůbec nejsou těžko dosažitelné, to z nich dělají navykklé stereotypy rozumu, jež lze pomocí principu koordinace záměru zlomit.

Můžeme dosáhnout každého cíle, který je náš. Pokud je cizí, zakusíme duševní diskomfort (při diapozitivu).

Nepřijíme žádné rady od blízkých, které mají na srdci naše dobro.

Pokud jsme nějací, je to v pořádku, ale nesmíme se srovnávat. Potom přitahujeme polarizaci. opřejme sami sobě a ostatním být sebou.

Pocity povinnosti a nutnosti patří mezi vynálezy kyvadel.

Najděme si svůj cíl a svoje dveře.

Když něco musím udělat a nechce se mi, tak se nechme pronajmout (budme jako divák v kině, dívejme se a nezapojíme se do hry).

Nosme pocit svátku všude sebou.

Skvělá metoda, které se náš navykklý rozum vzpírá : INVERZE REALITY = negativní události chápeme radostně a pozitivně.

Radujme se z neúspěchu. Neprojevujme žádnou nespokojenost.

Energetičtí upíři jsou :

- 1. vtíraví a lísaví lidé*
- 2. manipulátoři – přes pocit viny, problém*
- 3. provokatér*

MATERIALIZACE : myšlenkové vyzařování, jež prosvětluje odpovídající sektor, realizuje jeho variantu. Tak vykazují myšlenky bezprostřední vliv na chod událostí.

Nadbytečný potenciál se vytváří myšlenkovou energií člověka, jestliže nějakému objektu přisuzuje příliš velkou důležitost. To působí rovnovážné síly, které vytvářejí velké množství problémů. Dostáváme opak toho, co si přejeme.

DIAPOZITIV = je zkrácený obraz reality v naší hlavě.

a) negativní – plodí jednotu duše a rozumu a proto se ve skutečnosti ztělesňuje

b) pozitivní – záměrně jej vytvoříme, potom úžasně transformujeme vrstvu svého světa

Cílový diapozitiv je pomyslný obrázek toho, že cíl již byl dosažen. Jeho systematická vizualizace vede k materializaci odpovídajícího sektoru prostoru variant.

Naším cílem je proměnit život ve svátek.

Čím jsme starší, tím máme větší tendenci vyjadřovat negativní vztahy.

Pocit nespokojenosti převyší prosté uspokojení z klidu a spokojenosti.

Stanovme si pravidlo, že ať se stane cokoli, udržíme svůj vztah pod kontrolou (není tak špatně, jak se zdá).

NECHVÁTEJME! Je potřeba čas + sebeovládání a trpělivost. Svět se o nás stará. Naučme se věřit světu, on se o nás postará, pokud mu to dovolíme. V drobných i těch nejdůležitějších záležitostech. Přenechejme mu svoje problémy, nejsme zařízení, abychom se o vše postarali sami.

MŮJ SVĚT MI VYBÍRÁ JEN TO NEJLEPŠÍ!

MŮJ SVĚT SE STARÁ O TO, ABYCH SI ŽIL SNADNO A V POHODLÍ.

SVĚT MI PLNÍ PŘÁNÍ.

V tom se skrývá ohromná síla.

Naši pozornost obvykle zcela ovládají negativní zážitky. Zabýváme se tím, co nás neuspokojuje. Přemýšlíme o tom, co nechceme, nechceme to, o čem přemýšlíme. Je to začarovaný kruh.

A tak, to, co je nám nepříjemné, se nám děje.

- žena nenávidí alkohol, bude předurčena setkávat se s ním

- čím větší bude její odpor, tím více bude manžel pít

Pokud se sám sobě líbím, pak k tomu budu mít stále více důvodů. Zrcadlo světa nehodnotí obsah, který je do něj vyslán, nasměruje jej tam, kam chce.

Neměňme odraz (realitu), ale předlohu.

Neúspěšně měníme odraz, ale přitom je nutné změnit obraz (směr a charakter myšlenek).

Žijeme podle toho, jaké myšlenky si o své existenci připouštíme (bohatý x nemocný)

Vše lze změnit, i radikálně!!!!!!!Nemusíme znát konkrétní řešení, najde se samo.

Všichni nevědomky chodíme v uzavřeném kruhu. Žijeme v iluzi, že jsme v moci okolností, které nejsme schopni změnit. Chceme-li změnit tvář reality, musíme z kruhu vystoupit. Musíme jít přes vnější záměr. Odvrátit se od odrazu v zrcadle a začít v myšlenkách utvářet obraz, který chceme vidět – to je cesta ven ze zrcadlového labyrintu – stojíme, neběžíme. Samotná realita se blíží sama. Svět se postupně vybarví podle našich myšlenek. Pouze v myšlenkách cíleně formují vytoužený obraz.

PROCES = negativní nahradit pozitivním, dělat pravidelnou inventarizaci myšlenek, vymýtit všechna NE.

Protože, když nechceme pracovat, výsledkem je práce. Obsah se přenáší.

Uvědomme si, že stojíme před zrcadlem a vysíláme jen pozitivní myšlenky. Je potřeba čas a trpělivost. Není potřeba víra, stačí jen dodržovat techniku. Je to neuvěřitelně jednoduché.

Musíme získat drzost nepodlehnout chmurám.

IGNORUJME negativní podněty a projevy, neohlížejme se. Výsledky potom předčí naše očekávání.

Manipulujme sami sebou a ne odrazem!!!

Vnitřním záměrem působíme na odraz.

Protesty, odmítnutí, trvání si na svém, hádání se = rozum plácá do vody, vesluje proti proudu, zatímco hájí své představy. To je vnější scénář.

Řešení :

- dopřejme světu, aby se sám pohyboval – uvolněme sevření*
- klidně pozorujeme, co se děje, potom události plynou do ideálního řečiště*
- musíme přesměrovat energii vnějšího záměru na to, aby dynamicky sestavoval náš vysněný scénář*

Tím, že se vzdáme kontroly, získáme nad situací skutečnou kontrolu = a to je PARADOX

Pozorujme hru a kulisy. Hrajme lhostejně.

Svět kolem nás nám neustále radí, zkusme se nad tím zamyslet.

Vyslyšme cizí názor, nespěchejme s diskusí.

Zdá-li se nám, že někdo dělá něco špatně – tak ať, nezasahujeme do toho.

Máme-li před sebou výběr, dejme přednost variantě, která bude snadnější.

Dejme světu volnost a pozorujme, kam a jak se pohybuje. Pronásledujme jej jako moudrý rádce.

Máme sklon vidět na dobrých věcech jen to špatné. KAŽDÝ OBRAZ JE TŘEBA VNÍMAT JAKO POZITIVNÍ.

Mějme ode dneška tuto zásadu:

- vše lze řešit velmi jednoduše*
- vše je vynikající*

Jsme majiteli svého úspěchu.

Dostáváme to, co si vybíráme.

Ovlivňovat vlastní osud dokáže každý, ovšem jedině za podmínky, že vezme kormidlo pevně do svých rukou.

Lze žít podle toho, jak život plyne – číst horoskopy a přijímat osud jako předurčený (potom si jej podvědomě přejeme a pak se uskuteční ten, který je předurčen). Předpovědi se usadí v podvědomí a potom programují náš osud. Neseme odpovědnost za proroctví, které chceme slyšet. Za vše se platí.

Ale můžeme to zamítnout a vytvořit si plán, jaký by Bůh sám nevymyslel. Nepotřebujeme vědět co je pod kapotou auta, stačí jej řídit. Transurfing dává řídičský příkaz.

Nesmíme přemýšlet o tom, co nechceme, ale o tom, co miníme získat. Pozornost musí být soustředěna na konečný cíl, jako bychom jej již dosáhli. Emoce nemusíme krotit, musíme změnit svůj vztah k nim.

Je potřeba silná hladina energetiky k tomu, abychom byli schopni materializace. My ale energii spotřebováváme na :

- povinnosti*
- omezení*
- nadbytečné potencionály*

Zamysleme se nad tím, co nás štvě - potom se toho můžeme zříci, je to závaží. Jsou to obvykle vtištěné programy jako :

- musím vítězit*
- musím být nejlepší ze všech*
- musím absolvovat cestu, kterou jsem si vybral*
- nemám právo na omyl*
- musím se naučit cizí jazyk*

To, co odkládáme, se pro nás stává závažím. Skoncuje s tímto zlozvykem.

Chci-li se něčeho zříci, tak z přesvědčení a ne z povinnosti.

Zvyk, jemuž umožníme volný průchod, přináší mnohem menší škody.

Další závaží je učení ve smyslu biflování. Vytváříme tak velké napětí. Nemá smyslu si pamatovat kvanta informací, poněvadž představují neforemné zavazadlo, jež ubírá mnoho sil.

Cíl se aktivuje energií záměru během realizace. Nejlepší je mít svůj vlastní cíl. Potom nebude deficit energie.

Dopřejme si svobody a volnost, tj. dopřát si nemít svůj cíl. Tím nashromáždíme energii k hledání vlastního cíle.

Zvýšením energie dosáhneme :

- 1. uvolněním zaneprázdněných zdrojů (konec se starostmi, obavami, trápením, povinnostmi)*
- 2. tréninkem energetických proudů v těle – podél páteře se představujeme jeden kanál, kterým vede energie ze zdola nahoru, až nad hlavu, kde přechází v obrovský gejzír, který plní Vesmír a tím i naplňuje náš cílový diapozitiv a druhý kanál, která vede od shora dolů pod nohy, kde se rozprostírá a nakonec se obě energie spojují v jeden zářící a energetický obal kolem nás*
- 3. rozšířením těchto energetických kanálů*

Každý den si říkáme : MÁ ENERGIE DEN ODE DNE NARŮSTÁ. Tím získáváme vysokou hladinu energetiky, která uvádí člověka k inspiraci.

EUFORIE = PŘI PRUDKÉM PŘESUNU Z NÍZKÉ HLADINY ENERGIE NA VYSOKOU, odkrývá vědomý přístup k sektorům variant, jež se nacházejí velmi daleko od těch aktuálních, které se právě realizují. Kompenzuje nedostatek talentu.

Čím vyšší máme energii, tím rychleji materializujeme.

Chceme-li vytvářet vrstvu svého světa efektivněji, musíme s ním splývat v jednotu, být s ním naprosto totožní. Pozorujme okolí, splývejme s ním.

Nasměřujme pozornost na cíl, ne na úsilí. Jinak dosáhneme úsilí. Musíme udat své energii směr, musíme ji zacílit. Důležitá je koncentrace, nikoli napětí, ale soustředěnost, protože myšlenky přeskakují, ideje hasnou. Důležité je udržet myšlenky pod kontrolou. Toho dosáhneme tím, že se naučíme přemýšlet o tom, čím se v aktuálním okamžiku zabýváme.

Pocit VINY je nejdestruktivnější pocit.

- vyžeňme ho, je v našem domě hostem*
- navazují se na něj manipulátoři*
- je to mikročip s programem odpracovat nějakou povinnost*
- stávají se z nás loutky*

Skončeme s ospravedlňováním. Nepřesvědčujme se, že jsme někomu zavázáni, prostě dělejme své věci. Neomlouvajme se kvůli maličkostem. Zavedme nový zvyk : vysvětlujme svůj postup pouze v případě, že to bude opravdu nevyhnutelné.

Navenek musíme vypadat bez viny.

Komplex MÉNĚCENOSTI se odráží v zrcadle.

DŮLEŽITOST = paradox je to, že čím více se důležitost snažíme navýšit, tím více se zmenšuje a naopak, člověku, který se o svoji významnost nezajímá, se jí dostává bezvýhradně.

Berme neúspěch za úspěch. Pak jsme neporazitelní.

NESUĐME. Je to pro nás nevýhodné, i když kritika je oprávněná.

INDIGOVÉ DĚTI:

- zrcadlí nám směřování k nezávislosti, intuici, individualitu*
- jsou citlivé na nadbytečný potenciál*

Rodiče tlačí na děti a tím vyvolávají polarizaci.

NUDA je pouze věčná potřeba ovládat realitu. Nuda jako taková neexistuje.

Jak poznáme, že jsme na správné cestě? Jde mi vše skvěle, dnes dělám vše lépe než včera.

Je nutné si cílový diapozitiv alespoň 0,5 hod denně vizualizovat. Vizualizujme si to, co budeme cítit, až dosáhneme cíle, co budeme dělat v cílové sestavě. Virtuálně v ní žijme.

Při tranzitu (přes varianty našeho života) na náš cíl, se dějí různé věci, i divné a to hlavně při intenzivní vizualizaci.

Žijeme však v odraze, jsme jím hypnotizováni. Jsme doslova vtaženi do zrcadla.

- musíme pochopit jednu věc – jsme tu my a je tu zrcadlo*
- dokud se budeme soustředit na odraz, budeme se nacházet uvnitř zrcadla (vše, co se zde děje, probíhá nezávisle na nás)*

Náš život je počítačová hra. Jsou nám dána pravidla, ale nemůžeme hru ovlivňovat. Pod zámkem nás drží naše POZORNOST. Realita v zrcadle nás ovládá, jsme v moci iluze.

Chceme-li proniknout, musíme přenést pozornost z odrazu na obraz.

Uvědomíme-li si, že stojíme před zrcadlem, získáme schopnost modelovat realitu na základě obrazu svých myšlenek. Proto je nutné přesměrovat chod svých myšlenek:

- z nechci na to, co chci*
- z nelíbí na to, co se mi líbí*
- z prostředků na konečný cíl*

ALE!!!! Nové pravidlo = pokud je něco neúspěšné, mějme to jako úspěšné. Jinak se ocitneme uvnitř zrcadla. Nepitvejme scénář, ale dynamicky ho upravujeme.

Pokud se rozumu něco nelíbí, musíme ho přesvědčit, že je to tak, jak má být. Rozum si dělá starosti, jak konečný cíl dosáhneme. My ho však fixujeme jen na konečný cíl.

Když najdeme cíl, spřádá rozum scénář a postup. Když to nejde podle plánu, pochybuje. Tak ale ničeho nedosáhneme.

Nikdo nemůže vědět, jak se mají události vyvíjet, aby se objednávka realizovala.

Všechny geniální věci jsou nečekaně prosté.

Vyjděme z davu, jděme po vlastní cestě, které nám velí srdce.

Chopme se práva být VYVOLENÝM:

- stanovme si vlastní zákony

- rozhodněme se, co je pro nás správné a co ne, protože sami vytváříme vrstvu svého světa

Budme vykonavateli své reality. Musíme mít drzost své právo používat. Nepochybujme.

Nejde o to, jak správně přemýšlíme a postupujeme, nýbrž o to, jak moc věříme své pravdě.

Nechci ani nedoufám – mám záměr.

Mohu a jsem toho hoden, protože jsem se rozhodl.

Nejvhodnější postup je ten, který podle svého názoru nejsnáze aplikujeme.

Vše dělejme tak, jak nám to vyhovuje.

Ideu nevynalézejme, musíme ji rozeznat.

Chopme se svého práva mít pravdu.

Vykročme z řady a vyslovme svůj verdikt – disponujme právem vykonavatele.

Přemýšlejme o cíli jako o hotové věci. Nepochybujme!

Uvolněme křečovitý chůtí, vždyť to přeci dosáhneme.

Neměňme cíle. Mějme trpělivost. Úspěch je zaručen, radujme se.

Číšník nám přinese jídlo, až uvidí, že svůj oběd již konzumujeme.

Je vždy potřeba dát přednost té nejsnazší variantě.

Ať se děje cokoli, vše vede k cíli a probíhá právě tak, jak má = to je KOORDINACE ZÁMĚRU

Nehledejme. Poslouchejme hlas svého srdce.

Nikoho bláznivě nemilujme. Ani své děti:

- dopřejme jim být sami sebou a sobě také

- povolme uzdu a svou láskou je nedusme

Ovládáme-li chod svých myšlenek, ovlivňujeme realitu. Ale to nikdo nedělá!

Ať se děje (bude dít) cokoliv, můj záměr se realizuje, vše k němu směřuje a jde, jak má.

Nikoho se neptejme, pevně krácejme svoji cestou. Tak ale pobouříme okolí – budme na to připraveni.

Mějme odvahu a drzost chopit se svého práva.

Rozhodněme odvážit se. Sami pátrejme po informacích v prostoru variant.

Během dne :

- kontrolujme se, dívejme se na sebe a okolí*
- žádný vlastní scénář, ale koordinace záměru, pohyb po proudění, zachovávání si duševního komfortu v okamžiku rozhodnutí*
- kontrolujme svoje myšlenky, žádný spánek při vědomí*

Mějme drzost využít práva vykonavatele své vlastní reality.

ROZUM se nachází v moci kyvadel a stereotypů a skutečně je hloupý. Zkusme méně přemýšlet a více aplikovat transurfing v praxi. Věřme svým zkušenostem.

- budme nezávislí*
- nebojme se bořit zaběhlé stereotypy*
- jednejme odvážněji*

Zkrátka dopřejme si mít své právo.

Cílový diapozitiv by měl směřovat k naplnění – změnit život ve svátek.

„Někdy jsem hodná, moc hodná, zato jindy jsem zlá, ale tak zlá, jak chci. Svoboda, to je síla. Žít podle své vůle a bez hranic, to je dar“.

Sami určujeme počasí ve své vlastní vrstvě světa. Využijme svého práva vykonavatele své vlastní reality.

Jakoukoli porážku změňme ve vítězství. Tak budeme králem v našem království.

Náš vnitřní svět znečišťují 2 komplexy:

- 1. POCIT VINY*
- 2. POCIT MÉNĚCENNOSTI*

Zbavíme se jich jen konkrétním jednáním, tzn. přestat se ospravedlňovat a chránit si svou významnost. Zušlechtuje je princip koordinace důležitosti.

Jak získat to, co chceme? Vyměňme to za záměr dát a dostaneme toho, čeho jsme se zřekli. Pokud jsme našli svůj vnitřní opěrný bod, sami se staneme osou, kolem které se bude svět otáčet. Jinak máme tendenci se zavěsit na nabízející se vnější kyvadla.

Budme MÁGEM.

Jakmile nás něco rozruší, nadchází okamžitě nová nepříjemnost :

- naladme se pozitivně a tvařme se, že nás situace těší*

- pokusme se v negativní události najít pozitivní bod

Zavedme si idiotský zvyk radovat se z neúspěchu. Je to lepší, než truchlit nebo se rozčilovat. Tímto se vyhneme dalším nepříjemnostem.

Zvykly jsme si, že na fyzickou realitu lze působit jen bezprostředně, vnitřním záměrem. Tedy tím, že jednáme v rámci svých omezených schopností.

VNĚJŠÍ ZÁMĚR :

- dokážeme vytvořit to, co zatím ve skutečnosti neexistuje tím, že budeme realizovat*
- dpovídající sektor prostoru variant nasměrovanou energií myšlenek*
- vyžaduje to určitý čas a cílevědomou koncentraci pozornosti (ne vypětí)*
- ztělesňuje se myšlenkový obraz, který vzniká v jednotě duše a rozumu (když není, cíle se nedosáhne)*

MATERIALIZACE:

- je dostatečně dlouhé působení úzce nasměrované energie myšlenek*
- je to pravidelná práce s diapozitivem, nic víc není třeba*
- vše se začne projevovat pomalinku, proto je potřeba jednat vytrvale a dodržovat princip koordinace*

Víra není nutná, je potřeba systematická práce.

Cíl se logicky určuje rozumem – to je ale chyba!

Úkol rozumu nespočívá v hledání cíle, nýbrž v jeho včasném rozpoznání. Duše jej vycítí, to poznáme. Musíme ji předložit ale možnost výběru.

- musíme rozšířit obzory*
- zajít tam, kam jsme dosud nezavítali*
- podívat se to, co jsme nestihli vidět*
- vpustit k sobě nové informace*

Tak se vytrhnout z kruhu každodennosti a pozorněji naslouchat hlasu svého srdce.

Jestliže se setkáme s nějakou informací a pocítíme, že duše vzplanula a že rozum ji spokojeně a ze všech sil zvažuje, lze předpokládat, že jsme cíl našli.

Když přemýšlíme, jakého partnera nechceme, co se nám na něm nelíbí, pak si právě takového přitáhneme a potkáme ho (zrcadlo to zesiluje). Soustředme se na to, co chceme získat.

Zavedme si zvyk sledovat, vyhledávat a vyhlížet na lidech to, co potřebujeme.

Společnost vytváří stereotypy, které se do našeho podvědomí propašují:

- neříkej hop, dokud nepřeskočíš*
- ať to nezakřikneš.....*

Jednota rozumu a duše se vyznačuje tím, že ji doprovází BOUŘLIVÉ POCITY (nadšení, odpor, nechut').

Jestliže se nám něco opravdu protiví a něčeho se obáváme, duše a rozum se spolu zcela shodnou. Proto dostáváme to, co nechceme.

Pokaždé, když se naše pozornost chytí něčeho, co odmítáme, vědomě se přeorientujeme na to, co bychom chtěli mít a krácejme směle k cíli.

Chceme-li, aby k nám všechno přišlo samo, musíme výrazně snížit TLAK a rovnovážné síly přinesou to, co vyžadujeme (pokud je na to naladíme). Naši důležitost a důležitost našeho problému přejmenujme na něco směšného. Potom si představme diapozitiv (ale jen obecně).

Snížení důležitosti vyžaduje přijetí toho, co se děje.

Pokud srdce je naplněno odhodláním mít a jednat a rozum nesouhlasí pochybností a obavami, stávají se takzvané ZÁZRAKY. Přesná myšlenková forma se okamžitě realizuje ve skutečnosti. PŘÁNÍ samo o sobě nic nepřinese. Naopak, smísí-li se přání s pochybami, mění se v chťič, takže šance na úspěch prudce klesají.

Člověk má tendenci dávat příliš velký význam vnějším okolnostem. To vytváří nadbytečný potenciál – ten vyvolá rovnovážné síly a výsledkem je opak toho, co jsme očekávali.

Jsme příliš vtaženi do hry, noříme se po hlavě do vnucené hry na problémy. Jenže problémy neexistují, jsou to jen uměle navýšené důležitosti. Pokud si uvědomíme tuto iluzi, můžeme záměrně snižovat důležitost všeho, co nám nedává pokoj :

- nesnižujeme význam, ale důležitost

- podívejme se na to nezaujatě, potom budeme vykonavateli své reality

V principu musíme dělat všechno tak, jak je to nejjednodušší, a poté se pohybovat po proudění variant.

- 1. hledejme vždy nejjednodušší řešení, nehledejme řešení, ale jednoduchost. Pokud to ze začátku skřípe, svědčí to o tom, že se páčíme do zavřených dveří. Je tedy třeba hledat jinou cestu (když při prvním setkání s partnerkou vznikají nějaké neshody a nesoulady, běžme od toho)*
- 2. sledujme znamení (když začneme hledat) – nabízená pomoc, informace. Vyzkoušejme je, a když jsou nějaké překážky, tak nepokračujme. Pokud je lehký pohyb – tak jděme do toho. To bude ta správná cesta.*
- 3. věnujme pozornost stavu duševního komfortu – vnímáme tak blízkost nebezpečí. Pokud musíme učinit nějaký krok, ale v nitru tomu všechno odporuje, nedělejme to.*

TRANSURFING = vizualizace, žádná důležitost, je možné použít na rychlé úkoly během dne. Je potřeba se ale uvolnit.

Ignorujme nepříjemné události a radujme se z dobrých.

Stýkáme se s lidmi, ale už to nejsou vztahy, co bývaly.....prostě jsme silnější a jejich sílu nepotřebujeme. Objevili jsme u sebe svoji vlastní.

ČAS je roztažitelný.

Vytvořená prázdnota je dočasná – pozorujme a hodnotíme toto období v životě a nepropadněme kyvadlu deprese. Stanovme si cíl, který je potřeba dosahovat celý život. To pomůže. Nikoho neposlouchejme, život je experiment každého z nás osobně.

TRANSURFING JE K TOMU, ABY FUNGOVAL!

Jestliže podlehneme kyvadlům, propadáme se do vnucené hry – to, co se děje, nám vysává rozum. Pokud nás něco rozčiluje nebo v nás vyvolává prudkou nepřízeň, počítejme s tím, že chodíme s háčkem v hlavě. Kyvadlo nás za ten háček zachytilo a neprodleně vyhledává vhodný zdroj rozčilení. Tak se budeme kymáčet, doku budeme mít dostatek zloby.

Chceme-li vytáhnout háček, musíme se nefixovat na zdroj rozčilení, smířit se se situací, změnit tragédii v komedii, přeorientovat se na něco jiného.

To neznamená zdržovat své emoce, dejme jim průchod hned na počátku.

Iritující objekt existuje jen tehdy, pokud se člověk rozčiluje. Jakmile se zlobit přestane, objekt zmizí.

Pokud na nějaké situaci nevidíme nic dobrého, pokusme se na ni najít něco směšného – je to snazší.

Co nám je říkáno :

dobrého po troškách

moc se nesměj budeš plakat

Nemusíme se nutit do pozitivismu nad situací, která je pro nás negativní. Jen prohlasme, že podporuje náš další úspěch (je konstatování faktu), svět se o nás stará.

Jde o potřebu učit se koordinaci, potom sama koordinace zapadne do našeho světónázoru.

Nepřepínejme se a nenařizujme si, že budeme žít pode cizích pravidel (i transurfingu)

Nepotlačujme emoce :

- Zlost

- Podrážděnost

- Vina

- Smutek

Ty potřebují kyvadla (ne my). Toto uvědomění je 1.krok.

2.krok = zřekněme se utrpení, přestaňme trpět! Negativa, která máme zakódována v genetice nebo výchovou, zpracujme ve sportu.

Když přijde emoce, sledujme sami sebe. Duše je našťvaná, ale rozum bude klidný. Potom není jednota duše a rozumu a tím narušíme a oklameme vnější záměr.

Důležitost a významnost jsou závislosti na rádobý deficitu.

Vracíme-li se k tomu, co se přihodilo kdysi, zvláště pokud jsou to vzpomínky nepříjemné, nejenže tápeme na místě, ale navíc stahujeme do svého světa nové NEPŘÍJEMNOSTI podobného ražení.

Snažme se žít pro sebe a dělejme to, co nás baví. Potom se všechno ostatní na světě přizpůsobí a snaží se tomu vyhovět.

Nebraňme světu, aby se o nás staral!

Vylepšení nálady a situace : kolemjdoucí jsou tučňáci, situaci, ze které máme strach, zesměšňeme.

Aby se svět mohl o nás postarat, je třeba mu dát nějaké základní heslo:

- život je dobrý

- problémy nebudu řešit namáháním mozku

Zkrátka musíme vědět, co chceme (mít přání).

Svět je zrcadlo. Je to odraz našich představ. Bude nás obklopotvat vše, čemu budeme věnovat pozornost!!!

Kyvadla nás nutí do spánku při bdění a do negativismu.

Záměrně fixujme pozornost jen na to, co chceme vidět ve svém světě, od ostatních věcí se odvracejme, nechejme je prošumět. A dělejme to neustále!!!!!!! Ne jen občas.

EGOISMUS:

Jestliže člověk cítí, že na někoho musí pracovat nebo sloužit ve prospěch něčeho, znamená to, že mu v hlavě sedí mikročip, který tam vložila kyvadla. Tento čip představuje POCIT VINY, ať už je vědomý nebo zahrabaný hluboko v podvědomí. Manipulátorům se hodí, aby jim dotyčný seděl na vodítku a pokud se osmělí jen pomyslet na vlastní blaho, ihned ho obviní z egoismu.

- dokud bude mít čip v hlavě, bude se cítit vinen a vinu se bude snažit napravit

1. nemáme pocit viny

2. nemáme pocit dluhu, ale odpovědnosti

Pojem egoismu existuje jedině díky kyvadlům, která vymyslela heslo „cele se oddej něčemu nebo někomu“

TVŮRČÍ LENOST:

Všechno se děje samo od sebe, aniž bychom se museli snažit.

Bud' si vybereme, že nebudeme nic dělat nebo se konečně pohneme z místa. První krok je nejnutnější, bez pochybností.

Lze vydělávat stále více peněz za stále menšího úsilí namísto toho, abychom pracovali stále více za stále menší odměny.

Chceme-li z práce odcházet mladí a bohatí, musíme přemýšlet o tom, jak se držet co nejméně, a nikoli co nejvíce.

Peníze nám umožní koupit si čas a platit jiným lidem za to, co nesnášíme dělat.

Tvoje realita je to, co považuješ za reálné!

Jediným cílem ega je potvrzení vlastní významnosti. Když ho někdo uráží, vzniká duševní diskomfort.

a) egu povolíme opratě – egoista

b) zadusíme ho – altruista

Někdy je pro ego nepohodlné pobývat se sebou samým. Potom se rozhodne samo sebe popírat. Mít rád sebe je pak špatné a je potřeba mít rád ostatní – zaměřujeme se na ostatní, hledáme v nich oporu. Tak ale popíráme sami sebe a jsme potom agresivní.

Neposlouchejme ty, kteří nás vyzývají, abychom život zasvětili něčemu jinému než sami sobě. Obrátme se k sobě, přijměme se takoví, jací jsme, dopřejme si být sami sebou, chopme se práva mít pravdu.

- využijme kyvadla k dosažení svých cílů

U osob, které nás stresují zabírá, když si řekneme:

- 1. „jsem stejný jako on“. Napětí klesne, dotyčný to vnímá taky a cítí i naši nezávislost*
- 2. metoda sklenice – dejme ho do sklenice, tak nám nemůže uškodit*
- 3. umístěme ho do zóny komfortu (na pláž) a politujme ho*
- 4. darujme mu slona a představme si, jak je šťastný*

POCIT VINY k nám přináší trest – manipulátoři, přísní vedoucí – ti vyvolávají u svých klientů pocit viny.

KOMPLEX VINY se začíná zavádět již v dětském věku – zákazy za účelem podrobení. Tak je do slabé psychiky naočkován mikročip. Takto naprogramovaný jedinec se stává loutkou manipulátorů.

Jak z toho ven? Konkrétním jednáním:

- konec s ospravedlňováním

- neukazovat pocit viny navenek – potom odpadnou manipulátoři

Tak si bude duše a rozum zvykat na nový pocit. Když se neospravedlňujeme, žádná vina neexistuje.

Jak se zbavit kyvadel? Udělat něco nečekaného, rozbourat stereotyp. Uvolněme stisk, kterým držíme ostatní.

Podívejme se na sebe objektivně z nadhledu. Potom zemřeme spíše smíchy než strachy.

Když už se emoce derou ven (zlost, nenávisť), prožijme je vědomě, pozorujme je, prociťme je. ak odejdou. Chtějí být prožity, tak se jim nebraňme.

Neodporujme strachu a nesnažme se ho utlumit. Podívejme se na něj.

STRACH není patologický ani nenormální. Projděme zrcadlem tak, že jdeme strachu vstříc a on se na opačné straně zrcadla rozpadne a zmizí.

Zrcadlo odráží do našeho světa všechny naše myšlenky.

Naše vrstva světa obsahuje vše, na co fixujeme pozornost

Naučené programy

Je mnoho myšlenkových vzorců, které dohromady vytváří naše vnímání sebe sama a naší vnější fyzické reality. Jak myslíme nyní je souhrnem našich myšlenkových vzorců, našich vnitřních odmítnutí, zranění, strachů a vin, které jsme drželi z dřívějšíka v našich životech a minulých inkarnací, některé sahají až do jiných realit. **Jestliže tvůj život dnes neodráží způsob, jakým vědomě myslíš, může to být z mnoha důvodů. Jeden z nich může být, že držíš vzorec z minulosti, kterého si nemusíš být vědom. Jak je můžeš poznat? Podívej se na svůj život. Ten odráží, co se děje uvnitř tebe. Jaký je tvůj přístup/postoj k sama sobě, takové přitahuješ současné zkušenosti.**

Pouze s naším podvědomím vytváříme přítomnou realitu, reflexí sama sebe, kterou takto můžeme identifikovat, kterou si neseme hluboko v naší psyché. Mnoho lidí v dnešní době Velké Transformace Země a lidské rasy prochází mnoha negativními zkušenostmi, které většinou zasahují emoční úroveň, kde je naakumulováno mnoho z minulosti. Ačkoli se to nezdá v dnešní době, je tento proces skutečně pozitivní. Udržuje nás tento proces v příležitosti spatřit naše vnitřní já a nechat odejít bolest a tíhu minulosti. Nedokážeme žít radostně nyní, protože „nyní“ je zavaleno harampádím minulosti a strachem z budoucnosti.

Dvě další síly, které vytváří naši současnou přítomnost působením našich vnitřních vzorců je naše touha sloužit Zemi a lidské rase a spojit je s astrologickými vibracemi, které denně cítíme.

Přicházíme se specifickým úkolem vytvořit příspěvek k zlepšení života na Zemi. Milióny lidí na Zemi nesou přeprogramování vzorců, které nám pomůže. ***Někdy takoví lidé nevědí vědomě, co chtějí zde udělat, ale vždy budou následovat vzorec z jejich vyššího vědomí, který je bude přitahovat do zkušeností potřebných ke splnění jejich zvoleného úkolu v této inkarnaci. Astrologické faktory jsou součástí inkarnace lidí. Planety jsou převaděče vysílající vzdálené vibrace. V závislosti na tom, kde jsou ve vztahu k Zemi, různé planetární vibrace nebo jejich kombinace jsou více silné v různém období a v různém účinku na tuto planetu. Máme sice svobodnou vůli, ale dispozice určené planetami jsou více pravděpodobné k jistým typům událostí.***

Při narození absorbujeme energetické vzorce v atmosféře našeho místa narození. Ta odráží pozice planet v ten daný moment. A jak planety pokračují na své pouti nebem během našeho života, jsme jimi zasahováni mnohdy různými cestami v závislosti na různém čase a místě narození, protože náš vnitřní vzorec je rozdílný. Dobrý astrolog může pravděpodobnost efektů na jedincův život předpovědět. Kdy a kde se narodíme není náhodné. Pohyb planet a změny vibrací Země jsou spouštěči efektů na nás každou sekundu. Ukazuje na proces synchronizace naší DNA s planetární DNA.

Je zde mnoho jiných faktorů, které vytváří a působí na naše vnitřní energetické vzorce a následně tak vytváří naši fyzickou realitu. Ale to, co nás vede a má na nás ten největší vliv je láska, odpuštění a respekt sám k sobě. První krok k neprogramování našich myslí z manipulace Globální Elity, je dovolit si a následovat to, čím jsme, jak myslíme a cítíme, co doopravdy jsme. Žádná verze robotů, ale skutečnost toho, co jsme.

Odprogramování mysli

Zvětšující se počet lidí se odprogramovává z mentálního diktátorství, ale pořád je to malé množství. Každou minutu absorbujeme bez otázek zprávy z médií, náboženství a „vzdělávacího“ systému společně se zděděnými „hodnotami“, které jsou navrženy pro vytvoření dogmatického vězení v našem vědomí. Zejména náboženství a jiné systémy manipulace jako psychologický fašismus. To vede naši mysl do stavu rigidního nepřítele místo, aby byla naším pružným přítelem.

Zanechání dogmat je klíčem. Nezáleží, jaké dogma může být. Bude to protiklad, který je výzvou. Dogmata nás přivedly do konfliktu podle scénáře – rozděluj a panuj. To je také důvod, proč bylo stvořeno náboženství a politické strany. Dogmatické Křesťanství je stejně důležité jako dogmatické Islám nebo Hinduismus.

Potřebujeme dva do tanga a dva k boji. Vytvářením extrémů a her jeden proti druhému byly vytvořeny efektivní zbraně v kontrole Vězeňských Dozorců v tomto fyzickém světě. Navíc mnoho lidí, kteří se chovají diktátorsky a autoritativně, si to ani neuvědomují. Jsou tak přesvědčeni o správnosti svého chování, že přesvědčují ostatní o své víře a užívají banner s nápisem „svoboda“. Mentální diktátoři nevypadají jako Hitler nebo Stalin. Mohou stát v zákopech, jít v průvodech za svobodu nebo sedět kolem svíčky v Glastonbury.

Zoufale potřebujeme se znovu ponořit do ženské energie na této planetě, ale ne rozšiřovat další dogmata. Není tím myšlen ženský šovinismus. Mnoho homosexuálů vyžadují zrovnoprávnění a

pořádají kampaně proti utlačování. Budou však kolektivně vtahovány do těchto událostí, dokud tak budou jednat. Je to vytvářením oboustranných extrémů. Jsou to vlastně dogmata v naší mysli. Chceme méně násilí v televizi, ale tresty za vraždy jsou stále tvrdší. Už chápete? Žijeme v extrémech, které jsou nám vytvořeny.

Rozdíl mezi diktátorstvím a svobodou je v respektování práv druhých. Nesouhlas a harmonie nejsou rozpory, jestliže respektujeme jiný pohled ostatních. Musíme respektovat to, co si ostatní myslí a v co věří. Někteří mohou věřit, že mikročipová populace je velká a báječná myšlenka. Potřebujeme mít na vědomí, co si myslíme my, když mluvíme o svobodě. Buďme pozorní, když někdo mluví o svobodě pro všechny, sledujme různá hnutí. Jinak budeme jimi manipulováni do starých dogmat a programů.

MYSL, MOZEK, ROZUM

MOZEK je nástrojem vnímání. Jeho funkce je snít 24 hodin denně. Sní v bdělém stavu i ve snu. Je vlastně pojítkem mezi vnitřním a vnějším světem.

ROZUM je část mysli, která se snaží vše klasifikovat a všemu rozumět. Říká nám, co je skutečné a co ne, udržuje nás v iluzi, že sen, který žijeme, je skutečný, pokud má materiální rámec.

V naší interpretaci snu si vytváříme svůj vlastní film. Naše interpretace je nakonec stejná jako u ostatních – **sníme všichni společně**.

Všechno, co **MYSL** vnímá, je sen. I po smrti sní svůj vnitřní sen. Mysl není věčná. Je transformována mnoho let poté, co mozek zemře. Potom nastává i konec snu. **Proto je důležité ovládat sen.**

Lidská bytost zahrnuje tělo, které je „prosycené“ myslí. Pojítkem mezi nimi, nástrojem komunikace je rozum.

Musíme si uvědomit, že umírá sen a ne ten, kdo sní (**my jsme energie s jistou hladinou vědomí**). Tato energie je výsledkem záměru nebo-li vůle. Záměr vyjadřuje vlastnost energie, která umožňuje její transformaci.

Štěstí a úspěch jsou iluzorní. Je to vlastně jen **stav mysli**. Jsou to energetické struktury, které trvají (soudružně drží) krátký okamžik. My si je proto musíme neustále vytvářet.

Znalosti jsou jenom popisem snu o pekle. Jsou naše poslední překážka, protože popisují iluzi. Právě snaha vědět všechno nás zdržuje ve vývoji. Nebraňme naše vědění a znalosti, připoutáváme se takto k nim.

Propátrávejme své myšlenky, slova, činy, abychom věděli, proč a jak se omezujeme, trápíme, pociťujeme nespokojenost.

Můžeme znát jen život v **odrazu**, což je MYSL. Není to světlo samo. Pravou přirozeností odrazu je **oddělení a dualita**. V realitě vidíme jen mysl. Pravdou její přirozenosti je **iluze**.

MYSL je živá bytost, která spojuje všechny živé bytosti. Když člověk rozhodne, jeho prvky uposlechnou, jsou poslušné lidskému záměru.

NOOSFÉRA je sféra (orgán) myšlení vytvořený ze všech lidských myslí dohromady. Individuální entity (bytosti) dědí tuto kolektivní paměť. Tato paměť řídí jejich návyky chování a reprodukci (Sheldrakeova hypotéza). Pokud jsme schopni se naladit na morfická pole starodávných systémů, které jsou součástí kolektivní paměti, budou oživeny.

Každý člověk má svoji specifickou vibraci světla. Jsme zde v pekle, abychom si uvědomili, jak se z něj dostat. Znalosti sami nestačí, musíme je vyjádřit v činech.

Náš **virtuální svět** je naší realitou. **Kolik je hlav, tolik je světů.** Skrze oči vnímáme odražené sluneční světlo, které hodnotíme a interpretujeme podle rozsahu našich vědomostí, návyků a programů. Náš příběh (naše virtuální realita) je pravdivá jen pro nás, tvůrce. Každý žije ve svém vlastním světě. Nikdo neví co máme ve svém světě, to víme jenom my a někdy to ani sami nevíme. Náš svět je naším výtvořem.

Vytváříme obrazy o lidech kolem nás. Tyto postavy jsou založeny na lidech, kteří skutečně existují, **ale všechno, co si o nich myslíme, jsou představy, které si vytváříme sami.**

Víra není představa, jež se tvoří v mysli, ale je to představa, která mysl ovládá. Musíme ukončit válku mezi myslí a sebou a ovládnout svoje myšlení.

ZMĚNA

Jsme-li **odlišní**, nejsme přijímáni. Být jiný je akt vzpoury. Pokud to začneme, nastane ze začátku chaos. Rozum je oslaben a my se necítíme v pořádku. Potom to přejde a my jsme konečně sami sebou. Předchází tomu válka v mysli. Archetyp oběti sabotuje úsilí o změnu.

Změna je uvědomit si, co děláme.

Být *zodpovědný* znamená uznávat způsob života druhého. Vše, co můžeme pro druhého udělat, je milovat ho. Nejsme odpovědni za jeho činy.

Jestliže lituji sám sebe, pak si sebe nevážím.

Jestliže lituji druhého, také si ho nevážíme.

Probuzený je zodpovědný za své myšlenky, slovo a činy.

Sebeovládání je kontrola myšlenek, slov a činů.

Vždy k sobě přitahujeme lidi a okolnosti pro své léčení. Partner je zrcadlo toho, co potřebujeme léčit.

Nesnažme se vše ovládat. Nebušme pořád hlavou do zdi.

Jedinou věc, kterou můžeme ovládat, je naše reakce na život a na to, jakou zvolíme cestu.

Naší snahou by mělo být :

zbavit se strachu

nesoudit sebe ani jiné

netrpět pocitem, že jsme oběti

žít v lásce

Abychom dosáhli štěstí, musíme vědět, kdo doopravdy jsme, a ne být tím, za koho nás považují ostatní. To dosáhneme procesem **sebepozorování**.

Nikdy nemůžeme být něčím, čím nejsme. Můžeme být jen sami sebou. A tím jsme v tomto okamžiku je to docela snadné.

Když tomu, čemu věříme, přestane být pravda, necítíme se bezpečně, protože nevíme, jak jinak existovat. Když zjistíme, že nejsme tím, co si myslíme, že jsme, začnou se hroutit základy naší reality. Náš příběh ztrácí smysl a to je děsivé.

Začněme tím, že si řekneme : **nejsme tím, co si o sobě myslíme, že jsme**. Jsou to jen samé předané lži.

Známe vůbec sami sebe?

Známe vůbec někoho?

Každý má svůj příběh, tak proč bychom měli obhajovat svoje názory, když víme, že každý žije ve svém osobním příběhu, ***nemůžeme si brát nic osobně***.

Když k nám někdo mluví, tak ve skutečnosti mluví k *vedlejší postavě* ve svém příběhu. A cokoli o nás řeknou, je jen **projekcí představy**, kterou si o nás vytvořili. S námi to nemá nic společného.

- *proto si neberme nic osobně*

- *soustředme se na vytváření svého vlastního života*

ODPOUŠTĚJME. Kvůli sobě. Přerušit naši starou karmu je snadné. Odpusťme si, co jsme si udělali.

Soustředme se na vytváření vlastního života. Nesnažme se přizpůsobit vedlejší postavy ve svém příběhu rolím, které jim přepisujeme.

Svůj příběh můžeme změnit jedině tím, že změníme to, co si o sobě myslíme, co si říkáme a způsob, jakým se na sebe díváme. Potom změníme i to, co si myslíme o ostatních = ZMĚNA INTERAKCE.

Stačí se rozhodnout, že budeme šťastní.

Jakmile změníme sami sebe, změní se všechno ostatní – musíme změnit svůj vztah k sobě. Po změně hlavní postavy se celý příběh nám začne přizpůsobovat.

Neospravedlňujme, v co věříme.

Zkreslujeme a modifikujeme všechno kolem nás i to, co říkají ostatní. Máme sklon zkreslovat všechny vjemy tak, aby odpovídaly tomu, čemu již věříme. Korigujeme je, aby odpovídaly s našimi lži. Nic jiného neumíme. Je to také umění. ***Tak se vyvíjí sen společnosti.***

Všechno, co řeknete, je jen příběh. Můžeme jen poslouchat a nemusíme tomu věřit. Ale může se nám to líbit. Skutečnost je taková, že nikdo nezná nás a my nikoho neznáme.

Nechme proto ostatní psát svoje příběhy. To je ta pravá úcta k druhým.

Hlavní postavou našeho příběhu jsme my, ale roli, kterou hrajeme, nejsme my. Nejsme tím, co si myslíme, že jsme.

Přestaňme utíkat před bolestí. Přestaňme se soustřeďovat na to, co na sobě nebo na svém životě chceme změnit a raději přemýšlejme, ***jací bychom chtěli být.***

Musíme se rozhodnout, co chceme vytvořit a ne pouze chtít něco změnit. Chtít něco změnit je něco úplně jiného než přistoupit ke změnám.

Až se přestaneme snažit být sami sebou, okamžitě poznáme, že jsme svobodní. Nemusíme být tím, co od nás očekávají ostatní, ani tím, co si myslíme, že bychom měli být. Změňme svůj příběh v případě, že se nám nelíbí. Můžeme být tak tím, čím opravdu jsme.

Je několik úrovní **víry**. Ta nejhlubší říká : „nedosáhneš ničeho!“, ale my si na vědomé úrovni přejeme něčeho dosáhnout. Proto se nemůžeme změnit proto, že si to přejeme. **Musíme**

nejdříve změnit představu, kterou jsme si o sobě vytvořili, změnit názory, na jejichž základě kritizujeme a odsuzujeme sami sebe.

Proč je to těžké? Protože nejsme ti, co si o sobě myslíme, že jsme. Až tomu budeme věřit (že nejsme ti, kterými si myslíme, že jsme), potom se můžeme změnit.

Jediný nástroj k osvobození je **PRAVDA**. Naše slepá víra nás nikam nedovede.

Když slepý vede slepého, oba upadnou – to je proč nám příběhy druhých lidí nemohou pomoci.

Opravdová víra je to, co cítíme v tomto okamžiku.

Žijme vědomě, to znamená, že volme svá slova uváženě (nikdy proti sobě)

- *musíme změnit svůj životní příběh*
- *dívejme se na hlavní postavu, jako bychom to nebyli my*
- *provádějme tak rekapitulaci nezúčastněné osoby*
- *nic nekritizujeme, jen prozkoumejme svůj život*

Slepá víra z nás dělá fanatiky, kteří vnucují svou víru druhým.

Ale každý z nás sní svůj vlastní sen, který nemá nic společného s nikým jiným.

Lži všechno komplikují, pravda je jednoduchá.

Myslíme si, že máme svobodnou vůli, ale je to jen **iluze**.

Nechceme drama. Když si ho zvolíme, je to zvyk. Jsme tak **naprogramováni**.

ZMĚNA nastane jakmile přestaneme věřit lžím. Tak skončí naše utrpení. Nebudeme pak pociťovat žádný stud, vinu, hněv, závist. Nebudeme se ospravedlňovat před sebou ani před ostatními. Přijímáme sebe takové, jací jsme, i když nevíme, jací jsme a ani to vědět nechceme.

- *nesnažíme se někoho ovládat*
- *naše integrita nikomu nedovoluje, aby ovládal nás*
- *neodsuzujeme druhé a nevdáváme nám to, co dělají, protože víme, že to nezáleží na nás*

Zkoumejme každou svoji akci a reakci.

Chceme-li změnit svůj příběh, musíme se odnaučit všechno, co jsme se dosud naučili.

- *nevěřme sami sobě*
- *nevěřme ostatním lidem*
- *volme svá slova uváženě*
- *neberme si nic osobně*
- *nedělejme ukvapené závěry*
- *dělejme to nejlepší, co můžeme*

Tak nezradíme sami sebe.

To, co o nás říkají ostatní, říkají vlastně sami o sobě.

Naším cílem není zachránit svět, ale naším jediným posláním je stát se šťastnými.

Nejlepší okamžiky našeho života jsou okamžiky, kdy jsme sami sebou, kdy se chováme autenticky.

Když milujeme sami sebe, zlepšují se vztahy s ostatními lidmi.

Čím víc nás těší naše vlastní přítomnost, tím více se radujeme ze života a tím víc nás těší přítomnost lidí kolem nás.

LÁSKA NEBOLÍ. Vážíme-li si sami sebe, nikomu nedovolíme, aby nás zneužíval. **Šťastnými nás činí láska, kterou cítíme k druhým, nikoli láska, kterou k nám cítí druzí.**

VĚŘTE JEN TOMU, CO MÁ SMYSL A CO NÁS ČINÍ ŠŤASTNÝMI.

Jsme odpovědni za to, co říkáme, ale nejsme za to, jak to druzí chápou.

Nevěřme sami sobě, když si říkáme, že nejsme moc dobří, silní, inteligentní, krásní, když si říkáme, že si nezasloužíme lásku a štěstí. **Nevěřme ničemu,** co nám přináší bolest a utrpení, **nevěřme svému vlastnímu dramatu,** **nevěřme soudci a oběti v naší hlavě a nevěřme svému vnitřnímu hlasu,** když říká, že jsme hloupí.

Otevřme své srdce, ale dobře poslouvejme. 80% tomu, čemu věříme, je lež.

Nevěřme nikomu, protože stejně neustále lžou. Nemějme potřebu věřit druhým lidem. Potom vše uvidíme jasněji. Druzí využívají naší vlastní hlouposti proti nám.

Všechno, co není pravda, se rozplyne jako dým, jakmile tomu přestaneme věřit.

Pravda je pravda, ať tomu věříme nebo ne.

Za trochu lásky dovolíme druhým, aby **ovládali** náš život. Říkají nám, co máme dělat a co ne, co si máme myslet a co ne.

Za nic se neodsuzujeme. Obvykle nehledáme lásku, ale **někoho, kdo nás potřebuje.** Někoho, koho můžeme ovládat a to proto, že jsme se naučili **soutěžit o pozornost.**

Hledáme lásku, zatímco láska je všude kolem nás. Bojíme se milovat ze strachu z **odmítnutí.** Problém není v tom, že nás odmítá partner, ale že odmítáme sami sebe, protože si myslíme, že nejsme dost dobří. Jsme sobečtí, protože nemilujeme sami sebe.

Milujeme-li sami sebe, můžeme být sami a není to pro nás žádný problém. Vstupujeme-li do vztahu s očekáváním, že nás partner učiní šťastným, budeme zklamáni, protože se tak nestane. Nehledáme partnera, abychom žárlili, hněvali se, byli sobci, otravovali ho svými problémy.

Přestaňme žebrot o lásku.

Neberme se nic osobně. Nic, co jiní dělají, nedělají kvůli nám, ale kvůli sobě. Proto není nutné cítit potřebu být přijímán. Nemáme nikdy odpovědnost za činy druhých, neseme odpovědnost jen za ty své.

Každý má svoji pravdu. Máme-li potřebu být uráženi, snadno se najdou lidé, kteří nás budou urážet. Co druzí říkají a dělají je projevem jejich vlastní situace a snů. Když budeme imunní proti názorům a činům druhých, nestaneme se obětí zbytečného utrpení.

Musíme mít odvahu **mluvit pravdu** a být **k sobě naprosto upřímní.** Musíme ovládat svoje reakce. Ty jsou klíčem ke krásnému životu a tak změníme svůj život.

Musíme se naučit své sny řídit.

Mysl si plete své potřeby s potřebami těla.

Žijeme ve světě představ a nemáme ani tušení, čím opravdu jsme. Tělo něco potřebuje (sex) a mysl říká: „Já to potřebuji“. Mysl bere vše osobně.

Mysl začne tělo ovládat. Až se zbavíme osobní historie, zjistíme, že nejsme tím, co jsme si myslili, protože jsme si své názory nevybrali.

Nejsme tělo, mysl ani duše. Jsme **SÍLA,** která umožňuje tělu žít a myslí snít. Jsme **ŽIVOT,** jehož projevem je vědomí, které nám kouká z očí.

Lovíme proto, abychom uspokojili své potřeby, lovíme i to, co nepotřebujeme (to je věc myslí). Hledáme lásku. Myslíme si, že potřebujeme lásku, protože se domníváme, že ji nemáme, protože nemilujeme sami sebe. Ostatní jsou v té samé situaci. ***Kolik lásky od nich můžeme dostat, když milují stejně málo jako my?***

Tato potřeba neexistuje, a proto ji nemůžeme uspokojit. Musíme být ale pohotoví, protože všechno nás svádí ze správné cesty.

Přijměme své tělo takové, jaké je. Milujme ho.

Všechno,co potřebujeme, máme ve svém nitru.

Život je proces : ***rozhoduj se – zvažuj výsledek – pak se rozhoduj jinak***

Dříve jsem věřil v A, teď vím, že to byl omyl a tak proto věřím v B.

To, co si v duchu o sobě říkáme, nás ovlivňuje fyzicky. Proto si začněme všimnout, co si v duchu říkáme. V komunikaci s ostatními volme vědomě příslušné kanály – změňme energii svých slov v lásku beze strachu a nenávisti.

Vnitřní a vnější komunikaci musíme vědomě vnímat, chceme-li ji změnit.

Transformaci je možno provést :

1. *Rekapitulací* – umožní vyprázdnit šálek, abychom ho mohli naplnit verzemi vzpomínek, nastane příliv nové energie
2. *Stopováním* – oprostíme se od minulosti, cílem není vyřešit problém myslí, ponořme se do emocionálního jádra a vycitíme, kde je problém, vydýchejme ho, nic neanalyzujeme

Lidé, kterými se obklopujeme, dokonale odráží náš vnitřek nebo představují naše zažitá (zakořeněná) způsoby chování, kterým jsme se naučily a které teď v případě nespokojenosti musíme sami opustit.

Zjistíme co pro nás druzí představují a jakou roli tito lidé hrají.

Přijměme zodpovědnost za svůj život. Jakmile to uděláme, máme sílu ho změnit. Ptejme se, co si myslím o této události, osobě a proč. Potom se rozhodujeme, zda je to pro nás prospěšné a pomáhá nám to k dosažení toho, co chceme.

Chceme-li růst, musíme prozatím ignorovat fyzický svět kolem nás. Tam venku neexistuje. Je to jen představa.

PARAZIT A MYSL

ODPOR je jediné místo, kde Parazit může existovat a projevit se.

Parazit zabraňuje dynamice.

Metody k vítězství nad Parazitem :

- *nevzdorujme, neotrávíme si tak své vědomí*
- *nereagujme na všechno*
- *ovládejme svoje emoce*

Parazit zahrnuje soudce a oběť. Je to vzorec myšlení, který je neustále s něčím nespokojený. Zasahuje emocemi emoční tělo. Všechno odsuzuje. Vyvolává strach.

Uvědomme si, že jsme otroci své mysli (soudce x oběť). Tak zpochybníme celý systém víry, který nám byl vtisknut a na základě jehož vnímáme realitu. Jde o konsenzus a zároveň sen vytvořený naší myslí. Jde o sen o hmotě. To co vidíme a slyšíme je pravdou jen v této realitě.

Jestliže svůj názor jen trochu změním, už to pravda není.

VINA je emoce **vymyšlená** člověkem, abychom trpěli za to, co chceme udělat. Proto je směšné trpět za něco, co chceme.

Jsme LOVCI, kteří loví své potřeby. Ty však neexistují a nikde nejsou.

Parazit miluje strach a drama, hněv, žárlivost, závist. Stáváme se jeho snadnou kořistí. Je to šelma, která nás požírá zaživa (naše citové tělo), které trpí a trpí a trpí.

Proto :

1.sledujme každou svoji reakci

2.změňme své návyky (jeden po druhém)

3. staňme se bojovníky, musíme být lepšími než Parazit, který nás ustavičně odsuzuje.

Domestikace je tvorba představy, jací bychom měli být, aby nás ostatní přijímali. Má svoji vlastní existenci a požírá nás a ničí naše štěstí. Žije v naší mysli. Parazit je **program**, který nám byl vštěpen. Každý nám říká, kdo jsme a jak se máme chovat. Co je a není špatné, ošklivé, krásné. Co se má a nemá.

Ostatní nás učí myslet, jak myslí oni.

Jakmile jsme domestikovaní, tak nejsme dost dobří pro druhé a hlavně pak ani pro sebe, protože neodpovídáme své *vlastní představě dokonalosti*.

Posuzujeme druhé lidi podle své vlastní představy dokonalosti, takže je přirozené, že nemohou splnit naše očekávání.

Vědomost je program (v něm žije Parazit). Je to souhrn pojmů a názorů vedoucích k destrukci. Výhodiskem je probudit se ze snu, tj. uvědomit si ho. Potom nebude žádná nenávisť, strach a hněv.

Víra má takovou moc, že když věříte, že něčím nebudete, tak tím opravdu nebudete.

Stane se to, čemu věříme.

MYSL a SEN

Naučme se milovat svoji mysl. Mysl vytváří představy a vymyšlené sny. Způsob, jakým sníme, nás vede k utrpení a bolesti. **Naše zoufalství spočívá ve skutečnosti, že nevíme o tom, že sníme.**

SEN je živá bytost, vytváříme ji a ona nám zpětně vytváří náš život. Bohové jsou produkty našich snů.

Realita, jak ji známe, je opětovným vytvořením odraženého světla v naší mysli.

Lidský život na Zemi byl stvořen kvůli snu. Lidé vytváří realitu, kterou vnímají ve svých snech. Všechno, co vnímáme, je projevem našeho snění.

Přeměna energie v sen začíná v hmotě. Světlo vnímáme jako odražené od materiálních předmětů a pak je znovu vytváříme jako obraz ve svém oku (mozku), vždy nepřímou. Tento proces je stejný u **emocí**.

Novorozeneč má mozek jako prázdny počítač. Má veškeré vědění vesmíru (v DNA), ale není schopno myslet. Pouze ví. Potom začne domestikace – naučí se postupně všem pravidlům, které dědí. Naučí se chovat určitým způsobem.

Absorbuje tak sen své společnosti, nevybírání si ho.

OBĚŤ a SOUDCE jsou dva hlavní vládcí v pekle. Mezi sebou nekomunikují.

*Jsme **domestikovaná zvířata**. Než jsme se narodili, sen naší planety se všemi svými pravidly, všemi nadějemi a vírami již existoval. Sen existuje bez snícího člověka, protože ho udržují ostatní snící osoby. Sen vede snící osobu, ne naopak. Jakmile si uvědomíme, že všechno je sen, zjistíme, že sen je noční můra. Díky zvládnutí transformace můžeme změnit celý sen – jen na osobní úrovni.*

Sen reaguje na naši **volbu**. Kontrolujme vlastní reakce, sledujme tak své činy.

Jediný svobodný člověk je dítě do 2,5 až 3 let. Zkoumá život s radostí. Vše vychází z lásky kromě bolesti a když se zlobí. Žije v přítomnosti.

Domestikace se uskutečňuje pomocí odměny a trestu. Odměna se stává projevem souhlasu. Chceme být v očích ostatních v co nejlepším světle až je z toho autodomestikace. Jejím výsledkem je :

- 1. SOUDCE** – je to část mysli, která posuzuje, co děláme a neděláme, co cítíme a necítíme, co si myslíme a co ne. Soudí všechno a každého.
- 2. OBĚŤ** – má potřebu být trestána, považuje se za bezcennou.
- 3. SYSTÉM VÍRY** – jemuž nás učili a jenž obsahuje všechna pravidla snění našeho života. Je to vše, čemu věříme a co je naší pravdou.

Soudce soudí na základě systému víry. Není spravedlivý, protože nás nutí platit za každou chybu ne jednou, ale tisíckrát. Když ji uděláme nebo když si na ni vzpomeneme. Znovu a opakovaně nás trestá.

Soudce, oběť a systém víry dohromady tvoří **PARAZITA** v naší mysli. Je to *živá bytost*, která se živí negativními emocemi. Je to VIRUS. Ovládá produkci našich emocí. Produkuje strach, aby ovládal mozek.

Bojovník musí:

- **podrobit si Parazita**
- **vyhlásit mu válku a vzbouřit se mu, cílem je snít svůj vlastní sen a vytvářet emoce, které nás živí (lásku)**
- **vzpírat se Soudci a odmítat být obětí**

Smyslem boje není vyhrát ani prohrát, ale **usilovat**.

Máme naprogramovanou mysl v souladu se systémem víry. Naše postavení je obraz, jaký o sobě v dané situaci máme. *Odráží to, v co věříme, co si v dané situaci představujeme.* Až se upraví vnitřek, začne se měnit vnějšek.

Jsme lovci energie. Neustále lovíme energii – uvězňujeme lidi, lovíme nové lidi a nutíme je produkovat jedovaté emoce.

Sledujme každé své slovo a emoci. Až začneme se sledováním, naučíme se žít v absolutní svobodě.

SLOVO je nejmocnější způsob rozšiřování jedu. Jeho prostřednictvím nám vnucují jiní svůj jed.
Musíme přestat rozšiřovat jedovaté emoce a nepřijímat je z okolí.

Rodíme se do tohoto světa s určitou dávkou energie uzavřenou ve vajíčku. Rozum ukládá obrovské množství energie. Naší nahromaděnou energii se živí mnohé další organické a anorganické systémy existující kolem úrovně lidského vědomí.

Energii získáváme :

- 1) od jiných lidí
- 2) ze snu planety, ten ale požaduje její vrácení

Z těchto důvodů je lidské vědomí energeticky cenné. Proto nás sen planety zotročuje a nutí pracovat pro sebe. Uvězňuje lidi v této realitě.

Sen planety poskytuje člověku energii potřebnou pro jeho růst, ale za vysokou cenu – **bere mu možnost volby**. Pro lidi neexistuje žádná svoboda a žijí na Zemi v otroctví. Po smrti si sen planety bere tu část vědomí, která mu patří.

Budeme tak dlouho uvězněni, dokud se nenaučíme pátrat. Nejdříve hledejme štěstí. Je to vlastně výraz lásky vycházející z nás. **Nejsme šťastni proto, že by nás druzí milovali, ale protože my milujeme je.**

Cílem toltéckého učení je přesvědčit člověka, aby miloval sám sebe. Jestliže máme dostatek sebelásky, nepotřebujeme lásku druhé osoby. Můžeme vstoupit do vztahu, protože to chceme udělat, a ne proto, že to udělat potřebujeme. Jestliže jsme šťastni, nepotřebujeme druhou osobu, aby nás učinila šťastnými.

Lidé jsou vždy přitahováni k osobě, která je sama se sebou v míru.

Jsmě herci a máme masky. Tělo je naše hračka. **Každý kdo si chce hrát s naší hračkou, ji musí oceňovat stejně vysoko jako my.**

Pomocí pátrání ovládneme svůj sen a můžeme ho zformovat do podoby odpovídající svému přání. Uvědomme si, že všechno je iluze. Trpíme jen tehdy, jestliže **nemáme odvahu** změnit svou hru nebo postoj, abychom se uvolnili z nežádoucí hry.

Nechávejme věci být a dít se.

Řekne-li nám někdo slova, která nás urazí a zůstanou v naší mysli, pak je nutné je odstranit. Urazil nás někdo? Pak je to signál pro očistu naší osobní důležitosti.

Když sledujeme v každém okamžiku co cítíme, máme moc to změnit. Tak se z nás stanou pátrači. Ti se dokáží od snu odpoutat.

Raději než soudit, tak je lepší hodnotit, zda **situace nebo lidi jsou vhodné pro nás** a těsně se pojí s tím, co se snažíme uskutečnit.

Mistrovství znamená *nenechat se ovlivnit* jedem druhé osoby.

Budou na nás útočit různá pokušení. Jiní nás budou svádět k návratu do snu – aby toho docílili, budou manipulovat našimi emocemi. Musíme nechat emoce námi proplout.

Chceme-li život opravdu prožívat, musíme neustále **riskovat**.

Lidé nám prezentují to, co chceme, abychom si o nich mysleli a já to modifikuji podle toho, co si myslím já. A pak jsme si jistí, že jsou tím, co si myslíme, čím jsou. Nemůžeme je nikdy poznat takové, jací jsou, protože známe jen jejich příběh a ten si interpretujeme ještě podle sebe.

Možná nemusíme být upřímní ke všem lidem, ale měli bychom být upřímní sami k sobě. Když se nám nelíbí, kde jsme, změňme svůj sen, snažme se zjistit, co to způsobilo. Změňme svůj program. Sledujme své reakce a to, co děláme v každém okamžiku. Reagujeme stále stejným způsobem, až se nám to stane návykem. **Měli bychom změnit své obvyklé reakce. Měli bychom víc riskovat a nebát se dělat nová rozhodnutí, dokud nedosáhneme toho, co chceme**

HLAS V HLAVĚ

Myšlení je hlas vědomostí, který stále mluví a nikdy nepřestane. Není skutečný, ale my ho slyšíme. Myslíme si, že jsme tím hlasem, ale jsme-li tímto hlasem, který mluví, kdo ho poslouchá? **Ten hlas je lhář, který žije v naší hlavě.** Duch je tak umlčen hlasem lháře.

MITOTE je tisíc hlasů v mysli, které nám ustavičně říkají :

- *co si o sobě myslíš?*
- *nikdy to nedokážeš!*
- *nejsi dost chytrý!*
- *nikdo ti nerozumí!*
- *nikdo mě nemiluje!*
- *co si ostatní o mně asi myslí?*

Hlas vědomostí nám říká **čím jsme a čím ne**. Říká nám všechno, co víme, co si máme myslet. Plácá nesmysly a kritizuje. Vychází z naučených lží. Trestá nás, dělá nám výčitky svědomí a my těm lžím věříme.

To, že slyšíme hlas ve své hlavě neznamená, že mluví pravdu. Nevěřme tomu hlasu a nebude mít nad námi žádnou moc. Je to tyran, který nás nutí říkat ne, když chceme říci ano a obráceně.

Nutí nás dělat mnoho věcí, které odporují naší povaze. Je to divoký kůň, který nás veze tam, kam se mu zachce. Pokud ho zkrotíme, vezme nás tam, kam chceme. Jak?

Přestaňme věřit tomu, co říká:

1. **nevěřme sami sobě** – naslouchejme sobě, ale nevěřme tomu, je to fikce, hlas neberme osobně, protože nám lže (zejména, když se kritizujeme)
2. **nevěřme nikomu** – ostatní lidé lžou sami sobě a proto i nám, naučme se poslouchat bez hodnocení a odsuzování, každý je posedlý lhaním (věříme, že mluvíme pravdu)

Lidé mají potřebu vyjádřit to, čemu věří, ale my s tím nemusíme souhlasit.

Naučme se jim jen **naslouchat**, pokud mluví od ducha, pak to poznáme. Někdy může přijít od druhých inspirace. **Naslouchejme jim, ale nevěřme jim.** Na jejich chování můžeme poznat **naše chyby**.

Proto budme skeptičtější. **Nevěřme sami sobě a druhým.** Pravda přežije náš skepticismus i když ji nevěříme. Lež ne. Když nevěříme lžím, lež zmizí a pravda se stane zjevnou.

Musíme si uvědomit :

že vypravěč v naší hlavě vždycky vypráví příběh – je to však jen příběh

že hlas vypravěče není nutně náš hlas, každá myšlenka je příběh, jehož cílem je upoutat naši pozornost a ospravedlnit svou vlastní existenci – jsme tak zneužíváni

EMOCE

Nikdo nemá originální myšlenku. Všechno, co víme, bylo v **programu** už před naším narozením. Tento program je kontaminován virem, který nazýváme LEŽ.

Nikdo není zodpovědný za tento program. Program má hlas, který nám ustavičně lže. Jediné, co je pravdivé, jsou emoce. Přicházejí z našeho ducha.

Nemůžeme předstírat, co cítíme.

Na to, co cítíme, není nic špatného, ať je to cokoli. Všechno, co cítíme, vyvolává emoční reakci.

Vnímáme : **1. vnější svět**

2. virtuální svět, který si vytváříme v hlavě (hlasem), proto emoce jsou pravdivé, ale to, co je vyvolalo, pravdivé není

Hlas v hlavě nás ustavičně **nakopává**. To co nám říká o nás je to, za co se potom považujeme.

Lež je, že musíme odpovídat svému obrazu dokonalosti.

Lidé jsou oběti toho, co vědí.

Když před někým uděláme nějakou **chybu**, snažíme se ji ospravedlnit, abychom chránili představu, kterou jsme si o sobě utvořili. Potom se ještě trestáme pokaždé, když si na to vzpomene.

Hlas nás nutí stydět se za naše vlastní pocity. Snaží se popírat, co cítíme.

Nenávist a utrpení jsou přirozené reakce.

Hlas v naší hlavě je hlas lháře, který nám říká, čím bychom měli být, ale čím nejsme.

Lidé nám ubližují proto, že věříme, že si to zasloužíme.

Kdykoli se nám naše reakce nelíbí, měli bychom přestat věřit lžím, které ji vyvolávají.

Emoce vytváříme tím, co si o události v duchu říkáme. Nejsou to fakta, ale cenná vodítka, která nám vysílají zprávy o našich představách a vnitřním rozhovoru.

Nutné je dosáhnout jistého stupně **emocionální neutrality**. Potom nebudeme obětí emocí.

Klid mysli a štěstí nezávisí na ostatních lidech nebo okolnostech, na něž nemáme žádný vliv. Sami se můžeme rozhodnout, jak se budeme cítit bez ohledu na to, co se stane.

Emocionální neutralitu dosáhneme, že si :

- uvědomíme si, co si v duchu říkáme
- přiznáme si, že nás něco rozzlobilo
- odpoutáme se od toho a vnímáme svůj vnitřní rozhovor

Jsmo-li našťvaní, smutní, zoufalí, veselí, je to proto, že si něco namlouváme. Jestli mě někdo miluje nebo nenávidí, neberu si to osobně.

Naše reakce jsou naprogramované.

Každý z nás vidí svět a chová se podle svého **vlastního filtračního systému**. Proto se netrapme, jak nás ostatní posuzují.

Bojovník dokáže dosáhnout emocionální neutrality – snáze se potom rozhoduje.

Emoce tvoří naše sny. Základní emoce jsou : **strach a láska**

V normálním vztahu je 95% strachu a 5% lásky. Všechny vztahy jsou především založeny na strachu.

LÁSKA

nemá žádné závazky
žádný odpor
ničemu se nebrání
vše dělat chceme
žádná očekávání
založena na úctě
ničeho si neváží

STRACH

plno závazků
děláme vše proto, že musíme

plný očekávání
obviňujeme druhé

Jestliže si někoho nevážím, snažím se ho ovládat.

Když si nevážím sám sebe, lituji se. Nevěřím, že v tomto světě něco dokážu.

Sebelítost pochází z nedostatku úcty. Soucit není lítost.

Hněv, smutek a žárlivost je zamaskovaný strach.

Emocionální traumata jimiž procházíme, jsou vždy způsobena našimi starými ranami a ne chováním lidí kolem nás. Kdybychom si v sobě nenesli staré křivdy, chování těchto lidí by nám nijak neublížilo nebo by si vybrali za terč svých her někoho jiného. ***Pamatujme si, že jsme je k jejich činům nevyprovokovali a tak nedovolme své mysli, aby na nás svalovala vinu za jejich chování.***

Emoce si vytváříme sami. Nejsou reakcí na někoho nebo na něco kolem nás. Miluje-li mě někdo, je to proto, že jsem ho probudil z jeho vlastní sebelásky. Neberu si to osobně. Nenávidí-li mě, je to proto, že jsem v něm vyvolal bolest z jeho vlastního sebezavržení.

Emoce jsou například zlost, smutek, radost, štěstí.....Jsou vyvolány filtračním systémem.

Pocity jsou fyzické vjemy, které vnímáme tělem je nutné si je během dne uvědomovat. Nepřetvářejme je automaticky na emoce.

Nereagujme na události, zůstaňme neutrální, jedině tak budeme vidět jasně. Přehodnoťme své názory (vyprázdněme svůj šálek). Zpochybňujme své názory, které jsou pro nás největší překážkou.

Pracujeme 24 hodin denně. Naší **hlavní prací je vytvářet emoce**. Je to hlavní funkce lidské mysli. Každá emoce je živá bytost. Mysl se vlastně sestává z emocí. Emoce jsou kódy pro mysl stejně jako noty pro hudbu.

OSOBNÍ SVOBODA

Je to schopnost svobodně reagovat na přítomný okamžik.

Tajemství štěstí je: **CHCI TO, CO MÁM.**

Vzdejme se svých tužeb a ulpívání, je to zdroj utrpení.

Veškeré štěstí tkví v mysli.

Abychom dosáhli štěstí, nepotřebujeme měnit sebe, svůj život ani svět.

Změňme to, co říkáme a způsob, jakým se na sebe díváme.

Neposuzujme věci a lidi kolem nás.

Štěstí záleží na našem rozhodnutí být šťastný.

Nezabývejme se, co chceme na sobě a na našem životě změnit, ale přemýšlejme, jací bychom chtěli být.

- *buďme vděční za to, co máme a nemáme*
- *mějme se rádi takoví, jací jsme*
- *nebuďme na sebe příliš přísní*

Nikdo nám vlastně nic neudělal a proto není komu odpouštět.

Nejdůležitější je odpustit sám sobě. Jsme v naprostém pořádku takoví, jací jsme. Buďme tam, kde jsme a nesnažme se být o krok napřed.

Lidé užívají strachu jako prostředku **domestikace druhých**. Když nám někdo ukřivdí, ordinujeme si do našeho těla **emoční jed**. Potom roste strach. Tento jed potom chceme předat druhým (obviňujeme je, pokořujeme.....).

Všichni jsme **domestikovaná zvířata**, neradujeme se ze života. Chceme mít vždycky pravdu (naučili nás to) za každou cenu. Máme potřebu si **zachovat tvář**. Proto vnucujeme svůj způsob myšlení nejen druhým, ale i sobě. Jsme plni emočního jedu.

- *nemůžeme však být dokonalí*
- *z hlediska druhých nebudeme nikdy dokonalí*
- *nikdy neodpovídáme svým vlastním představám*
- *pořád hledáme někoho, kdo nás bude trestat, zneužívat*
- *odsuzujeme se, kritizujeme se*
- *a tak žijeme v pekle*

Jsme ochotni nechat se zneužívat druhými do té míry, do jaké se zneužíváme sami.

Život nám přináší přesně to, co potřebujeme.

První chybu, kterou děláme je, že zakládáme své štěstí na partnerovi. Další chybou je, že dáváme sliby, které nemůžeme splnit.

Celý náš život je sen. Žijeme ve vlastní fantazii a všechno, co o sobě víme, je pravda jen pro nás. Každý má **svůj osobní sen** o životě a tento sen se liší od snů ostatních lidí. Musíme proto respektovat sny druhých lidí.

Nikdo není zodpovědný za druhou polovinu vztahu (co si ten druhý myslí a cítí). Nikoho nemůžeme změnit. Berme druhé takové, jací jsou.

Nestýkejme se s někým, kdo nám nevyhovuje. Každý člověk má právo být tím, čím je. **Nebojme** se při výběru riskovat, buďme ale vždy upřímní. Nemarněme svůj čas v nevyhovujícím vztahu. Za trochu lásky dovolíme druhým, aby ovládali náš život.

Karma existuje jen proto, že v ni věříme. Nemusíme za nic platit a nemusíme trpět. Čemu věříme je pro nás skutečné. Nejsme tu proto, abychom trpěli, ale abychom se bavili.

K našemu skutečnému já nás dovede moudrost, nikoli vědomosti.

Vědomosti jsou nástroj komunikace s druhými. Nestaňme se jejich otroky. Jsou to všechna přesvědčení.

Moudrost je svoboda používat rozum a řídit svůj život. Řídíme se tím, co nám říká srdce. Nakonec budeme jediný střízlivý na párty, kde jsou kolem nás všichni opilí.

Jsme naprogramováni, abychom si mysleli, že máme omezení. Ale to, čemu věříme, ovládá náš život. Není možné uniknout z názorového systému. Je to krabice, kterou jsme si vytvořili, v níž jsme. Říkáme, co je v našich možnostech a co ne. A to je naše **OMEZENÍ**.

Fyzická nesmrtelnost

Existujeme? A jak? Jsme duše v těle a na jak dlouho? Skutečně stárneme, když čas neexistuje? Musíme odejít do "důchodu"?

Linda Goodmanová se zabývá otázkou volby smrti, když se k tomu rozhodneme a ne když "musíme". Nevěříme v jiné možnosti, proto jsou před námi zavřeny. Ale ony čekají, až otevřeme dveře ke zdánlivým nemožnostem. Do jaké míry jsme naprogramováni ke smrti a ke všemu, čemu věříme, že jsme?

zdroj: Linda Goodmanová - Hvězdné znamení

PODSTRÁNKY

[Fyzická nesmrtelnost](#)

[Stárnutí](#)

[Čas a gravitace](#)

[Regenerace](#)

MATRIX > [Fyzická nesmrtelnost](#) > [Fyzická nesmrtelnost](#)

Fyzická nesmrtelnost

Ted' jste naživu, takže vaše současná touha po životě je zjevně silnější než vaše naprogramovaná touha po smrti. Jestliže budete neustále posilovat touhu po životě a budete ignorovat naprogramovanou touhu po smrti, budete pokračovat v žití.

Zemřete, protože **věříte, že musíte**, a věříte tomu, protože váš mozkový komputer je chybně naprogramován, abyste věřili, že je to nutné. Nejenže váš mozek je naprogramovaný, ale také vaše mysl a vaše duše jsou vystaveny masové hypnóze rodičů, příbuzných, přátel médií a časopisů. Zemřete, protože reagujete na pohypnotické doporučení. Vaše mysl a duše se tomu poddaly, ale váš duch (vyšší Já) ví všechno lépe.

Pouhá víra ve smrt stačí, aby vás zabila, dokonce i bez nehody nebo nemoci. Právě tomu lékaři říkají „úmrtí stářím“.

Fyzická nesmrtelnost

aneb myšlenková transformace vedoucí k dosažení regenerace buněk. Zabývali jste se někdy myšlenkami na nesmrtelnost? Chtěli byste tu žít třeba i 300 let a to ve věku, který si sami určíte? Pro ty, co na uvedené otázky odpoví kladně, níže přetiskuji velmi čtivý návod z bestseleru Hvězdná znamení od Lindy Goodmanové. Tahle autorka o sobě ve své nejprodávanější knize tvrdí, že je jí cca tak něco kolem 300 let. Podle fotografie na ten věk vypadá dobře, že? Může to prý docílit každý, kdo se pro tuto cestu rozhodne.

**„Jsem unavena
náboženským a duchovním abrakadabra,
kostely zklamaly,
nevidíte, že všechny kostely zklamaly?**

**A tou největší duchařskou historkou ze všech,
tím největším duchařským podvodem všech křesťanských kostelů
je koncepce velikonočního zmrtvýchvstání.**

Krutý podvod!
**Vtip, který si zahrával se zlomenými srdci truchlících,
nevkusný vtip,
a to vám povídám, přísahám,
že já se takhle napálit nenechám!"**

**Můj hlas se pak rozpadl na zahořklé střípky
při vzpomínce na chladné zimy plné opuštěnosti,
a pak už jsem nemohla pokračovat.**

**Pomalu potřásl hlavou
a jeho hlas zněl hluboce
a jemně,
když promluvil:
„Ne, Ježíšovo zmrtvýchvstání
není vtip,
je naprosto pravdivé,
skutečnější a reálnější než
cokoliv jiného, co cítíš
v tomto okamžiku"**

Velikonoce jsou PRAVDA!

Může to být přijato vaším chybně naprogramovaným mozkiem jako neočekávaný výbuch dynamitu. Jako přetížení, což je běžný computerový termín, protože mozek je koneckonců nejdo-konalejší computer. Uzavřete svoji mysl, pokud musíte, abyste se ochránili proti počátečnímu šoku, ale svou duši ponechte otevře-nou. Vaše mysl se k ní může později připojit v novém uvědomění a vy můžete zažít transformaci myšlení.

Nicméně existuje krásně harmonické, moudré, a dokonce logické řešení pro tento zjevný rozpor v teorii fyzické nesmrtnosti pro každého. Na-víc ani nezakazuje ženám a mužům, kteří se stali nesmrtelnými, aby se milovali a rozmnožovali. Děti se budou rodit pořád. Přesto nedojde k přelidnění.

Uvědomuji si, že si to zdánlivě odporuje, ale není tomu tak. Vy-světlení, ačkoliv je překvapivě jednoduché, potřebuje solidní základ esoterických vědomostí, aby mohlo být správně pochopeno.

Až do úsvitu zlatého věku Vodnáře snilo jenom pár jedinců o fy-zické nesmrtnosti - věčném životě, což je to samé, a neustále vylepšovali a přetvářeli svoje tělo. Jiní to považovali pouze za možnost pro několik zasvěcených Mistrů, kteří byli zakladateli ně-kterých světových náboženství. Avšak dnes je stále více těch, kteří tuto možnost zvažují a začínají si uvědomovat, že fyzická nesmr-telnost je základem pravého náboženství.

Ano, **fyzická nesmrtnost** - věčný život v materiálním význa-mu - byl originálním **základním kamenem** všech náboženství, který však byl opotřebován pustošením klamného času a nahrazen falešnými smrtonosnými dogmaty a doktrínami. Křesťanská Bible správně prohlašuje, že „Bůh vložil věčnost do srdce muže.“ A také do srdce ženy.

Všechny tyto pokusy o odstranění hrůzy ze smrti jsou obdivu-hodně motivovány. Ve skutečnosti říkají: „Neboj se. Umírání je překrásný výlet. Budeš to zbožňovat!“ Ale takové představy jsou slabé k tomu, aby dokázaly porazit a trvale zničit smrt. Jediný úspěch této vize vidíme ve stravitelnosti smrti, ale určitě tím nedosáhneme takového výsledku, abychom utěšili pozůstalé, truchlící blízké, kteří byli opuštěni poté, co si zemřelí na svých stříbrných šňůrách odletěli do kosmu.

Hvězdné (astrální) výlety na stříbrných šňůrách se mohou usku-tečnit ve spánku nebo v transu za zvláštních podmínek, ale *nejsou to žádné „malé smrti“, ani žádné „generálky“ pro nevyhnutelný a finální „přechod na druhou stranu“.*

Dnešní náboženští představitelé, kteří z pódíí kostelů, synagog a televize za velkého povyku vesele prodávají smrt jako vzdušné zámky, smutně zapomněli na třetí a čtvrtý řádek modlitby našeho Pána: *A bude království tvé, jak v nebi, tak i na Zemi.*

Pravdou je, že všichni **smrtelníci byli kdysi nesmrtelní**. Dokon-ce i vy. Všechno, co potřebujete, je vzpomenout si a pochopit, že tento boj musí být vybojován, a vítězství bude vaše. Vítězstvím bu-de transformace vašeho myšlení, jakmile porozumíte, že fyzická nesmrtnost, nekonečná délka života bez nemocí a stárnutí, věčný, zdravý, mladistvý život ve vašem živoucím těle, není fantazie, ale praktická a dosažitelná možnost.

Hinduističtí mistři **hatha jógy** v Indii, kteří toho již dosáhli (a je jich víc, než se vám kdy snilo), tvrdí, že nejméně polovina, pokud ne víc, lidí žijících v roce 1980 se může naučit, jak žít navěky v trvalém stavu zlepšujícího se zdraví a mladistvého vzhledu. Předpokladem je pouze poznání pravdy, která vám na oplátku propůjčí kontrolu nad fyzickým tělem. Pochopitelně se musí zachovávat **určitá disciplína**, ale prvním krokem je uvědomit si loajalitu ke smrti, zakořeněnou v náboženství. Přiznávám, že to vyžaduje obrovskou snahu, ale rozhodně to za pokus stojí, že? Ne-máte co ztratit, ale můžete hodně získat. A věřte tomu nebo ne, umírání vyžaduje mnohem víc námahy.

Proč? **Protože fyzická nesmrtelnost je přirozená - a smrt je ne-přirozená.** Tudíž lidé musí vynaložit tolik (podvědomého) úsilí, aby umřeli, že to přivodí nemoc a bolest. Zeptejte se sami sebe, jestli chcete zůstat začleněni do masy lidí, kteří se podrobili jako otroci své smrtonosné teologii, která je nakonec odsoudí k oběto-vání svých těl prachu nebo ničivému ohni kremace. Uctívání hrobu, jestliže mi odpustíte tuto slovní hříčku na tak závažné téma, je smrtelný trestný čin proti pravdě a štěstí.

Nejvyšší kněží smrtonosné filozofie jsou **životní pojišťovací společnosti**, které vám neustále říkají, že „délka života je...“, a každ-ý přijímá toto iluzorní číslo jako evangelium. Za časů Františka z Assisi byla domnělá „délka života“ něco přes **čtyřicet**, což byla příčina, proč se ženili a vdávali ve dvanácti a třinácti letech. V do-bách Mojžíšových to bylo kolem **šesti set let**, za občanské války padesát pět nebo šedesát. Teď svévolně nadiktovali „délku života“ **osmdesát let**, a člověk se může domnívat, že je to podloženo věkem lidí, kteří zemřou v každé dekádě. Muži a ženy tedy poslušně, v submisivním duchu „následuj vůdce“, kontrolují toto iluzorní číslo v kalendáři, a když se mu začnou přibližovat, sepíší svoje závěti a čekají, až umřou.

Kdosi jednou řekl, že myšlenky jsou andělé. Jednu si přečtete: **„Teď jste naživu, takže vaše současná touha po životě je zjevně sil-nější než vaše naprogramovaná touha po smrti. Jestliže budete neustále posilovat touhu po životě a budete ignorovat naprogramova-nou touhu po smrti, budete pokračovat v žití.“**

Zemřete, protože věříte, že musíte, a věříte tomu, protože váš mozkový computer je chybně naprogramován, abyste věřili, že je to nutné. Nejenže váš mozek je naprogramovaný, ale také vaše mysl a vaše duše jsou vystaveny masové hypnóze rodičů, příbuzných, přátel, rádia, televize, novin a časopisů. Zemřete, protože reaguje-te na pohypnotické doporučení. Vaše mysl a vaše duše se tomu poddaly (duše váhavěji), ale váš duch, vyšší anděl vašeho Já, vaše vlastní Já, ví všechno lépe. Zeptejte se moudrého guru (duchovního vůdce) svého vlastního Já a On nebo Ona si s vámi na rovinu o mýtu umírání promluví. **Pouhá víra ve smrt stačí, aby vás zabila, dokonce i bez nehody nebo nemoci. Právě tomu lékaři říkají „úmrtí stářím.“**

Všechna úmrtí jsou sebevraždy, uvědomujete si to? Úplně všechna. Jediný rozdíl je v tom, že u některých lidí je sebevražda podvědomou volbou a u jiných vědomou. Zemřou z úplně stejného důvodu. Ti, kdož spáchají sebevraždu, uvěří v neodvratitelnost smrti, stejně jako ti, kteří podlehnou nehodě, nemoci nebo „stáří

Avšak je tělo z masa a kostí, kterému se říká chrám duše, vězení? Je tomu tak jenom tehdy, když neporozu-míte, co bylo míněno slovy **„být jednou nohou na Zemi a druhou na nebesích“.**

Stárnutí

Dříve než budeme pokračovat, ujasněme si, že následující termíny jsou synonymní:

Vyšší Já, anděl Vyššího Já, vyšší vědomí a duch. To všechno jsou výrazy pro vaše pravé vlastní Já. Jsou zaměnitelné. Když jsme si teď všechno vysvětlili, pro jasnost a stručnost budu nadále používat výrazu duch, bude-li řeč o vašem vlastním Já. Pamatujte si však, že váš duch není ani synonymní, ani totožný s vaší duší. „**Duch**“ a „**duše**“ jsou dva rozdílné termíny, popisující dvě rozdílné části „svaté Trojice“ vašeho Já.

Kdysi dávno jsme byli čistými duchy. Duch existoval ve vyšší dimenzi, jíž se teď říká „nebesa“, kde nebyly (a nejsou) nemoci, stárnutí, vraždy, krádeže, závist, násilí nebo cokoli jiného negativní nebo nešťastné „povahy“ a kde nebyl ani čas - s tělem v každém směru shodným s fyzickým tělem, avšak s tím rozdílem, že bylo zformováno z jemnější substance. V každém směru, až na jisté rozdíly, které se vztahují k jednotlivým tělesným orgánům a nad kterými se prozatím nemusíte pozastavovat. Vzhledově bylo stejné. Právě tolik nyní potřebujete vědět.

Stvořitelé se rozhodli, že vytvoří ne-konečné **ziliony** - množství mnohonásobně větší, než kolik je zrněk písku na této planetě - nekonečné ziliony **zhuštěných fyzických dimenzí hmoty** (všechny s vlastní sluneční soustavou), a pojmenovali je Nebeské ráje. Nebeské ráje byly přejmenovány na Zemi až po jejich „pádu“, což bylo způsobeno nerespektováním jis-tých neměnných zákonů Matky přírody té které planety. Před tímto prohřeškem **neexistoval čas**, protože čas nebyl ani ve vyšší astrální dimenzi „nebes“. Planeta měla **dvě slunce**, proto na její tváři ne-existovala temnota a čas nemohl být měřen. A Země se neotáčela, takže neměla **žádnou gravitaci**.

Díky vzácnému daru svobodné vůle si můžete vybrat a rozhodnout se, tak jako ostatní duchové, zda budete existovat částečně na této planetě, v tomto zrcadlovém odrazu dimenze vyšších nebes, a částečně v samotné vyšší dimenzi (což je skutečný svět), a zda tak, obrazně řečeno, budete mít jednu nohu na „nebesích“ a druhou v „nebeském ráji“, kterému se teď říká Země. Ostatní duchové si takto nevybrali, a zůstali dokonce ještě i teď anděly. Aby se tato **duální existence** mohla uskutečnit, vytvořili jste ve své (duševní) představě fyzické materiální tělo a své astrální tělo využíváte jako dopravního prostředku pro okružní jízdy mezi oběma dimenzemi.

Toto originální fyzické tělo se naneštěstí v následných inkarnacích (znovuzrozeních) tisícinásobně (v některých případech dokonce víc než miliónkrát) duplikovalo do těla z masa a kostí, a to na základě „svobodomyslné“ neposlušnosti zákona vesmíru. Váš duch narouboval sám sebe, zrodil nebo vytvořil tento originální materiál, fyzické tělo, v imitaci aktu našeho stvořitele, který dal v tomto solárním systému vzniknout nebeskému ráji (a neko-nečnému množství jiných), jemuž se později říkalo Země. Protože to byl fyzický, materiální svět hmoty, zrcadlový odraz „nebes“ (vyšší dimenze), váš duch potřeboval materiální, fyzické tělo z masa a kostí, aby mohl okusit požitky, kterým se v současnosti říká pět smyslů: chuť, hmat, čich, zrak a sluch.

Aby mohla zůstat „jedna noha na Zemi a druhá na nebesích“, bylo na začátku vlastně šest, ne pět nezbytných smyslů. Už jste slyšeli někoho poznamenat, že „ten (ta) musí mít **šestý smysl**“? “ Dříve než přistoupíme k definici nepostižitelného šestého smyslu, vyzkoušejme lexigramový kód. Jak už jsme si pověděli dříve, Ježíš strávil část svých osmnácti „ztracených let“, které byly odstraněny z křesťanských spisů, s essenskými (náboženská sekta nebo bratr-stvo v Palestině, která dosáhla největšího rozkvětu asi dvě stě let před smrtí a sto let po smrti Kristově.

Slovo **ESSE-NES** (essenští) obsahuje písmena slova **SENSES** (smysly). Spirála myšlenky, vyprovokovaná lexigramem, se může stát impulsem a ve vaší mysli vzklíčí otázka. Oplývali essenští všemi šesti smysly? Nebylo jedním z kouzel, která naučili tesaře z Nazaretu, jak znovu získat, utvrdit a použít šestý smysl? Můžete si představit svůj **šestý smysl** jako „dobrou schopnost“ pamatovat si a tím pádem si uvědomit, že můžete cestovat sem a tam mezi dvěma dimenzemi nebes a Země, kolikrát se vám za-chce, kdy se vám zachce, někdy používat své fyzické tělo, někdy astrální tělo a někdy obě zároveň, to záleží na požadavcích určité cesty. A vzpomeňte si na lekci numerologie o čísle 6 (jako v šestém smyslu), které je číslem Venuše a lásky. Zářivý krystal šestého smyslu se odráží v mnoha jiných hladinách, jako je lidská aura, vize Třetího oka (váš kontakt s Vyšším královstvím), telepatie, psychometrie, mimořádné smyslové vnímání, jasnovidectví, citlivost, intuice atd. Avšak povšechně je šestý smysl zamlžen miliony let starou ztrátou paměti mysli a duše, což způsobilo zkrat nebo přerušení v komunikaci s vaším duchem.

Duchové, kteří se rozhodli vytvořit a dočasně obývat těla z ma-sa a kostí, aby mohli prožít radosti smyslů na úkor ztráty šestého smyslu, navíc **ztratili spojení** se svou myslí a duší, a v důsledku toho přišli o kontrolu jak nad fyzickým, tak nad astrálním tělem, která obě kdysi tak božsky ovládali s moudrostí lásky a světla. Přerušili tak komunikaci mezi světem, kde přebývá duch, a mezi světem hmoty, kde přebývá fyzické tělo se svou vyzkoušenou „vesmírnou lodí“ astrálního těla.

Kdyby mysl a duše ještě jednou komunikovaly s duchem, fungovaly by jako prostředníci.

Nakonec se duše a mysl natolik zamotaly do náhražkových radostí pěti fyzických smyslů, které zakoušely pomocí materiálního těla, že už si ani nepamatovaly, že jejich astrální tělo vlastnilo šestý smysl, který jim zaručoval zpáteční lístek na cestu mezi „nebesy“ a „Zemí“ bez časového omezení. Podobně zapomenuta byla skutečná a aktuální přítomnost ducha; živoucí komunikace s ním nebo s ní byla přerušena. Máme tu další odhalující lexigram k povzbuzení vašich myšlenek: slovo **COMMUNICATION** (spojení, sdělení) obsahuje slovo **COMMUNION** (kontakt, svaté přijímání) a obě slova dále obsahují **UNION** (spojení, svazek). Na rozdíl od původního záměru být „jednou nohou na nebesích a druhou nohou na Zemi“ byly **obě „nohy“ (symbolicky) pevně zapuštěny do Země**. Cesty, které pozemšťané podnikají mezi touto a jinými úrovněmi, se v současné době usku-tečňují pomocí nebezpečně zrádných halucinogenních drog, v transu nebo ve spánku. Žádná z těchto cest není uspokojivá, protože ji následuje duchovní zapomenutí, jelikož astrální zážitky, kterým říkáme sny, jsou zdeformovány „**kódovacím zařízením**“ v mozku, velmi podobným tomu na prezidentském telefonu. Nebylo by asi moc zábavné navštívit Evropu a nic si nepamatovat, až se vrátíte zpět. Právě tak si nemůžete donést zpátky ze svých astrálních výletů ani pohlednice, ani fotky, ani suvenýry. Možná příležitostně noční děs, ale to je sotva ideální.

Avšak beze spánku by fyzické tělo zemřelo. Je těmito mlhavými astrálními cestami do „nebeského domova“ doslova drženo při životě, plněno pohonem a osvěžováno. Ne všechny cesty však vedou do vyšší dimenze vašeho ducha. **Některé jdou do různých úrovní vědomí.** Mohli byste to nazvat cestováním v čase, protože vaše astrální tělo je dopraveno na své stříbrné šňůře k zážitkům minulých, přítomných a budoucích inkarnací, ke znovuzrozením, která existují současně v relativitě času a prostoru. Takovéto cesty jsou pramenem záblesků, při nichž každý opakovaně cítí, že „toto se už někdy stalo“. Minulý čtvrtek jste mohli ve spánku

navštívit příští pátek.

Naneštěstí za každý návrat do tohoto světa zaplatí fyzické tělo velkou daň, kvůli nedostatečné komunikaci s vaším Vyšším Já. V důsledku toho potřebuje vaše tělo znovu nabít baterie zhruba každých **dvacet čtyři hodin**. Avšak ani toto periodické dobíjení, které probíhá ve spánku, nemůže zadržet postupný **tělesný úpadek**, který nastává díky **fyzické a mentální gravitaci**. Ovládnutím men-tálního faktoru však můžeme převzít kontrolu nad fyzickým. O „gravitaci“ si povíme více o něco později. Její pochopení je vel-mi důležité pro ty, kteří se rozhodli žít a ne umřít. Ještě se k tomu vrátíme.

Konečně, lidské tělo je energetický systém. Každý se může na-učit rozložit a opět složit lidskou formu dokonalým porozuměním povaze těla - a tou je světlo. I když za současného stavu zapomnění svých božských schopnosti používáte pouze astrální tělo k cestám do vyšších dimenzí a do jiných rovin minulosti, přítomnosti a bu-doucnosti, je možné cestovat sem a tam astrálním, fyzickým či oběma těly zároveň, jakmile jste se tomu jednou naučili. Metafyzik Analee Skarin napsal, že **„smrt si můžeme představit jako po-chmurné postranní dveře do jiných světů, avšak existuje velký hlavní vchod pro ty, kteří překonají gravitaci“**. Dveře mezi vyšší di-menzí „nebe“ a Zemí se mohou otevřít dokořán oběma směry pro nesmrtelné, kteří pochopí svůj potenciál pro věčný život.

Takže je to logické? Avšak nejdříve musíte být přesvědčeni, že je to dosažitelné a že nesmrtelný život máte ve svých rukou. Pouze jste zapomněli, že tuto možnost máte.

Fyzická smrt je nepřírozená. Není to ani bezplatný výlet na ne-besa, jak vás většina náboženství přesvědčuje, protože po ní následuje opakované znovuzrození do těla z masa a kostí, dokud nebudete natolik osvícení, abyste pochopili pravdu. „Hledejte prav-du a ona vás osvobodí.“ Tato rada od avatara-adepta Ježíše může být opakována donekonečna. Lidé v jeho době nemohli pochopit celou pravdu díky stadiu vývoje, v němž se nacházeli, takže bylo nezbytné předat jim moudrost formou podobenství. Mnohá mají formu mystických hádanek.

Věčný život je přirozený. Pravda, která vždycky existovala, existuje i nyní a bude existovat navždy. Jste a vždycky jste s ní byli v souladu, ale jste naprogramovaní, abyste uvěřili, že s ní v harmo-nii nejste, a toto chybné přesvědčení způsobuje, že postupně ničíte svoje tělo, to tělo, které zamýšlelo přežít tak dlouho, jak dlouho bude existovat sama Země. Rozdíl mezi lidmi -- například mezi smrtelnými a nesmrtelnými - je v tom, **o čem přemýšlí. Jakékoliv myšlenky a nápady, které máte na mysli, mají moc vyvolat přímé změny ve vašem or-ganismu. Tělo bezvýhradně akceptuje nápady a myšlenky vaší mysli.** To, o čem ze zvyku přemítáte, se proto stává dominantní si-lou a má největší moc kontrolovat vaše tělo.

O čem lidé ze zvyku nejvíc přemýšlejí, hned po jistém iluzorním chronologickém čísle zvaném „věk“, je smrt. A tak tělo poslechne, onemocní a zemře.

Ti z vás, kteří berou mé poznámky o fyzické nesmrtelnosti váž-ně, by se mohli ptát, jak to ovlivňuje zákon karmy? Vynikající otázka.

Ať už se rozhodnete, že svému současnému tělu dovolíte žít ne-bo zemřít, **nemůžete uniknout zákonu karmy**, ale nezapomeňte, že prožíváte jak karmické odměny, tak karmické tresty. Také si pama-tujte, že existují způsoby, jak potrestání zmírnit či dokonce negovat. Pokud si zvolíte věčný život ve svém současném těle, neodstra-ní to vliv vaší karmy. Avšak budete ji přesto splácet, takže nic se nezmění, s výjimkou vlastního aktu volby nezemřu, kdy **pochope-ní, že**

smrt není nezbytná, bude negovat velké množství nepříjemné karmy z minulých životů.

Většina překladů použije slovo ráj místo „ne-besa“ avšak Ježíš užil výraz druhý. Nikdy jsem nedůvěřovala slovu **PARADISE** (RÁJ), protože obsahuje slova **RAPE** (ZNÁSILNĚNÍ) a **DIE** (Zemřít) (avšak také **ARISE** POVSTAT), zatímco **HEAVEN** (NEBESA) se lexigramuje na **NAVEN** {PŘÍSTAV, ÚTOČIŠTĚ} a **EVE** (EVA), což má svůj důvod, a také **EVEN** (VYROVNANÝ), a nebesa jsou místo, kde je všechno

Je jistě správné předpokládat, že každý, kdo se odváží čelit přátelům, příbuzným a dnešnímu světu výřečností, bezostyšnou a sebejistou vírou ve fyzickou nesmrtelnost, nehledě na všechno to všeobecně rozšířené naprogramování opačným směrem, demonstruje tím akt víry stejné karmické hodnoty, jakou prokázal onen muž, jenž byl ukřižován s Ježíšem. Nebezpečí vytvoření **nové negativní karmy** (proměnou v padlého anděla) je vždy přítomno jak pro muže, tak pro ženu, kteří (opět) zvolili nesmrtelnost. Tak tomu bylo i tehdy, když si duch původně vybral, že částečně stráví čas ve fyzickém těle z masa a kostí. Od té doby se nic nezměnilo, s výjimkou toho, že zvolením věčného života má člověk zase čistý štít a novou příležitost se rozhodnout, že si nevytvoří novou negativní karmu.

Zeptejte se sami sebe: Není člověk náchylnější vytvořit si novou negativní karmu, když stále ještě trpí (on nebo ona) spirituální ztrátou paměti (amnézií), co se minulých životů týká (že si nemůže vzpomenout, jaký přestupek či hřích způsobil současný „nedosta-tek štěstí“) a nemůže sám v sobě vzbudit zájem o mlhavou, nejasnou a nejistou budoucí inkarnaci (znovuzrození), jestliže současně negativní činy musí být odčiněny a vyváženy? Nezaujme takový člověk spíše postoj „koho to zajímá?“

Nicméně když člověk dokázal velkým aktem víry uvěřit ve fyzickou nesmrtelnost a její uskutečnění, je si vědom, že je nyní pod zákonem „**okamžité**“ **karmy** a že karmické váhy budou vyváženy ne v nějakém mlhavém budoucím životě, ale v tomto současném a pokračujícím životě, s totální pamětí karmické odplaty, která se uplatňuje vůči tomuto současnému, konkrétnímu tělu z masa a kostí. Neměl by takový člověk daleko *menší* sklony k vytvoření nové negativní karmy a nebyl by mnohem ochotnější opravdově se pokusit o vytvoření nové *pozitivní* karmy? Příliš mnoho knih o zákonu karmy zapomíná učit, že existuje jak pozitivní, tak negativní karmická příčina a důsledek.

Když si tedy fyzickou nesmrtelnost zvolí a dosáhne jí více a více pozemšťanů, negativní chování, způsobující, že je Země nešťastná, nakonec postupně vymizí. Znečišťování planety přestane, pokud ti, kteří jsou za to zodpovědní, se stanou nesmrtelnými a uvědomí si, že právě oni a nikoli „budoucí generace“ zdědí Zemi zpustošenou nukleárním šílenstvím a dalšími formami destrukce životního prostředí.

Bojíme se kyselého deště a děr v ozónové vrstvě Země, živočišným druhům hrozí vymření a děje se mnoho aktů násilí a krutosti vůči matce Zemi a jejím stvořením. Přitom víra, že smrt je nevyhnutelná a že je mimo kontrolu individua, je pořád největším zabijákem ze všech. Je to víra, že „Bůh“ je tam kdesi nahoře, ale ne na Zemi a ne uvnitř fyzického těla. Naštěstí je tato víra postupně nahrazována úsvitem vědomí, že každý muž a každá žena je Bohem svého vlastního těla. Nesmrtelní mají jasně největší motivační, pokud jde o ekologii, rozumnost v politice, technologii, která pomáhá, ale nezabíjí, a všeobecnou prosperitu.

Nesmrtelným lidem také náleží **všechny pozemský čas**, který potřebují k dokonalému zvládnutí umění technik čištění těla, včetně mistrovského **ovládání stravovacích návyků a**

spánku s vědomým pamatováním si astrálních prožitků. Co myslím mistrovským ovládním stravovacích návyků, je vysvětleno ve 4. kapitole. **Ne-správné stravování a nedostatečná kontrola spánku jsou překážky k úplnému uvědomění. Mnoho lidí nemá žádnou touhu přemoci smrt a žít navěky, pro-tože si představují, že budou žít v nemocných a zestárlých tělech, avšak to je v přímém protikladu s opravdovým významem fyzické nesmrtnosti.**

Vaše tělo bylo s pýchou a hrdostí navrženo vaším duchem, při-čemž tělo vašeho ducha bylo s pýchou a hrdostí navrženo vašimi stvořiteli, aby bylo věčné. Vaše tělo z masa a kostí je samoregulu-jící se elektromagnetická baterie, navždy schopná být znovu nabíjena energií, neustále se zlepšující a přetvářející se k dokona-losti pomocí procesu regenerace buněk. A toto všechno začíná ve vaší mysli.

Procesem regenerace buněk můžete dosáhnout buď

a) prevence stárnutí, nebo

b) zvrácení procesu stárnutí, je-li to nezbytné, a oprostít tak svoje tělo od všech nemocí a nedokonalostí. ***Nevzhlí-žejte k medicíně. Obrátte se k sobě.*** „Doktore, můžeš léčit sám sebe.“ Rozhodnutí je vaše a jenom vaše, ať je vám podle iluzorní-ho chronologického měření osmnáct nebo osmdesát. Je-li vám osmnáct, musíte se naučit, jak stárnutí předcházet, aby byla pora-žena nemoc a smrt. Jste-li osmdesátníci, je pro vás nezbytné, abyste se naučili, jak stárnutí zvrátit, abyste přemohli nemoc a smrt. Toto jsou dva póly stejného kouzla.

Tato věčná, potlačená a dlouho pohřbená pravda říká, že může-te existovat ve svém současném těle a postupně ho vylepšovat po tolik staletí nebo věků, jak je vám libo, až donekonečna nebo navždy, aby jeho vzhled byl zdravý, mladistvý a aby plně fungovalo. Můžete vypadat, a vlastně být, jakéhokoliv chronologického „věku“, který je založen pouze na lidském konceptu impotentních „čísel“. Jak si budete přát.

Někteří mistři, avataři a adepti, kteří se stali fyzicky nesmrtelnými, si schválně vybrali, aby v současné „představě“ iluzorního chronologického věku vypadali a byli - na libovolně krátkou nebo dlouhou dobu - čtyřicetiletí, padesátiletí nebo šedesátiletí, aby jim ostatní, kteří jsou stále ještě smrtelní, uvěřili, že jsou hodni respektu a mohou úspěšně učit. (Je těžké vlastnit několik doktorátů a diplomů a vypadat na dvacet nebo tři-cet.) Nicméně v konečném důsledku si každý nový nesmrtelný muž nebo žena mohou zvolit, aby vypadali a byli v jakémkoliv chronologickém „věku“, který každý z nich individuálně považuje za ideální, a „čas“ od „času“ měnili čísla podle okolností. ***Tak trochu se to podobá volbě programu na vaší automatické pračce naprogramujete si ji podle toho, co vyhovuje vašim současným potřebám.***

Ať už tomu chcete uvěřit či nikoliv (já tomu věřím, protože k to-mu mám bezvadný důvod), je mezi vámi už mnoho těch, kteří nesmrtelní jsou. Ale než se jimi stali, nebyli jiní než vy nebo já. Ří-kají mi, že ***jedním z problémů dosažení věčného života ve stejném fyzickém těle (v situaci, kdy milióny smrtelníků nebyly ještě osvíceny), je problém programování chronologického věku.***

Tito avataři a adepti jsou proto nuceni předstírat, že „zemřeli“ v nějakém chronologickém věku, neboť to současná doba „vyžaduje“. Očekává se od nich, že nepřekročí předpokládanou „délku života“. On nebo ona prostě zmizí a jsou považováni za mrtvé, za-tímco tělo se nikdy nenajde nebo nikdy nedojde k jeho identifikaci. Potom se avatar objeví v jiné části světa s novou totožností, s no-vým datem narození a novými přáteli (jinými avatary), aby potvrdili falešné

datum narození, bude-li to potřeba. Říkají, že je to opravdu trochu otrava, a já chápu proč. Bude to mnohem jednodušší, až se nesmrtelnost uchytí.

Jenom si představte, co se stane, když opravdový adept (nesmrtelný) odpoví někomu, kdo se ho zeptá na jeho (nebo její) věk: „Je mi šest set let a táhne mi na sedm set, jak počítáte svým chybným pozemským časem.“ Nebo dva tisíce a táhne mu na tři tisíce, což se může stát. Co se bude dít dál, to záleží na konkrétním historickém období. V jisté době by taková osoba byla zařazena mezi černokněžníky nebo čarodějnice a upálena na hranici. Později by taková odpověď uvrhla avatara jako nepříčetného do ústavu pro choromyslné. A dnes, ve věku Vodnáře? Inu, získáváme půdu.

Mimochodem, věděli jste, že mezi mnoha „zločinnými“ žena-mi (a několika muži), které byly obviněny a usvědčeny během hanebného pálení čarodějnic v Salemu a na jiných místech větší-nou katolickou církví, vysoké procento rozsudků zahrnovalo „zločin“ nestárnutí? Mnoho čarodějnic zmizelo v plamenech je-nom z prostého důvodu, že vypadaly a jednaly jako o mnoho desítek let mladší lidé, než naznačovala jejich data narození, jak jejich sousedé pod přísahou dosvědčili. Je to velmi zajímavý kus historie, který nás silně vede k závěru, že mnohé z těchto „čarodějnic“ byly nesmrtelné.

Není divu, že tajné vědomosti o zastavení stárnutí a fyzické ne-smrtelnosti byly v tomto období pohřbeny ještě hlouběji. Většina osvícených, kteří neměli finanční prostředky na to, aby se objevili někde v Evropě s novou totožností, si nakonec zvolila neradostnou cestu stárnutí a smrti, než aby byli přivázaní ke kůlu na hranici, kde by jejich těla strávil oheň. To je jedna z nejbolestnějších smrtí, jaké si dovedeme představit. Ubohá Johanka z Arku byla proměněna v lidskou pochodeň jednoduše proto, že se čestně přiznala ke svým schopnostem jasnoslyšení. Dokonce i dnes vám „slyšení hlasů“ může přivodit pochybnosti, jestli jste při smyslech, pokud jste neopatrní při výběru lidí, kterým se s tím svěříte. Pst! Mlčení je za jistých okolností opravdu zlato.

Před dvěma nebo třemi pozemskými roky měla L.Goodmanová interview s reportérem denverských novin, jenž byl Kozoroh. Článek, který o ni pojednával, uzavřel slovy: „Goodmanová byla tázána na svoje stáří, ale odmítla odpovědět s vysvětlením, že jakákoliv diskuse o chronologickém věku je proti jejímu spiri-tuálnímu přesvědčení. Nicméně se pod tlakem nakonec přiznala, že je jí čtyři sta let.“

I bez upalování a psychiatrických zařízení však dnešní avataři pořád ještě musí „umírat“ a začínat od začátku s novým jménem a novou totožností někde jinde, po „přijatelné době“, ve stejném těle a provázení klamem podivně podobným praktikám vládního programu na ochranu svědků. Tato informace, která mi byla předána, vám jednoho dne může velmi pomoci. Nemůžete posuzovat nesmrtelného avatara nebo guru ženského pohlaví podle jejího mateřství. Otěhotnět a porodit dítě je pro ženu přirozené a možné, i když je podle pozemského času stará několik stovek let. **Karma menstruace** nemá nic společného s těhotenstvím, dokonce ani v tomto nedokonalé fyzickém těle. Jednoho dne medicína tuto pravdu objeví. Vlastně ji už objevila. Avšak lékaři tomu zatím ještě pořád nevěří, a nejsou proto připraveni takové zjištění zveřejnit. **Děvčátka stará devět, deset, jedenáct let chronologicky měřeného věku během minulého desetiletí otěhotněla a porodila děti ještě předtím, než dostala svoje první měsíčky.** Je to lékařsky potvrzený fakt. Vzpo-meňte si na zákon polarity. Když někdo může počít a porodit dítě ještě předtím, než začne menstruuovat, může dokázat to stejné i po-té,

kdy menstruace už skončila. Sára to dokázala. Abraham tomu také nechtěl věřit, ale nakonec musel, protože to viděl na vlastní oči. Je mnoho takových zázraků, které čekají za rohem jako meteo-ry, aby vás ve věku Vodnáře překvapily.

Až se uchytlí astrobiolo-gická antikoncepce, lékařská věda bude nucena se znovu zamyslet nad „babskými řečmi“, týkajícími se souvislostí mezi menstru-ačním cyklem žen a početím. Dr. Jonáš z České republiky už totiž podrobným výzkumem ve spolupráci s tisíci žen dokázal, že někte-ré z nich mohou počít pouze během menstruace. Co se týče porodů poté, kdy menstruace už skončila (kdy se starověká karma vyváži-la), jsou mnohem běžnější, než si většina lidí uvědomuje. Záznamy, že **ženy rodí ve věku mezi padesáti a šedesáti lety**, jsou dostupné vlastně už z průběhu celého minulého století. Když se to stane dnes, zmatená medicína mluví o „dětech menopauzy“. Moje varování, týkající se toho všeho, je přátelské, ne zlomyslné.

Mnoho odpíračů vojenské služby z důvodů svědomí se v šede-sátých letech rozhodlo k přivlastnění si jména, totožnosti, rodného listu, školních záznamů atd. existující osoby, smrtelníka, který se již podrobil smrti, a používali identitu tohoto mrtvého člověka. Taj-ní agenti CIA a KGB jsou známí tím, že čas od času dělají totéž. Shodná procedura je příležitostně volena některými avatary a guru, kteří potřebují z důvodů už vysvětlených novou totožnost. Tudiž znáte dobře svého moudrého přítele, který vás zasvěcuje do různých idejí a ideálů nového věku? Nezapomínejte na biblické va-rování, že můžete „nevědomky hostit anděly“.

Vzpomeňte si, co bylo napsáno v kapitole „Guru, duchové a ava-taři“ o adeptovi známém jako St. Germain (nebo hrabě de St. Germain), který byl podle metafyziků vysoké důvěryhodnosti také Shakespearem, Francisem Baconem a Isaacem Newtonem. Můžete se divit, jak je to možné, vždyť všichni tři muži žili ve stejném histo-rickém období. Pamatujete si, co jsem řekla před několika stranami o předmětu dělení (roubování)? Řekla jsem, že vědecké a nedobro-volné dělení (roubování) smrtelníků je extrémně negativním výzkumem, ale že duch osvíceného avatara může - stejně jako „na začátku“ - sám nebo samu sebe rozdělit z různých kosmických pří-čin spirituálního záměru. Proto adept, který se stal zcela osvíceným nesmrtelníkem, může **„zastínit“ více než jedno tělo z masa a kostí** (nebo fyzickou totožnost) současně, s adeptovým duchem, **dohlížejí-cím a kontrolujícím několik materiálních těl ve stejné době**. Toho může být dosaženo zabráním těla narozeného obvyklým pozemským způsobem - nebo vytvořením fyzického těla z éteru. Duch, mysl a duše takto být vytvořeny nemohou, ale tělo z masa a kostí, vyba-vené mozkem a všemi nezbytnými fyzickými součástmi, tímto způsobem stvořit lze, pod vedením jeho nebo její nadosobnosti (Vyššího Já) - „loutkáře,“ který tahá za provázky několika „loutek“ zároveň.

Vraťme se k problému naprogramovaných představ chronolo-gického věku, které jsou konfrontovány s nesmrtelnými existujícími i nesmrtelnými budoucími. Všimněte si, že slova dospělý a dospívající nejsou synonyma pro věk a stárnutí. To první je pro lidské tělo nezbytné a toužebné, to druhé není ani nezbytné, ani toužebně očekávané.

Co způsobuje proces, kterému říkáme stárnutí? Byli jste **chybně naprogramováni**, abyste věřili, že je to způsobeno chronologickým počítáním, kolik „máte let“ - což je „součet vašich narozenin“. Není to pravda. Toto naprogramování computeru vašeho mozku postupně způ-sobilo, že člověk **sestavil nepřesný kalendář**, odpovídající iluzi času. Čas jsou přísní „bohové“,

kteří jsou vinni, že lidské tělo stárne. Zase poukazujeme na negativní fenomén stárnutí, ne dospívání. K tomu, aby tělo dospělo, je zapotřebí osmnáct až dvacet jedna roků.

Používání času a kalendáře jako měřítka stárnutí je stejné, jako kdyby se člověku tvrdilo, že stárne proto, že viděl nebo „prožil“ tolik a tolik východů a západů slunce. **Jak může být něco tak zjevně nepravdivého akceptováno? Co se stane, když zpozorujete nebo „prožijete“ dva nebo tři západy a východy slunce, nebo když jich vidíte tisíce? Nic. Vůbec nic. Nepoznamenají vaše tělo ani v nejmenším.** Proč kladu tuto otázku? Protože znám odpověď. Posthypnotické doporučení a staletí chybného programování.

Čas a gravitace

Čas je iluze. Lidé ho mohou měřit kvůli ostrému rozdílu mezi světlem a temnotou. To je jediný „začátek a konec,“ který se měřit dá. Avšak když na Zemi nebyla žádná tma (před „pádem“ a před explozí druhého Slunce naší planety, což byl důvod, proč Země začala rotovat kolem zbývajícího Slunce jako kulečnicková koule, do které prudce udeřilo tágo), neexistoval žádný Čas. *Opravdu si zasluhuje velké počáteční písmeno? Ano, myslím si, že zasluhuje, protože na každého tak hluboce působí.*

Tuto otázku byste měli položit moudrému skřítkovi (elfovi) va-šeho vlastního Já (S-elf): Kdyby světlo venku zůstalo přesně, jak je teď - za předpokladu, že tyto řádky čtete ve dne - a nikdy by se ani trochu nezměnilo, jak byste měřili nebo definovali čas? Ne-mohli byste mluvit o „včerejším večeru“ nebo „včerejším ránu“ či „příštím měsíci“, protože by neexistovaly hodiny ani kalendáře. Na jaký čas byste nastavili hodiny? Nebylo by žádné kdy. Pouze přítomnost. Pouze teď: Věčné teď. Opravdu se nad tím hluboce zamyslete. Ani rostliny, ani lidé by nepotřebovali „začínat a končit“ (zemřít). Jednoduše by prostě byli.

Jak byste měřili Čas, kdybyste byli zamčeni v pokoji se stálým umělým osvětlením - nebo v nekonečné tmě? Hodinami? (V druhém případě hodinami se světelným ciferníkem?) No dobře. Avšak ty hodiny by byly nastaveny - nastartovány - ve světě světla a tmy, což je jediná míra času, která je k máni. Temná a světlá období přítomnosti a nepřítomnosti Slunce také vytvořila jednotlivá období iluzorního kalendářního roku.

A tak Čas je velký lhář. Velký podvodník. Proto je nelogické a bláhové ho obviňovat, protože ve skutečnosti není tím nepřitelem, který způsobuje proces stárnutí.

Nicméně proces stárnutí bohužel existuje. To nemůžeme popřít. Vidíte to všude, v znovuzrozených stromů a květin, poté co „zestárnou a umřou“. Vidíte to na svých „starších“ příbuzných a přátelích. A po iluzorním chronologickém kalendářním „věku“ okolo třiceti „let“ - každého roku 365 východů a západů Slunce - můžete začít věřit, že to vidíte i v zrcadle.

Jestliže věříte, že to vidíte, stane se tak. Rychle. Váš obličej a tělo se pokorně smíří a uposlechne představu vašeho stvořitele - myslí.

Ano, proces stárnutí existuje jako konečný produkt smrtícího programování. Avšak nepřítel, který způsobuje stárnutí, nejsou vaše narozeniny, jak se rádo věří. Je to *gravitace*. Kurzíva nestačí. Pojďme ji dát velká tučná písmena, abyste nezapomněli pravou to-tožnost nepřítel, který způsobuje stárnutí.

GRAVITACE. Jsou dva druhy gravitace - gravitace fyzického, materiál-ního světa a mentální gravitace.

Fyzická gravitace začala, když Země vystartovala jako kuleční-ková koule na oběžnou dráhu kolem zbývajícího Slunce poté, co byla ze strany prudce udeřena explodujícím druhým Sluncem (což také způsobilo mutaci zvířat, rostlin a lidí - dinosaurů a podobně). Tehdy ještě byla stacionární. A tak čas a gravitace nastaly současně.

Když se nyní zabýváme podstatou exploze Slunce, je vhodná „doba“ meditovat o účelu Měsíce. Náš Měsíc je to, co zbylo z našeho druhého Slunce, které jsme měli před dávnými a dávnými časy. František z Assisi často mluvil o bratru Slunci a sestře Měsí-ci. Jeho sexuální rozlišení bylo správné, avšak tato zářivá tělesa jsou přesněji definována jako otec Slunce a matka Měsíc. (Měsíc vládne astrologickému znamení Raka, který reprezentuje věčnou esenci mateřství.) Jaká pěkná „andělská myšlenka“: naši Matku, jež je na nebesích, jal nekonečný soucit, když její „dítě“, tento nebeský ráj, kterému se nyní říká Země, zažilo tak nepopsatelný horor. Mystikům, kteří disponují vyšší úrovní vědomí, byla vnuknuta zpráva, že to právě Ona nabíla toto podřobané, uprášené, vypálené Slunce svým jemným světlem (On je láska - Ona je světlo) a božsky poručila, aby vypadalo jako Měsíc nad Zemí, kte-rá je nyní v temnotě, a aby Měsíc osvítil noční oblohu pokaždé, když zbývající Slunce zmizí z dohledu jako Její příslib pro zítřek.

Jak je to smutné, že patriarchální teologie dokonce pronikla i do říše otce Slunce a matky Měsíce opakovanými odvoláními na „muže v Měsíci“, i když to není Jeho tvář, ale jemný odraz Jejího něžného, mateřského a pečujícího obrazu na povrchu Měsíce, jak jej lze pozorovat ze Země a který je mysticky viděn Třetím okem - a dokonce i lidským zrakem, pokud člověk medituje a pokusí se o to. To všechno je samozřejmě symbolismus, avšak s věčným vzka- zem pro „padlé anděly“ nebes tady na Zemi. Každý, koho jsem na to upozornila, měl po několika pokusech úspěch a obraz rozeznal, většina z nich hned napoprve. Kdybyste to sami chtěli zkusit, když je Měsíc v úplňku nebo skoro v úplňku (prostě je-li kulatého tvaru a ne když couvá), zde je má rada, na co byste se měli zaměřit. Vel-mi ženská tvář z profilu hledící vlevo, má rysy podobné jako na kameji prstenu nebo brože, s vysoko vyčesanými vlasy. Až jednou tento obraz uvidíte jasně, bude to nepochybně vlevo hledící profil ženy „nadpozemské“ krásy a smutku. Je to dojemný zážitek a jednou, jakmi-le obraz jasně uvidíte, zůstane to navždy ve vašich myslích, a to pro všechny noci, kdykoliv se podíváte na oblohu (viz obrázek).

Gravitace „těžkou rukou“ tlačí dolů vaši mysl, váš obličej, va-še tělo a všechny jeho orgány. Po určité dávce takového tlaku se vaše mysl ještě pokorněji podrobí smrtónosné teologii. Kůže na vašem obličej se začne srašťovat, vaše tělesné orgány sesedají dolů a začnou být unaveny. Takto se projevuje fyzická gravitace. **Mentální gravitace** zakončí tento proces obrazy, které se vyskytují všude kolem vás již od doby, kdy jste byli malými batolaty - obrazy postarších lidí, nemocných a starých. Gravitace se zná-sobovala každým pokračujícím iluzorním rokem vašeho života. Příslušníci vaší rodiny. Přátelé a sousedi dřívějšího iluzorního chronologického data než vy. Domovy duchodců v televizi a ve filmech. Bělovlasé filmové hvězdy, které kdysi na plátně oplýva-ly takovými půvaby mládí a vitalitou a které teď mají povislé tváře, podbradky a tisíce vrásek. Obrazy, obrazy, obrazy stárnutí, ošklivosti, bezmocnosti, slábnoucího zraku, narušeného sluchu, zvápenatělých kostí, obrazy starších lidí, kráčejších o hůlce nebo upoutaných na pojízdné křeslo, dokonce slintajících... senilita... .., senilita.

Víte, kdo je Set, že ano? Set (egyptský bůh mrtvých), jinak Seth, jinak Satan, též démon, démon temnoty, jinak temné si-ly. Slovo **SENILITY** (SENILITA) obsahuje slova **SET LIES** (SET

LŽE). *Abyste viděli, co dělá mentální gravitace, když se smísí s gravi-tací fyzickou, podívejte se do zrcadla. Zamračte se. Myslete na něco, co vás zlobí, trápí nebo štve. Znovu se zamračte. Vidíte, jak vaše rysy poklesnou směrem dolů? Znovu se podívejte do zrcadla a usmějte se. Předstírejte, že jste spatřili někoho, koho milujete a kdo se právě po dlouhé době vrátil. Myslete na to velmi živě, po-tom se usmějte a zavolejte „ahoj!“ Vidíte, jak se všechny vaše rysy samy od sebe zformovaly do nahoru směřujících křivek? Včetně li-nií kolem vašich úst, obočí, prostě celého obličeje?*

Někteří jogíni si plně uvědomovali, co fyzická gravitace prová-dí s obličejem, tělem a všemi tělesnými orgány, a proto se rozhodli, že každý den budou stát hodinu a déle na hlavě, aby zvrátili gravi-taci. Fyzickou gravitaci, tak je to. Je to opravdu strašně tvrdá práce, mimoto jsou z toho závratě, a nijak moc to nepomáhá. Stěží to za-nechá stopu na zbývajících devadesáti devíti procentech „času“, v nichž jogíni chodí okolo s hlavou nahoře, zatímco jsou drceni tu-nami fyzické gravitace. To není způsob, jak „zvrátit gravitaci“. Existuje mnohem snadnější a efektivnější cesta.

Více než **42** **biliónů elektrických buněk** ve vašem mozku má nepoměrně větší sílu než gravitace, jestliže jsou kontrolovány a ovládány myslí. Když jste se dívali do zrcadla, dokázali jste to, -pokud jste ovšem udělali. Udělali jste to? Jestliže ne, udělejte to prosím teď. V pořádku, už jste zpátky? Pak tedy přemýšlejte o následujícím poznatku: mentální gravitace (dej-me jí velká počáteční písmena, protože si je zaslouží) - **Mentální Gravitace v obou směrech okamžitě** dokázat pouhá fyzická gravitace? Samo-zřejmě že ne. Nemohla by to udělat ani za nic. Vidíte? **Fyzická gravitace je v porovnání s Mentální Gravitací musí váha.** To není pouhé mystické, esoterické prohlášení. Je to absolutní měřitelná pravda. Je to, co jste použili, abyste demonstro-vali okamžité výsledky v zrcadle. Mohla by to

Další pravdou, kterou ani profesoři fyziky nemohou popřít, je, že **fyzická gravitace nemůže sama sebe zvrátit** a nezáleží na tom, kolik tun tlaku obsahuje. To už by samo o sobě mělo ukázat, jaký je to slaboch. Avšak Mentální Gravitace to dokáže, jak brzy uvidíme. Cesta k zvrácení fyzické gravitace, tichého, plíživého nepřitele, který způsobuje vaše stárnutí, je uvážlivé a vědomé vedení a kon-trola těch více než 42 biliónů elektrických buněk ve vašem mozku pomocí nekonečně větší síly vaší mysli.

Mentální Gravitace. Až doposud pracovala v scestném partnerství s gravitací fyzickou, dí-ky programu stárnutí, který začal, když jste byli dětmi. **Zrušte ten vztah.** Když to uděláte, budete nakonec docela určitě schopni po-užít Mentální Gravitaci ke zvrácení gravitace fyzické i bez stojů na hlavě - z velmi jednoduchého důvodu, a sice že první je mnohem silnější a mocnější než druhá, jen jí dovolte, aby prostě byla, a ne-potlačujte ji. Toho se nedá docílit přes noc. Všechn ten plevel špatných informací se musí vytrhat i s kořeny. **Computer vašeho mozku musí být přeprogramován.** Vyžaduje to mnoho tréninku, ale tak je to se vším. Mnoho tréninku vyžaduje i to, aby se člověk stal lhářem, narkomanem nebo alkoholikem, zapomnětlivým, podezří-vavým a bázlivým. Ke všemu potřebujeme trénink, od rasových předsudků a mužského šovinismu až k nedůvěře mezi národy. Je to pravda? Je.

Gravitační tah je polarizován jako všechno ostatní bez výjimky. Pracuje vertikálně nahoru a dolů. Mokrát jste už slyšeli, že „**co mí-ří nahoru, musí mířit také dolů**“, není-liž pravda? Víte, co tohle donekonečna opakované rčení znamená? Utvrzuje slib věrnosti sí-le fyzické gravitace. Avšak slyšeli jste někdy, že „**co jde dolů, musí jít také nahoru**“? Ne, neslyšeli. Protože toto

rčení platí pro dobře chráněné tajemství, že Mentální Gravitace může kontrolovat gravitaci fyzickou.

Fenomén **levitace** (vznášení se ve vzduchu) není nic jiného než zvrácení gravitace. A kdo levituje? Svátí levitují. Spirituálně osvícení muži a ženy levitují. *František z Assisi byl spolu s mnoha ostatními svatými často viděn, jak při modlitbě levituje několik stop nad zemí (1 stopa = 30,48 cm; pozn. př.). Lidé, kteří jeho levitaci zažili, byli svědkové naprosto důvěryhodní a bezúhonní. Několik jogínů z Indie podniklo v roce 1986 cestu po Americe. Prováděli levitaci před početným obecnstvem. Jeden z nejpůvodnějších časopisů Ameriky dělal o těchto mužích velkou reportáž, která uvedla i fotografie jogínů vznášejících se v pozici lotosového květu se zkříženými pažemi ve vzduchu několik stop nad zemí. V článku stálo, že ve vzduchu zůstali mezi třiceti až šedesáti vteřinami a trénovali, aby byli schopni dosáhnout hodiny a víc. V přímé polaritě jsou ti, kteří jsou posedlí „Satanem“ (temnou silou negativity) a také levitují, jako v knize Williama Petera Blattyho *The Exorcist (Vymítač ďábla)* a ve filmu stejného jména, založených na mnoha pravdivých incidentech s ďáblem posedlými lidmi, kteří levitovali v přítomnosti svědků, jako byli úctyhodní kněží římskokatolické církve a lékaři. Ano, pozorovali levitaci. Zvrácení gravitace. Pamatujte si, že všechna kouzla fungují oběma směry. **Obrovská moc myslí může být použita jako požehnání i jako prokletí, stejně jako oheň může být věrný přítel nebo krutý vládce.***

V současné době **fyzická gravitace vyžaduje kolem jednoho sta roků iluzorního pozemského času, aby se rysy a tělesné orgány pro-věsily a docílily „starého věku“.** Trvalo by to mnohem déle, kdyby neměly velkého pomocníka a urychlovače procesu stárnutí **-Mentální Gravitaci - která může pracovat obojím směrem. Mentální Gravitace je nejen schopna uspišit fyzickou gravitaci směrem dolů, ale může zaměnit směr dolů za směr nahoru, ať už naráz ne-bo postupně, protože rychlost si zvolí vaše mysl.** Je to další důkaz její nadvlády nad fyzickou gravitací, která „zabraňuje lidem, aby se neskutáleli ze spodku pomeranče“, a současně způsobuje stárnutí. Díky vědeckým důkazům s jistotou víme, že Mentální Gravitace může vyvolat levitaci těla. Vlastnit obrovskou moc potřebnou pro zvrácení gravitace a nepoužít ji je jako mít auto a nechávat je v ga-ráži nebo vlastnit kouzelnou hůlku a nechat ji zavřenou v kufru na půdě. Takové mrhání!

Důvodem, proč to fyzické gravitaci prochází po tak dlouhá sta-letí a tisíciletí, je, že Mentální Gravitace, jak už bylo poukázáno, je jejím dobrovolným spolupracovníkem. Ještě jednou vám říkám: *Odejděte z tohoto vztahu! Nepotřebujete stát na hlavě jako jogíni. Vše, co musíte udělat, je použít svou hlavu na něco jiného než jen pro bolesti a jako zahrádku, na níž rostou vlasy.*

V průběhu šedesátých a sedmdesátých let lékařská věda objevila podivný, fascinující a přitom velmi smutný (jak si vědci myslí) fenomén. Nemoc zvanou **progerie - předčasné stárnutí.** Objeví se tu a tam jako bizarní ohlašování věku Vodnáře, jako jakési podivné Vranovy květy z jiné galaxie. Děti ve věku šest až dvanáct let, nebo tak nějak, stárnou tak rychle, že vám to bere dech, přímo před očima šokovaných doktorů. Jako když pozorujete růst rostliny na zrychleném filmovém záznamu, kdy proces, který vyžaduje týdny nebo měsíce, se odehraje před vašimi očima během několika vteřin. Určitě jste takový trik viděli v různých pořadech o přírodě a ve speciálních televizních programech. Tyto děti během několika let zestárnou ze šesti nebo dvanácti na osmdesát nebo sto let. Trpí všemi známými nemocemi stáří a seni-lity, od artritidy a revmatismu až k zvápenatělým kostem, ztrátě zubů, vlasů, zraku a sluchu. Jsou jako malí starci a stařeny, sedm-desátníci, osmdesátníci a starší. Někteří vypadají na víc než sto let. Bezzubí,

strašně vrásčití, skoro slepí a hluchí. Ubohé děti. Ubohé? Nebuďte si tak jistí. Nejpodivnější na těchto dětech, lé-kařských divech věku Vodnáře, je jejich nálada a smýšlení. Doktoři a sestry, kteří o ně pečují, jsou překvapeni a chybí jim slo-va k tomu, aby popsali nepřítomnost jakékoliv negativní odezvy na předčasné stárnutí, kterým tyto děti trpí. Jejich povaha zůstává ve-selá, vůbec si nestěžují, obyčejně jsou chytré a vnímavé a pořád se usmívají. Zdravotníci to prostě nemohou pochopit. Chovají se sko-ro jako... no dobře, skoro jako... miniaturní svatí. To je pochopitelné. Opravdu. Protože tyto děti jsou osvícení du-chové, kteří si vybrali manifestaci těchto zvláštních těl, aby pro medicínu a také pro muže a ženy po celém světě demonstrovali vel-kou pravdu zlatého věku Vodnáře. Mají poslání, avšak zatím jim nevychází. Mohli byste jim pomoci.

Jsou tady, aby vám dali skvělou lekci. Jsou prvním zázračným krokem k pochopení zázraku fyzické nesmrtelnosti. Znázorňují svými těly z masa a kostí všemohoucí zákon polariry, zákon, který pozemští vědci a fyzikové velmi dobře znají a před kterým se plni respektu sklánějí, ale příliš často ho opomíjejí veřejně uznat.

Tyto něžné děti jsou tu proto, aby přinesly velikonoční zvěst křesťanům, buddhistům, židům a všem ostatním náboženstvím Ze-mě. Mlčenlivě a zcela jasně říkají skrze svá ubohá postižená těla: „Podívejte se na nás! Podívejte se na nás, prosím! Nevidíte? Jsme živoucí, viditelný důkaz nepopíratelné existence Zákona polariry fyzické gravitace. Podívejte se! Chápete? Myslete. Naslouchejte nám svým vnitřním uchem. Podívejte se na nás svým Třetím okem i fyzickým zrakem a sluchem.

Říkají s takovou láskou a obětavostí: „Vidíte mě? Jestliže je mi podle vašich iluzorních, chronologických, standardních pozemských měřítek devět let - a přitom vypadám, cítím se a odpovídám vaší představě devadesát let - potom podle vašich vlastní fyzikálních zákonů polarizace je stejně dobře možné, aby někdo komu je podle vašich chybných kalendářů devadesát let, vypadal a cítil se a dokonale odpovídal vaší představě stáří devíti let - nebo jakéhokoliv jiného iluzorního věku. Jestliže devět může být devadesát, potom devadesát může být devět. Jestliže sedmnáct může být šedesát, pak šedesát může být ve vyšší dimenzi matematiky sedmnáct. Vidíte nás? Jsme toho živoucím, hmatatelným důkazem! Jaký jiný důkaz ještě potřebujete, než ten, který na vlastní oči vidíte přímo před sebou? Možná kdybyste otevřeli svoje Třetí oko...Avšak dívá se a poslouchá medicína? Ne. Koncentruje se na pokusy léčení této nové „nemoci“věku Vodnáře. Pokouší se ana-lyzovat, které funkce těla z masa a kostí se zvrhly a způsobily tento stav. Ignorují nevyvratitelnou pravdu, která je nepopíratelně a bez-pochyby jasná: že fyzickou gravitaci lze zvrátit a že obsahuje polariry jako všechno ostatní na tomto světě - horký a studený, tma a světlo, nahoru a dolů, dopředu a dozadu... a tak dál... a tak dal... a tak dál až donekonečna. Všichni se dívejte a poslouchajte.

Kolik si vás povšimlo paranoidní, skoro patologické, fanatické fi-xace jistých časopisů na iluzorní chronologický „věk“? Nebudu sestavovat jejich seznam, ale vy jistě víte, které to jsou. Vydavatelé, redaktoři a jimi zaměstnaní spisovatelé se zdají být naprosto neschopni uvést jakýkoliv příběh o komkoli, aniž by v každém odstavci neuvedli „čísla“. Jejich hypnotická fixace na čísla je velmi podobná tomu, co se děje se zhyponotizovanou osobou, které byl dán příkaz, aby držela ruku ve vzduchu s tím, že je z ce-mentu a nemůže se spustit dolů. Ruka zůstane

přesně tak, jako by byla z cementu, dokud hypnotizér člověku „nedovolí“, že ji může dát dolů. Redaktoři těchto časopisů mají nutkání a tendence upozorňovat na číselný nepoměr mezi milenci a druhy, ať už nerovnost čísel mezi nimi činí třicet, dvacet, deset, pět let - nebo pouze jeden nebo dva roky, což je hloupé až k nevíře. Ani třicet let nemá žádný význam, když si uvědomíte iluzi kalendářního počítadla, ale jeden nebo dva roky? Neví snad náhodou někdo, kde by se dala koupit ilustrovaná kniha s obrázky a detailním vysvětlením, jak by se člověk měl přesně „chovat“ podle svého věku v 17, 33, 20, 23, 56, 42, 87, 35, 64, 19... atd...atd.?

Jazyk je spolehlivý odraz naprogramování mozku. Přemýšlejte o tom. Nenechte to pouze proklouznout myslí, ale zamyslete se nad tím. Když dítě ukáže nebo předvede myšlení či chování, které se obvykle spojuje s dospělostí, každý ho pochvalně hledí po hlavě. Je to považováno za znak velmi dobré výchovy, mluví-li dítě jako dospělý člověk. Hodný chlapeček. Hodná holčička. Mamka a taťka jsou na tebe pyšní. Avšak když se dospělý chová jako dítě, každý se mračí a říká: „Act your age!“ („Chovej se podle svého věku,“ nebo „Chovej se přiměřeně svému věku.“) Zamyslete se nad použitým slovesem: „Act.“ (Znamená také hrát, předstírat, hrát si na) Přemýšlejte o tom ještě trochu déle. Obecné použití slovesa „hrát“ nebo „předstírat“ v této souvislosti je nanejvýš odhalující. „Hraj svůj věk,“ říká docela jasně. Chová-li se člověk, kterého společnost pozoruje, bezstarostným, dítěti podobným způsobem, měl by se stát hercem nebo herečkou a hrát (profese předstírání, není-li pravda?)... a sehrát jakoukoliv roli, která napadla režiséra (společnost) s libovolným dvojitým číslem věku. Avšak **vy sami jste producenty dramatu svého života**, a můžete na minutu vyhodit podřadného režiséra, kdy se vám zamane, a to bez odstupného.

Nemůže se člověk jednoduše ztotožnit se svým věkem - prostě být, cokoliv to skutečně znamená? Ano. Musí osoba vlastně hrát, aby spodobnila představu, kterou společnost diktuje jako vzor? Ne. Víte co? To jenom dokazuje, že podvědomí těch, kteří říkají, „hraj svůj věk“, v podstatě moudře „uhodilo hřebík na hlavičku“. Podvědomí ví, že co je požadováno tak autoritativně, musí být předstíráno nebo sehráno, aby to mělo úspěch. A co když někdo nemá herecký talent? Jak potom bude „hrát“ svůj věk? Za to se přece nerozdávájí Ceny akademie, nebo ano? A i kdyby je rozdávali, stojí „Oskar“ doopravdy za to? A tak i kdyby existovala obrázková kniha, vysvětlující, jak „hrát svůj věk“, musela by vyjít jedině v Holly-woodu.

Regenerace

Zničme vaši smrtonosnou iluzi pomocí osvícení o fyzické nesmrtelnosti a regeneraci buněk. Co to přesně je **regenerace buněk**? Právě to, a nic jiného. Regenerace buněk je znovunabitím baterie vašeho fyzického těla, jemuž se také říká „chrám duše“, avšak které je zároveň materiálním chrámem z masa a kostí pro rovnocenné, neviditelné a životně důležité součásti vašeho vlastního Já. Bude pro vás jednodušší všechno si představit, když si uvědomíte, že proces se váže k záhadám spirály.

Spirála je **základním principem zákonů přírody**, a vidíme ji všude, kam se podíváme. Spirála lastury. Spirála úponků břečťanu a jiných rostlin, které se vinou kolem verandy a plotů. Květy se formují ve spirále, listy jsou stočeny do spirály, než se zázračně rozvinou. Rostliny, tráva a květiny klíčí spirálovitým pohybem, aby si doslova vyvrtaly cestu tvrdým povrchem hlíny, když je zavolá jaro. Spirálovitý pohyb najdeme také u sil Jin a Jang z hexagramů I-Ching. Linus Pauling, laureát Nobelovy ceny za objev zázraků vitamínu C, také odhalil to, čemu vědci říkají

polarizované molekuly. Pauling pozoroval, že vlákna, formující strukturu molekuly, se stáčí do spirály se spojovacími jednotkami, připevněnými tak, aby tvořily závit ve tvaru volně kroužené pružiny - velmi podobně jako u spirálovitého schodiště, jehož každý schod je vyroben z jiného druhu dřeva. Tyto molekulární jednotky hmoty jsou asymetrické jako pár rukavic nebo sandálů, které mají dvojí formu, jež je zrcadlovým odrazem jedna druhé. Všechny spirály živoucí hmoty se stáčí stejným směrem, ačkoliv všechno by fungovalo stejně dobře i směrem opačným. Toto zjištění je důležité pro regeneraci buněk, jak brzy uvidíme.

„Všichni jsme postaveni z pravotočivých vývrtek,“ prohlásil jinný držitel Nobelovy ceny, Sir Laurence Bragg. Zdá se, že spirála má jakousi mysteriálně subtilní vlastnost, typickou jenom pro ni. Stočte kousek měděného drátu do spirály a jako kouzlem nabude schopnosti, které předtím neměl. Mechanické použití spirály umožní proniknout dřevem a ocelí. John Nelson z laboratoří RCA mi v době, kdy jsem pracovala pro ABC, řekl, že v elektronice se spirála používá ke změně rádiových vln v elektrické impulsy. Doktor vám může potvrdit, že spirálu lze rozeznat v mnoha orgánech lidského těla a že mnoho tělesných funkcí operuje na základě spirálovitého pohybu. Je více než zajímavé, že všechna pozemská „stvoření“, miniaturní améba počínaje a mužem a ženou konče, začnou-li se pohybovat bez jakékoliv stimulace, budou mít viditelné nutkání opisovat spirálu. **Rohy berana, vlastně všechny rohy, jsou spirála. Pupeční šňůra je spirála. Otisky prstů jsou spirálovité. Zrovna tak vaše kost pažní, pánev a také vaše potíci žlázy. Spirála se objevuje při dělení buněk, a dokonce i v astrologické matematice se pracuje s logaritmickou spirálou.** Samozřejmě že astronomové a matematici také používají logaritmy. Avšak ti nemusí být tak citliví k jejich významu jako esoteričtí astrologové se sklonem k mysticismu a s respektem pro osvícené intuice. Lachovský ve své knize Tajemství života nastínil analogii mezi spirálovitou formací v živých buňkách a vinutím elektrického proudu. Nikola Tesla, objevitel střídavého elektrického proudu, tohle samozřejmě věděl dokonce už jako dítě. Lachovský dále uvedl, že stejně jako kmitavý elektrický obvod vyzařuje pomocí funkce drátěné spirály, jež zvyšuje jeho kapacitu, „živé buňky vyzařují stejným způsobem“.

Teď se však spirálovitě vraťme k důležitému výroku před pár odstavci. **Všechny spirály živé hmoty se vinou stejným směrem - ačkoliv všechno by fungovalo stejně dobře i směrem opačným.** Jasně si pamatuji Johna Nelsona, který mi v kantýně NBC říkal. „Protože spirála se používá k přeměně rádiových vln v elektrické impulsy, je evidentní, že existuje možnost pohybu z jedné úrovně na druhou - nebo z jedné vibrace do druhé.“ Tato poněkud neohrabaná kresbička vám pomůže plně pochopit záhadnost spirály a také to, jakým způsobem se váže k regeneraci buněk.

Malou hvězdičku dejte na začátek spirály. Ta označuje začátek vašeho života v těle z masa a kostí, a tudíž i začátek života každé buňky vašeho těla, která se spirálovitě stáčí směrem doprava k naprogramovanému, mozku očekávanému stárnutí a smrti, v materiálním smyslu zapříčiněné fyzickou gravitací a podpořené Gravitační Mentální.

Černou tečku dejte na konec - střed spirály. Ta reprezentuje momentální pozici vašich buněk na spirálovité dráze, zatímco čtete tyto řádky. Nevadí, zda je vám devatenáct nebo devadesát i víc. (Čím vyšší je vaše iluzorní chronologické číslo, tím víc je samozřejmě spirál.) Podívejte se na černou tečku. Představte si, že se díváte na černou tečku každé buňky ve svém těle. Pak intenzivně a s jasnou hlavou použijte svou Mentální Gravitační a představujte si, že se spirála otáčí opačným směrem. Přetočte ji úplně zpátky, ne však až k počáteční malé hvězdičce (přece

se nechcete vrátit až do své kolébky nebo na porodní sál), ale ke kterémukoliv bodu na cestě, který bude reprezentovat vaši představu o libovolném iluzorním chronologickém věku, a ona se přesně tam zastaví, dokud nedáte buňkám nový příkaz. Nepřemýšlejte o tom, Udělejte to.

Právě jste započali proces buněčné regenerace. Opakujte tato tři prohlášení nahlas, dokud si je nezapamatujete.

1. „Všechny spirály živé hmoty se stáčíjí stejným směrem, ačkoli všechno by fungovalo stejně dobře i směrem opačným.“ **LINUS PAULING**
2. „Všichni jsme postaveni z pravotočivých vývrtek.“ **SIR LAURENCE BRAGG**
3. „Protože spirála se používá k přeměně rádiových vln v elektrické impulsy, je evidentní, že existuje možnost pohybu z jedné úrovně na druhou nebo z jedné vibrace do druhé.“ **JOHN NELSON**

Představujte si a hlasitě opakujte tyto věty tak dlouho, až je nako-nec váš ospalý, zdrogovaný, špatně naprogramovaný mozek zaregistruje a sám sebe přeprogramuje. Opravdu to udělá. Bez ohledu na ona slepá místa, o kterých jsme v této kapitole už mluvili, lékařská věda ještě čas od času objeví něco úžasného. Jed-ním z objevů je, že každá buňka v lidském těle sama sebe **každých sedm let nahradí**. Kromě mozkových buněk, což je nejdůležitější výjimka k zapamatování. (Alkohol spaluje mozkové buňky, a ač-koliv jich máte přes 42 biliónů, dosažení zázraku vyžaduje, abyste jich měli co nejvíc zdravých.) Mezitím přemýšlejte o **sedmiletém cyklu**. **Ve vašem těle neexistuje jediná buňka (jinde než v mozku), jediný vlas na vaší hlavě nebo na vašem těle, jediný nehet, který byste měli před sedmi ro-ky. Tím pádem jste v buněčném smyslu každých sedm let úplně nová osoba, počítáno od vašeho narození.** Jestliže má některý z or-gánů poruchu, ta přetrvá (pokud ji sami nevyлéčíte), ale buňky, tvořící orgán, budou nové. Navíc bylo v Rusku a jinde nalezeno mnoho lidí, kteří mají ko-řeny pro třetí a dokonce i čtvrtou sadu zubů. (Vy sami jste už prošli dvěma - mléčnými a „druhými“ zuby.) Naneštěstí tyto kořeny ne-mají příležitost vyrůst do úplných zubů, protože potřeba smrti udusí tělesnou baterii a zabije je, ještě než mají šanci se objevit. Taková škoda. Samozřejmě že vaše tělo může opakovaně vyprodu-kovat tolik kořenů, kolik jen potřebujete, což vám jistě ušetří mnoho peněz za zubaře, až se stanete nesmrtelnými. Proč to všechno vaše tělo dělá? **Z touhy po životě.** Zoufale se vás snaží při něm udržet. Proto vám každých sedm let dává novou příležitost začít s nesmrtelností. Touha po životě je tak silná, tak vytrvalá v každém muži či ženě, až byste si mohli myslet, že vítězství je snadné. Mohlo by být, nebyť neustále se zvyšující fyzické a mentální gravitace, které se společně snaží porazit opakované po-kusy učinit vás nesmrtelnými.

Jaký je rozdíl mezi starými buňkami, které došly až na konec své pravotočivé vývrtky, a novými buňkami ve vztahu k procesu zpětného otáčení? Nepříliš velký. Postupně vrátíte spirálu každé buňky vašeho těla, která se zastaví na libovolném místě (chronolo-gická představa „věku“) a kterou jste si zvolili mezi černou tečkou a hvězdičkou na předešlém obrázku. **Žádná nová buňka nebude muset nahradit buňku takto čerstvě zregenerovanou.** Jedinou příči-nou pro jejich náhradu se může stát zatíženost zdvojené gravitace, jež buňky opotřebovává. S největší pravděpodobností jich však ne-budete víc potřebovat, protože ty, co máte, si začnete udržovat v dokonalé kondici.

Stanuli jste v úžasu před tímto odhalením? Předpokládám, že ano. Žasněte co nejdéle, i to je jeden ze způsobů prodloužení života. Znamená to tedy, že buňky se spirálovitě otáčejí pod vlivem časové iluze. V době, kdy vaše tělo bylo se dvěma Slunci na Zemi, která se neotáčela (žádná gravitace), se buňky takto nechovaly. Ani veškeré rostlinstvo nebylo zatíženo procesem růstu - prostě bylo. Nyní se rostliny provrtávají hlínou spirálovitým pohybem, což je projev jejich vlastní touhy po životě. Napodobují tak vlastně touhu našeho těla. Jestliže se nám podařilo odhalit čas jako podvodníka, budou to právě naše tělesné buňky, které už nikdy více neopíší spirálu vracejícím se opačným směrem - ačkoliv jejich základní uspořádání bude stále tvořit symbolický „spirálovitý kruh věčnosti“. **Při koncentraci na novou buňku si představte, že se zastavila ve svém pravotočivém spirálovitém pohybu. V témže bodě na obrázku se pokuste ve vašich představách zastavit i buňky staré, otáčející se opačným směrem. Abyste to mohli udělat, dejte dvojí příkaz oběma druhům buněk a vaše tělo se již postará o dokončení práce.** Domluvte si s všemocnou myslí, aby naprogramovala computer vašeho mozku tímto příkazem. Neohroženě důvěřujte moudrosti svého těla, které se vzápětí přizpůsobí.

Není to úžasné, že **mozkové buňky neumírají (pokud je sami ne-zabijeme)** a nemusí být měněny každých sedm let? Nyní chápete, proč je vlastně v takovém množství, a přitom jich téměř celých devadesát procent zůstává nevyužito. Bude jich zapotřebí, až se buněčná regenerace stane samozřejmostí, až bude dosažena nesmrtelnost. Tyto zvláštní „čipy“ mozkového computeru čekají na aktivaci, aby mohly splnit svůj velký úkol - dosažení nesmrtelnosti.

Zde vám předkládám jedenáct stupňů, nezbytných k dosažení fyzické nesmrtelnosti. Zvládnete-li je, započne tím buněčná regenerace a zbývajícím úsekem cesty už budete schopni dojít sami, pod dohledem vašeho Vyššího Já.

1. Nedoufejte, že je to pravda. Nežijte v naději, že je to pravda. Ne-věřte, že je to pravda. Vy totiž musíte **VĚDĚT**, že je to pravda! Schopnost dosažení fyzické nesmrtelnosti je reálná a vlastněme ji všichni. Jedná se o stupeň ze všech nejtěžší, avšak jeho osvojení je nanejvýš žádoucí. Bez něj je dosažení ostatních stupňů bezpředmětné. Musíte to **VĚDĚT PRÁVĚ TEĎ**. Potom jste **VYHRÁLI**.

2. Představte si spirálovitý pohyb vašich buněk opačným směrem a opakujte nahlas: **jsem nesmrtelný(á) a poručím v této chvíli svému tělu, aby to vzalo na vědomí.** Čiňte tak každé ráno a každý večer po celý svůj věčný život. Urychlete a pomozte své buněčné regeneraci konzumováním 1000 miligramů **PABA** (para-amino-benzoidová kyselina), 5000 miligramů vitamínu **C** a 2000 miligramů vitamínu **E** d'alpha tocopheral každý den. Pleťové mléko vtírejte do kůže celého těla, neomezujte se pouze na péči o obličej. Dopřejte si vydatný přísun čerstvého vzduchu, zejména v době spánku. Před jízdou autem a různými dopravními prostředky dávejte přednost pěší chůzi. Každý den vypijte půl litru čerstvě vymačkané neslazené **hroznové Šťávy**. (Šťáva z červených hroznů chutná lépe, šťáva z modrých hroznů je rovnocenný stimulant buněk.) Hrozny můžete jíst samozřejmě také, ale kromě toho je důležitý přísun ještě samotné hroznové tekutiny. Během jednoho týdne, možná i dříve, se znatelně zlepší plet a pokožka vůbec. To je veškerá kosmetika, kterou potřebujete. Vitamíny B-12 a B-komplex nejsou bezpodmínečně nutné, ale organismu prospějí.

3. Nestyděte se za svůj nový přístup k životu, za své osvícení. **Mluv-te** o něm s každým člověkem, kterého potkáte. S příbuznými, přáteli i lidmi z vašeho pracovního prostředí. Nevšímejte si a naprosto přehlížejte jejich případné zesměšňování. Vždycky se mezi nimi najde pár takových, kteří uvěří. Až se ocitnete v rozpuku života na prahu páté či šesté stovky vašeho věku, bude to právě těchto pár jedinců, se kterými si zavzpomínáte nad sklenkou lahodné ovocné šťávy.

4. Jste-li žena v očekávání nebo na miminko s výhledem do bu-doucna pomýšlíte, pokuste se přivést svoje děťátko na svět pod vodou. Tak odstraníte porodní trauma, jehož důsledkem je pře-trávající nedokonalé dýchání. Jistě se vám podaří vyhledat někoho, kdo s tímto doposud netradičním způsobem porodu již nějaké zkušenosti má. Jste-li muž, svoji ženu v této mateřské moudrosti podporujte.

5. Přestaňte pít alkohol. Dopřejte si - jenom někdy - trochu kvalitního vína, nic víc. Přirozeně žádné drogy a s kouřením pře-staňte zcela nekompromisně ve chvíli, kdy pocítíte, že jste k takovému kroku dospěli bez urputného vnitřního boje. Kouře-ní lze nahradit například milostnými kratochvílemi (žádná nevěra!), četbou dobrodružné literatury, jízdou na toboganu, péčí o opuštěná zvířátka, zpíváním, plaváním, běháním, voněním ke květinám, posloucháním symfonií, a hlavně: nešetře-te dobrými skutky pro druhé.

6. Nepřipusťte **žádnou sexuální promiskuitu**. Aniž si to uvědomu-jete, způsobuje ve vaší duši zkrat. Neoddávejte se žádným nepřirozeným sexuálním stykům a nepředstírejte, že nevíte proč. Každé chování proti zákonům přírody je nepřítelem *přirozeného* procesu fyzické nesmrtnosti. Straňte se pornografie, neboť v mysli vyvolává představy, jež blokují objevení dvojčete vašeho vlastního Já, které se udá působením magnetické přitažlivosti. Dokud nedosáhnete spo-jení s chybějící polovinou vašeho ducha, nemůžete se stát plně osvícenými. Již pouhé rozhodnutí stát se nesmrtným však samo o sobě zaručuje, že v určitém bodě své cesty jeden druhého najdete. Jestliže jste se v sexuální oblasti chovali v minulosti ne-správným způsobem, plně sami sobě odpusťte. A zapomeňte. Očistná zpověď se odehrává pouze ve vlastním nitru.

7. Odpusťte svým nepřítelům! K těm, kteří vám ubližují a šíří o vás kupříkladu nehorázné pomlavy, buďte laskaví, dívejte se jim zpřímá do očí a v žádném případě nepřistupte na jejich „hru“ tím, že byste jim opláceli stejnou „záplatou“.

Být hodný k těm, kteří jsou hodní i k vám, není žádná zásluha, a tudíž nezpůsobuje pohyb spirály opačným směrem. Budete-li však hodní na lidi, kteří vám slovem nebo činem ublí-žili, lze očekávat, že se tak stane. Při rozdávání peněz nehleďte příliš na jejich příjemce, nečiňte rozdíl mezi lidmi známými a neznámými. Kapitoly Déjà Vu a Práce s láskou a mystika pe-něz čtěte tak dlouho, až si jejich obsah plně osvojíte. Potom samozřejmě neváhejte udělat to, co se v nich praví. Doporuče-né rady nejsou z mého autorského pera, nýbrž od bytostí, které jsou z hlediska duchovního osvícení mnoho kosmických let přede mnou. Nevažte se na hmotné statky a nedopusťte, aby se z vás stali otroci konzumního způsobu života. Buďte štedří, svůj čas a peníze rozdávejte bez nároku na oplátku v jakékoliv podobě.

8. Opanujte se a s konečnou platností **odmítněte veškeré obavy**, jež s sebou život nese: strach z nehody, chudoby či opuštěnosti -- zkrátka *veškeré tísnivé okovy*.

O své milované blízké a přátele, kteří jsou nemocní, se taktéž nestrachujte. Přestaňte očekávat, že zemřou.

9. Staňte se vegetariány! Žádná „sebeušlechtilější“ po-hnutka vás nesmí přivést k ukončení života kteréhokoliv tvora. Lovci a rybáři nemohou dosáhnout věčného života, nejsou kan-didáty

na fyzickou nesmrtelnost. **Naučte se karate nebo nějaké jiné orientální umění sebeobranu**, ale nezabíjejte. Nesmíte žádné osobě ani stvoření odejmout svo-bodnou vůli rozhodnout se ve věci života či smrti.

Nechat žít je vaší povinností. Jestliže jste někdy zabili z „občan-ské povinnosti“ poslušni rozkazu vyšších mocností, a trpíte výčitkami svědomí, odpusťte si, a tak se očistíte. Nikdy neexistuje žádný důvod cokoliv nebo kohokoliv zabít. Vždy lze zvolit způsob, jak najít východisko ze svízelné situace. Nacházíte-li se vy nebo kdokoliv jiný v ohrožení života, volte takový způsob se-beobranu, abyste útočníka neposlali na onen svět. Zraňte jej, ale za každou cenu zabraňte smrti!

10. Postěte se jeden den každého týdne a jeden celý týden v roce. Popíjejte pouze ovocnou šťávu nebo čistou čerstvou vodu, ale nejlépe jen vodu. Tímto způsobem se postupně dopracujete k pra-videlnému týdennímu půstu jedenkrát do měsíce. Vaše tělo i mysl se tak dokonale vyčistí. Ježíš se také postil a podívejte se na zázraky, které vykonal. Stejně tak František z Assisi, který byl schopen rozumět řeči ptáků a vlků a jiných stvoření.

11. Číslo 11 je v numerologii číslo mistrovské. Tím pádem je vhodné, aby jedenáctý stupeň dosažení nesmrtelnosti (což je synonymum pro dosažení stupně Mistra) byl očíslován tímto způsobem, a to ne na základě mého uvážení, ale pomocí harmonií a synchronizace vesmíru. Nezáleží na tom, jestli je vám čtrnáct nebo čtyřicet, když čtete tento stupeň - nebo osmdesát či devadesát iluzorních chrono-logických let. *Naučte se to nazpaměť*, i když jste teprve teenager, naučte se to - protože to má velkou důležitost pro každého, kdo seriózně zamýšlí dosáhnout regenerace buněk a předejít tak stárnutí nebo je zvrátit - a dobýt tak vítězství nad smrtí.

Uvědomujete si v této konečné fázi, co je pro vás nejdůležitější? Na cestě k nesmrtelnosti musíte být bytostně prodchnuti vědomím, že **čas ve skutečnosti neexistuje. Jedná se o falešnou víru v jeho moc, která blokuje buněčnou regeneraci. Vězte, že čas je váš nepřítel - a jestliže jej vědomě, byť třeba jen okrajově, akceptujete, nemůžete se stát nesmrtelnými a buňkám je zabráněno v regeneraci.**

Nyní se zamysleme nad slovem **RETIREMENT** (VÝSLUŽBA, DŮCHOD). Lexigramový převod zní **RE-TIME** (ZNOVU-ČAS). Webster definuje RE na počátku slov s touto předponou jako „zno-vu se objevit; obnovit“. Je to výstižné vyjádření stavu, k němuž dochází v okamžiku odchodu do důchodu. Jinými slovy, když akceptujete RETIREMENT (DŮCHOD), čas se „znovu objeví“ - vrátí se, aby vám opět vládl. Důchod je nejsilnější ze všech vli-vů, které způsobují stárnutí, a dokonce i smrt.

Důchod je neskonalý omyl. Proč si neudělat dva roky prázdnin? Odpočívejte, cestujte, ale ne více než dva roky. Trvalý důchod je zaručený zabiják. Usmrtí vás tak jistě jako výstřel z pušky - jenom umírání se poněkud protáhne. Důchod zničí touhu žít, protože dny „zaslouženého odpočinku“ se rozloží na čistou lenost a čistokrev-ný strach, že jste příliš staří, než abyste měli pro někoho nějakou hodnotu. Podlehnete iluzi, že vám zbývá pouhých pár roků života, v nichž je třeba si případně ještě co nejvíc užít.

Co udržuje životní šťávu v proudu, co nutí, aby vaše mysl zno-vu nabíjela tělo činorodostí, je vaše profese, povolání nebo zaměstnání. *Být potřebný nebo potřebná* je jeden z nejdůležitějších životodárných pocitů. A svět vás stále potřebuje - víc než kdyko-liv před tím.

Jestliže jste ještě do důchodu neodešli - nedělejte to. Prosim, oddechněte si, a potom se opět vraťte k své práci, která vám se za-dostiučiněním pomůže naplnit každý rok nesmrtelného života. Jestliže pracujete pro zaměstnavatele, který trvá na tom, že po do-sažení určité věkové hranice musíte odejít, učiňte tak. Najděte si však jinou práci. Říkáte, že je to „ve vašem věku“ skoro nemožné? Nebude to tak jednoduché, jako když vám je chronologicky ilu-zorních dvacet jedna roků, ale zkuste to - budete překvapeni. Jestliže se s opravdovým úsilím pokoušíte nalézt práci, ale ne-daří se vám, potom si vytvořte pracovní náplň sami pro sebe. Existuje tolik možností a nápadů, jenom neváhejte použít fantazii a představivost.

Zkuste vyrazit na trh práce se svými životními moudrostmi, -jsou potřebné víc, než si myslíte. K tomu, abyste dostali dobrou práci, rozhodně nepotřebujete rodný list. Vyhýbejte se klubům důchodců jako jedovatým hou-bám, protože přesně těmi jsou.

Léta jsem se pokoušela přesvědčit jednoho muže, který odešel do důchodu a jež mi je velmi blízký, aby se vzepřel iluzornímu stárnutí. Nechtěl se mnou spolupracovat, ač jsem mu nabízela takové pra-covní možnosti, které by zvládl lépe než kdokoliv jiný. Stále mi opakoval: „Nemohu to zvládnout. Copak nechápeš, jak jsem starý?“

Podobně přistupuje k životu i jistá žena, kterou velmi miluji a která potřebuje pouze část zvěsti. Vždycky tajně věřila v to, o čem tato kapitola pojednává, ale bála se, že by si z ní okolí děla-lo blázný, kdyby své přesvědčení otevřeně šířila. Je Ryba. Moc bych si přála, aby vystoupila ze stínu a mluvila neohroženě o zázra-cích života. Teď je ten správný čas.To je tedy 11 kroků k postupnému dosažení fyzické nesmrtel-nosti pomocí regenerace buněk. Požadavek č. 4 není bezvýhradně nutný, ale pomůže „krvi vaší krve“ s nesmrtelností již od narození.

Seznámila jsem se s mužem, jehož stihla velmi nepříjemná cho-ropa - vápenatění kostí. Ještě nepříjemnější však byla zpráva lékařů, kteří mu oznámili, že už nikdy nebude chodit. Nepoddal se a nesmířil s tak neveselou vidinou do budoucna. Pevně se zavázal nesmrtelnosti a začal uskutečňovat všechny stupně regenerace bu-něk. Trvalo pět a půl roku, než se dostavili patrné výsledky soustředěné vůle, víry a naděje - kosti začaly postupně měknout, odváděvat se. Po nějakých deseti letech se vrátily do stavu, v ja-kém se nacházely, když byl mladý a zdravý.

Jestliže máte fyzický handicap, jakýkoliv stupeň jeho překonání vám poskytne důkaz, že jste schopni vzepřít se procesu stárnutí a smrti. Často velmi pomůže rozvinutí atletických schopností. Stej-ně tak nezištná pomoc druhým je jeden z nejúčinnějších léků; recept, stejně tak jako dávkování, si však musíte stanovit sami. Kaž-dý negativní postoj a zlozvyk, který překonáte, upevní víru ve vaše spirituální, mentální a fyzické síly. Otevře se účinná komunikace s vlastním duchem, který oplývá zázračnou mocí.

Boba Wielanda, veterána z Vietnamu, připravil výbuch nášlap-né miny o obě nohy. Říká: „Moje nohy šly jedním směrem -a život druhým.“ V roce 1982 se rozhodl, že „půjde“ z Kalifornie do Washingtonu. Na kolečkové židli se sunul po dálnicích a silnicích tři roky, osm měsíců a šest dní, pahýly nohou chráněny silnými bandážemi. Jeho dlouhý „pochod“ měřil 2 764 mil (4 402 km). V cíli cesty jej čekal pomník padlých ve vietnamské válce, na němž ještě chybělo jméno jeho kamaráda, který byl při výbuchu usmr-cen. Bob Wieland je bezpochyby kandidátem na fyzickou nesmrtelnost, i když o tom zatím neví. Povšimněte si, že Wielandův odvážný „pochod“ napříč zemí, který trval 3 roky, 8 měsíců a 6 dnů, tvoří výsledné číslo sedmnáct - a 2 764 mil, které překonal, číslo devatenáct. Pro jeho cestu to vytváří složená čísla 17 a 19. Podívejte se na jejich význam v kapi-tole o numerologii.

Jak poznáte, že v těle započala buněčná regenerace? Pokožka bude čistší, dech zesládné, zápachy související s vylučováním se zmenší. Jazyk postupně zrůžoví, změkne a jeho hrubý zvrásněný povrch zmizí. Ve vašich očích se objeví jiskra a hlas získá jemný hudební tón. Své emoce začnete snadněji ovládat a jako přídavek vám svěží paměť podrží „sny“ (astrální výlety). Potřeba vydatného spánku se sníží a vrásky pomalu, ale jistě zmizí. Podle učení mých guru nastane v těle zvláštní chemická reakce - buňky se začnou spirálovitě točit opačným směrem. Tento jev trvá v různých intervalech od chvíle, kdy započal, pět až sedm kalendářních roků. Je provázen zápachem přirovnatelným k pachu bot sportovce po extrémním výkonu - pronikavý, poněkud kyse-lý. Nebo se může projevit v podobě zatuchlého pachu, který znáte z nevětraných místností. Zřejmou souvislost nacházím se změnou kyslíku, protože ten je v buňkách přítomen a při zpětném pohybu spirály se musí účastnit chemických reakcí. Jakým způsobem identifikujete započatý proces změny? Pocítíte podivný zápach, pouze vy, ale nebudete schopni rozpoznat jeho zdroj. Posléze vám svítne, že zápach provází očistný proces, který se odehrává uvnitř těla. Uvědomujete si jej skrze čichové nervy nebo nervy horní části leb-ky, které přenášejí pach do přední části mozku a sliznic horních partií nosu. Z toho důvodu nikdo jiný nemůže zachytit ani nejmenší náznak pachu, i když je ve vaší těsné blízkosti. Nenechte se znepokojit, protože se skutečně jedná o průvodní jev buněčné regenerace, který po určité době pomine.

Jsou **tři druhy nesmrtelných**. Ti, kteří se jimi stali před stovkami nebo tisíci let a zpravili o tom jen několik málo vyvolených apoštolů. Potom je skupina takových, kteří jsou nesmrtelní stejně dlouhý čas, ale předstírají, že jsou stále ještě poutníky. To jim umožňuje předávat cenné zkušenosti novým zasvěcencům pravdy. A třetí skupinu tvoří lidé, kteří si právě osvojili tajemství života a dělí se o ně s ostatními. Není vždycky snadné je rozlišit. Nadme Stanová, „starší“ obyvatelka Louisville v Kentucky, se svěřila: „Kdybych měla znovu začít svůj život, dělala bych víc chyb. Rozhodně bych se víc uvolnila. Hned zjara bych si zula boty a bosky bych běhala až do prvních mrazíků. Z kolotoče by mne hned tak někdo nedostal. Trhala bych víc kopretin.“

Nadine je zcela jasně kandidátem na buněčnou regeneraci, ale ještě si to neuvědomuje. Jestli se jí rozsvítí, pak nebude potřebovat „žít svůj život znovu“. Může plynule pokračovat a zdokonalovat jej všemi způsoby, o kterých se zmínila. Každý užasne nad tím, jak magicky mládne, mládne a mládne, až nakonec lidé řeknou: „Kdo je to pěkné mladé děvče, které běhá po louce mezi kopretinami jak srnka? Vypadá jako Nadine Stanová, ale ta to být nemůže. Možná je to její vnučka. Ale že je jí zatraceně podobná?“

Ti, kteří učí o nesmrtelnosti, nepopírají nebo neodmítají volbu reinkarnace (znovuzrození). Každá osoba má božské právo rozhodnout se. Jeden z učitelů říká: „Každý by jistě dal přednost tomu, aby zůstal naživu a pomáhal měnit svět. Lidé stejně přežívají svou smrt a pokračují v znovuzrození tak dlouho, dokud se nestanou osvícenými a zasvěcenými. Tak proč nezůstat v tom stejném těle a udržovat si tentýž vzhled - nebo ho vylepšovat?“ Nemohu než souhlasit.

Fyzická smrt nikdy nepřestane existovat, ale to je záležitost soukromého rozhodnutí. Tělo je energetický systém, který je schopen nekonečného zdokonalování. Jistě, že není jednoduché zvolit si vlastní Já jako zdroj soustředěného uzdravování, avšak věřit v něco jiného je urážka stvořitele vašeho ducha. Nemám ani v nejmenším úmyslu připravit vás o právo zemřít. Snažím se vás pouze přivést k zamyšlení, jestli má umírání vůbec cenu. Použijte svůj šestý smysl.

Fyzické tělo samo o sobě nemá moc, aby se zničilo. Pouze men-tální gravitace použitá v protisměru tuto moc má - jenže vy máte schopnost kontrolovat mentální gravitaci pomocí své mysli. Ta to-tiž přežívá smrt těla, ať tomu věříte nebo ne. Nevíra v kosmický (vesmírný?) zákon ho ještě v působení nezastavila. Když se za-myslíte, musíte být vlastně vrozeně nesmrtelní. Dovolte vašemu tělu přežít naprogramovanou nevyhnutelnost smrti, spatříte četné zázraky. Přestaňte Inout k celoživotně očekávanému okamžiku definitivního konce. Ve chvíli, kdy se tak stane, budete sami překvapeni, s jakou lehkostí vyjevíte lásku, moudrost, schopnost obdarovat, odpustit, radovat se. Pocítíte obrovskou roz-pínavost těchto všemocných sil.

Děti a velcí. Polarita. Dospělí ztratili vědomí své božskosti a mají strach přiznat pravdu - že děti jsou božstější a moudřejší než oni. Všechny děti by se mohly stát v okamžiku nesmrtelnými, kdyby nebylo dospělých a smrtící mentality kolem nich. Dospělí nedoká-ží rozmotat svůj rodičovský syndrom neschvalování, který způsobuje to, že Třetí oko u dětí ztvrdne na kámen. Teď, když jsou děti světa fyzicky i sexuálně zneužívány, je jejich nevinnost ubita.

Postavíme-li se tváří v tvář protilehlé polaritě, uvidíme, že tragé-dií **domovů důchodců** je donucení „starších občanů“ zemřít právě uprostřed omlazovacího procesu regenerace buněk, kvůli sklíče-nosti, temnotě a tomu, že byli odsouzeni k záhubě svým okolím. *Podumejte o termínu „druhé dětství.“ Opravdu přemýšlejte o tom, co to znamená. Nová šance být dítětem. Nová šance začít regene-raci buněk a věčný život. To, čemu společnost říká „druhé dětství“, je přirozená forma prvotní terapie.* Je to poslední pokus mysli a těla dovolit vůli po životě, aby porazila naprogramované nutkání ze-mřít - rozechvělý a zázračný proces znovuobjevení dítěte uvnitř sebe sama. Kdyby byli „starší občané“ ve svém „druhém dětství“ ponechání na pokoji, mimo vliv smrtícího prostředí a lidí, kdyby se jim dostalo podpory a ne zesměšnění a odmítání, rychle by začali přivádět svoje těla k dokonalosti - prožívali by regeneraci buněk a návrat do svého mládí. To je další krok. Duch je volá k uchopení této poslední šance, pochopení pravdy věčného života. Společnost tento hlas přehluší a staří to vzdají.

Někteří pokračují v boji proti nutkání zemřít tím, že se odstěhu-jí do „klubů důchodců“ namísto do domovů důchodců. Nějakou dobu vesele poskakují, tančí, jezdí na kole, běhají, plavou a blíží se tak milovými kroky k regeneraci a mistrovskému vylepšení těla - což je obrácení gravitace. Potom to ponenáhlu, když pozorují ambulanční a pohřební vozy odvážet umírající a mrtvé všude ko-lem nich, vzdají. Raději zemřou, než aby pokračovali v potlačování dítěte uvnitř sebe samých - dítěte, které se dožaduje vyslyšení. Potlačování přirozené nesmrtelnosti je tak velmi nepřirozené, bo-lestné a vyžaduje nesmírnou snahu. Je na čase, abychom začali milovat a respektovat „starší obča-ny“ a vytvořili pro ně společensky přijatelné prostředí, aby se mohli sami zahojit - demonstrovat svůj zázračný návrat do druhé-ho dětství. Aby mu dovolili pokročit k buněčné regeneraci těla. Momentálně jsou na světě tři druhy lidí. Moudré děti. Zmatení a slepí dospělí. A starci, kteří byli krutě potlačeni ve svém vyjádře-ní obrácení gravitace a regenerace buněk, jemuž se říká „druhé dětství“. Byli zablokováni právě uprostřed přestavovacího progra-mu ducha, který by jim dopřál mistrovské ovládání jejich těl a návrat do mládí. Byli zastaveni touhou zemřít, která je všude ko-lem nich. A svou vlastní touhou zemřít také, právě když bylo na programu její nahrazení novou a silnou touhou žít. Takové tragic-ké mrhání!

Když společnost dovolí svým „starším občanům“ jednat jako děti, proces regenerace jejich buněk začne probíhat, gravitace bude obrácena zpět a postupně začnou „mládnout“ zpět ke vzhledu a fyzickému zdraví, kterému se původně těšili. Potom se kouzlo „fontány mládí“

stane normálním. Ponce de Leon hledal na špatném místě. Fontána mládí tryskala přímo uvnitř jeho samého po celou tu dobu, kdy hledal. Hledal na Floridě, není-li pravda? Je to podivné, že tolik „starších občanů,“ kteří tajně pociťují tyto zvláštní touhy po novém životě, to táhne na Floridu. Možná, že podvědomě následují Ponce. Dokud nepochopí pravdu své vlastní nesmrtnosti a svou vlastní schopnost dosažení tělesné dokonalosti, budou stejně tak zklamaní ve svém hledání, jako byl on. Fontána mládí není na Floridě nebo v Palm Springs. Fontána mládí je uvnitř vás. **Pamatujte si to.** Nejsnadnější období k poražení smrti je v dětství - a ve „stáří.“ Láska našich stvořitelů k tomuto světu dovolí Zemi, aby přežila, i když současní vůdci se zdají být rozhodnutí, že ji zničí. Svět nepotřebuje záchranu. Otázka zní, zda lidé jsou či nejsou ochotni otevřít svoje Třetí oči, použít šestý smysl a zachránit sebe sama. Nakonec toto je věk Vodnáře a v astrologii znamená Vodnář ovládnout a reprezentuje „druhé dětství.“ To je nadějně a doufejme také prorocké.

Mám dva kamarády, manželský pár žijící v Santa Barbaře v Kalifornii, kteří vědí, že jsou nesmrtelní a kteří experimentují s často zábavnými falešnými představami chronologického věku. Většina lidí věří, že manželovi a manželce je mezi jednadvaceti až třidvaceti lety a zvou je na časté vysokoškolské večírky. Potom poznají jejich pětadvacetiletého syna, jejich třicetiletou dceru a její dítě a jsou šokováni. Tito lidé o svém chronologickém věku nevedou s nikým žádné diskuse (ani se mnou ne), protože se nechtějí podrobit mýtu, že stárnutí je nevyhnutelné. Příliš dobře vědí, že neosvícení smrtelníci mají individuální představy o všech dvojitých číslech a jsou schopni plnou silou promítat tyto představy, když slyší nebo vidí nějaké „číslo“, které může mít přechodný, avšak nanejvýš ničivý vliv na osobu, kterou „vidí“ v jakémkoliv chronologickém věku. Může to způsobit, že se spirály začnou zase otáčet, i když na krátkou dobu, opačným směrem a vlastně vyvolají fyzické „stárnutí“. Nestojí to za to. V důsledku toho nechají moji přátelé každého hádat, co jim hrdlo ráčí.

Manželka - budeme jí říkat Melánie - se vždycky baví, když vezme svoji dceru-skřítku (jinak tedy vnučku, ale tento termín v sobě obsahuje velmi špatné představy) - když vezme své dítě-skřítku na procházku. Lidé se nikdy neopominou zastavit a holčičku obdivovat a ptát se mé přítelkyně: „Je to vaše první dítě?“ Nicméně když jde se svou dcerou do kina ve městě a když ta ji u pokladny osloví „mami“, moje kamarádka je nevyhnutelně tázána: „Chcete lístek pro důchodce?“ O jednom víkendu, kdy Melánie a její manžel byli v Los Angeles, šli do divadla ve Westwoodu a byli tázáni, kdy že si koupili lístky, když měli UCLA „studentské průkazky.“ Zkoumáme-li ji z tohoto pohledu, je moc autohypnózy děsivá. Lidé opravdu vlastně vidí to, čemu věří, že vidí.

Další přítel, který žije v Boulderu v Koloradu - také nesmrtelný - experimentuje s mýtem stárnutí. Když mu bylo třicet dva let, rozhodl se roztočit spirálu svých buněk opačným směrem, zregeneroval je a fyzicky se dostal na úroveň dvaceti čtyř let. Řekl mi, že jeho ztotožnění bylo tak intenzivní a mocné, že byl dokonce „vyla-děn“ - tak to vyjádřil - na některé emocionální a finanční nesrovnalosti, které měl, když byl v tom věku „poprvé“. Vyžádalo si to zkušenost a snahu, aby se jich zbavil. Ale povedlo se to. Mi-nulý měsíc mi napsal, aby se mnou podělil o komický zážitek. Zašel do peněžního ústavu žádat o půjčku na dům. Bez přemýšlení do formuláře napsal svůj opravdový věk: dvacet čtyři let. Úředník se na něho podezřívavě podíval a začal se zajímat o jeho stáří. „Ale nevypadáš, že je ti dvacet čtyři,“ řekl mému příteli. „Tobě ještě není ani jednadvacet, že?“ Protože s sebou neměl nic, co by dokázalo jeho věk, nevěděl, jak má reagovat. Potom si muž povšiml, že žadatel o půjčku má vysokoškolský titul a za sebou

sedm let praxe. (Je těžké pamatovat si všechny detaily, když se omladíte.) V tu chvíli se muž za pracovním stolem opravdu rozzlobil a řekl mému příteli, že lže a bezvýhradně půjčku zamítl. Můj nesmrtelný kamarád z Colorada ve svém dopise napsal: „Hádám, že se domní-val, že nejsem dost spolehlivý, když tak šidím“.

Považuji celou tu situaci za celkem zábavnou, ale na druhé straně mi to znovu připomnělo tři věci: jak neuvěřitelně může být lidská mysl naprogramovaná, co se mýtu věku týče; jak rychle regenerace bu-něk funguje, kdy je nezbytné proces zastavit, aby nezašel příliš daleko (!); a problémy s nesmrtelností, co se praktické a finanční situace týče.“ Fyzická nesmrtelnost je pravda pro ty, jejichž čas nadešel ve věku Vodnáře. Ti, kteří ji hledají, si nemusí lámat hlavu s problémem přemnožení, který se zdá být nesmrtelností vytvořen. Neboť - jak jsem podotkla už dříve - do doby, kdy dosáhnou stadia, v němž začnou dovádět k dokonalosti svoje těla, porozumějí, co je třeba udělat potom. To se jim odhalí, „až bude žák připraven.“ A usmějí se, když objeví úžasnou jednoduchost odpovědi. Když akceptujete, že toto je Zlatý věk, kdy bude poražena smrt, a chcete-li ochromit moc smrti ve světové historii, můžete udělat několik věcí.

Můžete odvážně šířit pravdu. Čím rychleji se chybná masová představa o smrti změní, tím dřív se věčný život stane normálním. Každá osoba, která pochybuje o neodvratitelnosti smrti - ať vážně nebo s humorem (mysl pro humor je součástí šestého smyslu) - oslabuje její moc. Šířením pravdy fyzické nesmrtelnosti pomocí myšlenkové transformace, která vyústí v buněčnou regeneraci, si zachráníte život a životy těch, které milujete. A navíc pomůžete ochránit životní prostředí a předejít „přírodním“ katastrofám, které jsou Zemi předpovězeny. Je to nejefektivnější metoda, jak zastavit válku a násilí. Masové podvědomí falešně naprogramované na touhu po smrti je prapůvodní příčinou zemětřesení, záplav, sucha, nukleárního napětí - a dokonce i rozbití osobních vztahů a de-strukce lidské lásky. Jestliže tu včas bude například dostatek věřících mužů a žen, snažících se žít v pravdě, jednoduchosti a lásce, Kali-fornie zůstane nad vodou. Každý člověk, který lne k nutkání zemřít a který je oddán myšlence nezbytnosti smrti, volí katastrofu. Účelem předpovědí ničivých katastrof je doručit nám varování, abychom měli šanci použít vlastní moudrost, a předejít tak záhubě.

Je možné dělat také jiné věci. Můžete začít se svou vlastní fyzickou nesmrtelností jednoduše **změnou každé negativní myšlenky** a strachem podložené víry v myšlení pozitivní - jednu myšlenku po druhé. Použijte vždy úspěšný příkaz, objednání nebo utvrzovací techniku (komunikace s vaším Vyšším Já). Na rozdíl od strachu a víry, že byste mohli umřít na nemoc nebo že se můžete zabít při nehodě v jakémkoliv okamžiku, jednoduše nahlas tvrdte a poručte: „**Mám úplnou kontrolu nad osudem mého fyzického těla. Nic mi nemůže ublížit bez mého souhlasu a já takový souhlas nedám. Vy-bral jsem si, že budu žít**“.

Když budete o smrti opravdu pochybovat, vaše do vás naprogramované nutkání zemřít se začne drolit. Uvědomte si, jak je vlastně obtížné tělo zničit. Když věnujete pozornost potlačené touze žít, znovu a znovu vás varuje před bezprostředním nebezpečím, před osudovou nehodou. Ve vesmíru je obrovská zásoba bezpečí a můžete se na ni napojit pomocí svého šestého smyslu, který vás spojuje s duchem - s vaším Vyšším Já. Dokonce i takzvané „**osudové**“ **nemoci** potřebují dlouhý čas, než zabijí. Dávají vám tak dostatečné varování, abyste změnili a transformovali svoje myšlenky - abyste uvolnili vaši touhu ze-mřít. Přes devadesát procent všech pokusů o sebevraždu je neúspěšných. Potlačená touha žít se pokouší učinit vás právě teď nesmrtelnými, jenom kdybyste ji poslouchali.

Věnujte pozornost vzkazům, které problesknou myslí na popud vašeho Vyššího Já, a signálům vlastního těla, protože každá buňka, z nichž se tělo skládá, se snaží žít. Buďte za ně vděční a jedněte podle těchto zpráv. Veškerá bolest je pevně zakotvena ve strachu a negativních myšlenkách, a když je vykořeníte ze svého podvědomí, budete žít navždy. Zkuste to. Jestliže dosud dáváte přednost starým touhám po smrti, můžete později vždycky změnit rozhodnutí. „Všechny cesty vedou do Říma.“ Toto často opakované rčení má několik významů. Zjednodušeně to znamená to stejné, jako tvrzení, že každý začne svou cestu v New Yorku a každý dosáhne místa určení - Los Angeles - bez ohledu na způsob cestování ne-bo na jeho zvolenou rychlost. Nebo naopak, z Los Angeles do New Yorku, dáváte-li tomu přednost. Je to pouze alegorie. Pointa je, že různí lidé dosáhnou téhož cíle používáním myriád silničních map a esoterických cestiček lesem.

Každý, kdo má jenom trochu zájem o dosažení cíle nesmrtelnosti - a obzvláště ti z vás, kteří jsou dostatečně vyspělí na to, aby si byli vědomi vyšších okultních mystérií - budou chtít číst **The Lion Path (Lví stezku):** „Příručka rychlé cesty k regeneraci za našich časů,“ napsaná vynikajícím metafyzikem Musaiosem, obsahující starověké astrologické a astronomické disciplíny a režimy k rychlému dosažení nesmrtelnosti. Je to krátká cesta, ale komplikovaná, nehledě na skutečnost, že autor prezentuje formule, vztahující se k tak hlubokým mystériím s nechtěnou křišťálovou jasností.

Varuji vás: Lví stezka je na sáhy hluboká. Přesto bude snadno pochopena těmi, kdo jsou již osvíceni, obzvláště těmi, kteří jsou vzděláni v astronomii, astrologii a mytologii. Pro ty bude jedno-duše pochoutka, až objeví nikdy předtím neodhalená egyptská tajemství regenerace a nesmrtelnosti. Toto je kniha v našem čase velmi potřebná. Je to průvodce nevyjádřitelné hodnoty pro zasvěcené, kteří touží po dovedení k dokonalosti starověkých disciplín, aby mohli rychle vstoupit do řad mistrů, kteří jsou v současnosti přítomni na Zemi, jejichž úkolem je zachránit planetu před předčasným a nepotřebným soumrakem bohů. Nicméně metafyzičtí začátečníci mohou mít problémy s pochopením této vynikající práce, která byla připravena jedním z opravdových světových mistrů a meta-mágů.

Jestliže patříte mezi tyto začátečníky, nemusíte se trápit tak striktní disciplínou, jak je v knize do detailu uvedeno. Nemusíte se stát nesmrtelnými. Bylo by však od vás moudré, kdybyste nyní zařadili Lví stezku do své knihovny pro ten den, kdy „žák bude připraven“. Nemusíte se okamžitě věnovat jejímu pohledu na věc, dokud nepřijde ten pravý čas - a až přijde, budete to vědět. V mezičase můžete úspěšně následovat pomalejší, snadnější a jednodušší cestu jedenácti stupňů, které jsou uvedeny v této kapitole. Dají vám potřebnou a nezbytnou moc nad vaším tělem, abyste mohli začít regeneraci buněk, což vás učiní tím nesmrtelnějšími, čím komplexnější bude vaše cesta. Opakuji: Všechny cesty vedou do Říma.

Ne každý je předurčen, aby byl v hodině soumraku historie vůdcem. „Obyčejné“ štěstí a láska, kterou zažijete, jakmile se stanete nesmrtelnými pomocí postupů, které jsou popsány v této kapitole, mají pro záchranu Země za těchto těžkých časů, které začaly v roce 1988, tutéž hodnotu. Vyšší mistři o tom vědí - dokonce i sám Musaios. Lví Stezka by proto měla ve vaší knihovně být, protože člověk nikdy neví, kdy může „nevědomky hostit anděly“. Jak se začnete připravovat k následování zde popsaných stupňů, vedoucích k buněčné regeneraci? **Budte co nejlépe s dětmi.** Ony jsou mudrci. Mluvte s nimi jako se sobě rovnými, nedívejte se na ně shora. Když jim budete skutečně naslouchat, naučíte se mnohem víc, než si myslíte.

Tato pravda je shrnuta v následujícím krátkém výňatku z prologu ke knize Gooberz.

Pssst! Naslouchejte dětem. Ony vědí.

*Všechna dětská srdce obsahují moudrost Hada,
tajemství stočená do klubíčka spirály,*

*o kterých se nikomu ani nesnilo, natož aby byla očekávána
těmi, kdo věří, že studny dětských myslí jsou mělké
a tak bezstarostné, že potom mohou přehlédnout některé starověké mystérie
tíše ležící ladem,
spící tam neviděné, neviditelné,
mimo dosah chápání všech těch nevědoucích,
že děti rozjímají a trápí se různými věcmi
Ó! nikdy neřekly,
že jejich myšlenky byly poprášeny poletujícím zlatem
andělů letících kolem, hedvábně šelestících jemnými křídly
a lehce bzučících
nad těmito měkkými formami jílu,
které byly právě vyhoštěny z nebes, aby snášely rozsudek.*

*Ti, kdo stále naslouchají s otevřenými dušemi
ještě neuzavřenými těžkopádnou zkušeností gravitace Země.
Pouze později, po mučivých zkouškách a pokušeních,
se dveře pravdy s prasknutím uzavřou a pevně uzamknou
tělesným dědictvím ustrnulého názoru,
do hloubky vtisknutého už za přebývání v děloze.
Potom tito zářiví duchové opravdu uvězní sami sebe,
stanou se nakonec pochopy úzkých, ozvěnu vracejících.
hrobek Chrámu těla
drolících se ze slíbeného alabastru na obyčejný prach.*

Pro tuto závěrečnou kapitolu jsem si schovala svůj oblíbený le-xigram. Ze všech mystérií obsažených v lexigramování anglických slov, která používají anglosaskou, Druidy ochraňovanou abecedu, má pro mne tento lexigram nejhlubší význam. Jediné slovo, které se nerýmuje s žádným jiným slovem. Ovoce, které můj učitel na základní škole používal k demonstrování gravitace. Pomeranč. **ORANGE** contains: **NO ANGER - NO RAGE - NO AGE** (POMERANČ obsahuje: ŽÁDNÝ hněv - ŽÁDNÁ ZUŘIVOST - ŽÁDNÉ STÁŘÍ).

Jeden z mých osobních a nejdražších guru mi řekl, že nesmrtelní mají mezi sebou tajný pozdrav. Když avatar rozezná jiného adepta, vymění si dva prosté dárky, které tlumočí tiché, kódované poselství. Řekl, že jeden druhému dají hyacint a pomeranč.

Podělím se s vámi o jeho slova na rozloučenou, která mi sdělil, než před nedávnem „zmizel“ (ačkoliv vím, že se brzy svým obvyklým pokradným způsobem znovu objeví). „Co se týče fyzické nesmrtelnosti,“ řekl, „ještě předtím, než se dostaví zázračné odhalení, je třeba dojít k

důvěře a zapřísáhlému vědění. Potom přichází zasvěcení. Ani na nebesích; ani na Zemi ne-ní možné, že by se tento božský pořádek obrátil.“

Na chvíli zmlkl. Potom se usmál, a když jsem zavřela oči, jem-ně mi položil ruku na hlavu a opakoval tato slova, která byla poprvé pronesena před dvěma tisíci lety: „Ó, ty malý ve víře, proč jsi pochyboval?“ Věřím, že to byl on, kdo pronesl ta slova (v angličtině nebo v hebrejštině?). Nebo je možné, že jsem zažila rozechvělý okamžik jasnoslyšení? Musím si to zapamatovat a zeptat se jej na to, až se vrátí.

My vám přinášíme svět takový, jaký je. Vy si představte, jaký by mohl být.

Převzato: <http://www.matrix-neo.cz/>